

Nieu Aemstelredams Liedboek

bron

Nieu: Amstelredams Lied-boeck, vol Amoreuse nieu Jaren, Mey-Lieden, Tafel Lieden, en veelderhande vrolijcke ghesangen, Nu op nieu vermeerdert. By Barendt Adriaensz. z.p. [Amsterdam: 'Inde Warmoestraet'], Int Gulden Schrijff-boeck. Anno 1591.

Zie voor verantwoording: https://www.dbnl.org/tekst/_nie001nieu01_01/colofon.php

Let op: boeken en tijdschriftjaargangen die korter dan 140 jaar geleden verschenen zijn, kunnen auteursrechtelijk beschermd zijn. Welke vormen van gebruik zijn toegestaan voor dit werk of delen ervan, lees je in de [gebruiksvoorwaarden](#).



afbeelding titelpagina

Voorreden.

U'Vech ghy oude clappeyen, malloten, aelwaerdighe sottinnen // al
 Die op fabulen, droomen, en leugenen scherpt v sinnen // mal
 Ruymt op, wijckt ons t'velt, en uyt die groene paden // spoet
 Wy maechdekens zynt, die om den Laurier dringhen // nu,
 Die vrolijck, en lieffelijck, ons liefs liedekens hier singhen // u
 Huppelende, en springhen, fris, vrolick, sonder vert'saden // goet
 Wy ons hartekens ophalen, en v tot verdriet uytet velt dryuen,
 Daer wy met ons vryers noch vrolijck int spelt // blyuen
 Spijt v en al diet moeyt, zyn wy in onse Mayesteyt // hier
 Meer als onse Vryers begheeren is, Is haer door ons bereyt // hier
 En wy ghenieten dat ons harteken lust, en mondeken begheert // noch
 Dats ten besien, en blijft noch int badt // veel
 Dat ons ouerschiet dan, gheuen wy v te vadt // heel
 Want t'is betaelt eert werde verteert // doch
 Dus wy ons tijt ghebruycken eer ons jeucht als de uwe gaet falen
 Want wyse de tweede reyse niet weer connen halen.

Nieuwe Jaer Liedén.

Op de wyse: Die Nachtegael die sanck een Liet, Dat leerde ick, etc.

DAt oude Jaer is ons ontrolt ghelijck een cloot
 Die winter brengt ons t'nieuwe Jaer in zijnen schoot
 Die winter is een Heere, noch meere
 Hy compt seer stout, brengt ons die cout,
 Nochtans schiet hem groot eere.

Van outheyt is geworden zijnen baerde grijs
 Wt vrieslant brengt hy vriesen herwaert ouer t'ys
 Drie maenden wil hy regieren, bestieren
 Hy is die weert, diet ghelt verteert
 Hy roept om groote vieren.

Alst vriest en sneeut so hangt zijn baert vol keeckelen,
 Dat soute vleesch eet hy al wt die peeckelen
 Al wat wy connen sparen, voorgaren
 Int oude Jaer, verslint hy gaer
 Gheen ghelt can hy bewaren.

Hy mach wel eeten en niet luttel drincken mee
 Die langhe nacht leyt hy al ouerdinckende
 Och hadden wy vastelauent, wy gauent
 Compt Valentijn, haelt ons goe wijn
 Dan hebben wy Paeschauont.

Die Mey verdrijft de Winter wten Lande veer,
 So mogen wy gaen spancierien die warande weer
 Die coud duerde wat langhe, seer banghe
 Nu sparen wy thout, ten is niet cout
 Die winter is voorganghe.

Die Mey doet alle bloemen weder bloeyen net
 Die Mey doet alle dieren weder groeyen vet,
 Die cruyden laet sy wassen, seer rassen
 Der Beesten mont, vervult terstont
 Sy gheeft ghenoech te brassen.

Die soete Mey die dierkens oock te samen paert
 Een manneken ende een wijfken elck na zijnder aert
 Sy toonen dan haer crachten, met machten,
 Godt heeft gheveucht, met groot gheneucht
 Vermeerdert v gheslachten.

Die coele mey becleet dat wout met groene
 Drie maenden staet hy weder int saysoene

Sy gheeft die vogelen weder // haer veder
 Die Nachtegael // singt haren tael
 Die koekoek singt oock weder.

Nu volcht den Oogst drie maenden so meer duerende,
 Dan is den Ackerman zijn broot besuerende
 Dat gras, en cooren, maeyen // seer fraeyen
 Tsy taru, of cooren // laet niet verlooren,
 Hy mach oock weder saeyen.

Als nu die Son den Leeu begint te rakene,
 Dan ons oock alle vruchten seer ghenackene
 Die Son die climt hooghe, tis drooghe
 Looff en cruyt // heeft dan virtuyt
 Den mensche te gevoeghe.

Aensiet die Mierkens en die Beykens sempelle
 Sy geuen v vande naersticheyt een exempelle
 Hoe dat sy connen sorgen // voor morghen
 Die Somers spaert // swinters welvaert
 Soo darf hem niemant borghen.

Hier mee so compt die Somer ooc ten eynden
 Den dach beghint te corten en te weynden
 Die Son met haren stralen // gaet dalen
 Dus werden wy quijt // die soete tijt
 Wie canse weder halen.

Voort compt den Herfst twaelf weken duerende
 Dan zyn vervult die bergen en die scheuren nie
 Des sullen wy Godt louen // hier bouen
 Hy heeft verleent // meer dan ghy meent
 Veel meer dan wy behoeuen.

Een craenen Somer met een heeten sonneschijn,
 Dat doet den oogst wel rijpen, en maect goeden wijn
 Doet Appelen en Peeren // vermeereren
 T'wert al planteyt // voor ons bereyt
 Veel meer dan wy begheeren.

Van als moet ghy v koecken wel stofferen
 Met turff en hout v solder wel formeren,
 Botter en Kaes gaen coopen // by hoopen
 Den Os int sout // daer toe goet mout
 Dat Vercken laet niet loopen.

Die coude Winter comt ons weer hier buytene
 Hier me wil ick mijn Rijmen gaen besluytene,
 Maer als ghy zijt gheseten // ten eeten,
 By een goet vier // drinckt Wijn en Bier
 Wilt Lazarum niet vergheten.
 FINIS.

Op die wijze: Ic weet een peerle ient.

Schoon lief my niet versmaet // maer laet // v oude weggen,
 Dat ghy dus obstinaet // mijn scaet // in liefden teghen.
 Verniet uwes sins ghemoet // en doet // my blyde mare
 Soo sing ick v met spoet // een groet
 Int nieuwe Jare.

Wilt ghy in mijn gheween // nae reen // myn druck ontladen
 Soo wort myn hart besneen // alleen // door v ghenaden,
 Indien ghy niet aensiet // t'verdriet // van v dienare
 Soo wort een droeuich liet // bespiet
 Int nieuwe Jare.

Soo ghy v niet verneert // en keert, v stramme sinnen,
 Soo wort ick door begheert // verteert int vier der minnen
 Ick maeck aen Venus macht // mijn clacht voor den Outare
 Dat ghy my dach en nacht // veracht,
 Int nieuwe Jare.

Princes van dit rappoort // en stoort v niet in desen,
 Maer spreeckt eens met accoort // een woort, ick sal ghenesen
 Gunt dat ick voor mijn vrou // v hou, int openbare,
 Soo lost ghy mijne trou // van rou
 Int nieuwe Jare.

Op die wyse: die lustelijcke Mey.

AEnsiet schoon lief v dienaer minioot
 Die om v Lief alleyne
 Hem v ouerdraecht int cleyn en groot
 Tot uwer liefde reyne.
 En v bemint seer soet,
 Als hy sich seluen doet,
 Om met v lief te pare,
 In dese nieuwe Jare.

Eerlijck versoect begheert en mint
 V zijn lief hooch ghepresen

Als een Houenier die alle cruyden kint
 V wt veele heeft ghelesen
 Soo ghy niet zyt te schoon
 Voor sulck een slecht persoon
 Laet spruyten der liefden aere,
 In dese nieuwe Jare.

Cierlijck bequaem vol reden nut
 Heb ick v lief beuonden,
 Wijsheys fonteyne een vloeyende put
 Ken ick v tallen stonden
 Die vrede hebt int hart
 En twist veriaecht seer vart
 Dit thoont ghy voor en nare,
 In dese nieuwe Jare.

Helene schoonheyt ick niet en acht
 Noch Lucretia, wijt van fame
 Nae Veneris aert ghy niet en tracht
 Maer zijt veel meer bequame
 V naem en eerbaerheyt
 Sich veel wijder verspreyt
 Als een licht schijnende clare
 In dese nieuwe Jare.

Ghelucksalich is dien voor Godt
 Die sulcken deel heeft vercreghen,
 Tot zijn deel ofte rechte Lot
 Vreest den Heer op alle weggen
 Al waer ghy gaet oft staet
 Hem nemmermeer verlaet
 Maer hoet hem voor tbesware,
 In dese nieuwe Jare.

En gheeft zijn seghen met ouervloet
 Die op zijn paden treden
 Als lief met liefde wert gheuoet
 En leuen met trou in vreden
 Versmaden alle twist
 Haten des vyandts list
 Spijt ons nijders te gaere
 In dese nieuwe Jare.

Neemt reyn Princes in danck dit liet,
 Wilt op goe ionste letten
 Meer op die wil dan wercken siet
 Schout rechte liefde te verpletten
 Maer thoont met alle vlijt
 Dat ghy liefd en vrede zijt,
 Als v lief openbare
 In dese nieuwe Jare.

Op die wyse: Alst beghint.

Schoon lief wilt my ontfarmen
 Door tbidden ende karmen
 Van my ick segt v bloot
 In v snee witter armen
 Soo wilt my doch voorwarmen
 Schoon lief eer ick blijf doot
 En laet my nu doch wesen, uwen dienaer gepresen
 En kiest voor my geen aer
 So sal ick corts na desen // leuen sonder vresen
 In dese nieuwe Jaer.
 En wilt my niet verlaten
 Maer wilt *compassi* vaten, Nu en tot alder tijt
 En compt schoon lief te baten
 Die v seer bouen *mater*, Bemint int swerelts crijt
 Oft anders sal ick steruen // ist dat ic nu moet deruen
 V schoon ghesicht voorwaer
 Die doot sal ick beeruen
 Mach ick gheen troost verwerwen
 In dese nieuwe Jaer.
 My dunckt ick mach wel claghen
 Nu en tot allen *dagen*, Dat ic dus *ben* verspiet
 In wien ic heb behagen, Myn aldus gaet plagen
 Met lyden en verdriet
 En dat deur nyders treken
 Die niet doen dan quaet spreken
 Van my al teghens haer
 Waer deur mijn hart wil breken
 En roep om troost met smeken
 In dese nieuwe Jaer.
 Oorloff Princesse schoone
 Bouen al spant ghy die croone
 Hier in dees werelt wijt, *Vwen* dienaer ydone
 Schenckt hem in deuchden loone
 Die v bemint altijd
 En laet die nyders vaeren // seer ver van ons verhareen
 Die ons benyden te gaer
 Maer wilt my by v *paren*, so sal mijn vreucht verclaren
 In dese nieuwe Jaer.

Op die wyse: Met gantser bedructer

Altijt heb ick ghenoecht ghepresen
 Druck noch leyt quam noyt in mijn,
 Mijn dansen, springen, singen, lesen,
 Was al vreuchde sonder pijn

Lustich van sinne // vrolijck van minne
 Heb ick gheleeft een paer
 Maer mijn goddinne // doet myn beginne
 Een droeuich nieuwe Jaer.

Mijn sussen, cussen, spelen, clincken
 En het loncken gins en weer,
 Mijn boerten, iocken, locken, wincken
 Mach haer niet vermaken meer,
 Dit doet duerkeruen // al mijn vreucht steruen,
 Die ick bedreef om haer
 Dat ick moet deruen // Sal een ander eruen,
 Tot zyne nieuwe Jaer.

Nochtans en can ick niet misprijsen
 Mijn goede liefkens waerdicheyt
 Die sy altijd ginck bewysen // met beleefde aerdicheyt
 Al gaetse stieren // haer fray manieren
 Soo vriendelijck tot een aer
 Noch sal ickse vieren // ofse eens mocht verkieren,
 Int een oft ander Jaer.

Ick schrijft mijn lief tot gheen ontrouwe
 Dat sy my verlegghen laet
 Want sy is een schoone vrouwe
 Cloeck, verstandich, soet van praet,
 Waert meerder eeren // Dan haer te verneeren
 Om my te nemen waer
 Die met houereen // noch can triumphereen
 Met haer int nieuwe Jaer.

O Venus gheeft my weer een ander
 Dat myn sin van dees vergaet
 Of helpt ons beyd weer aen malcander
 Met haer wil en vrienden raet
 En dat sy lyen // myn gonstich vryen
 In deuchden kuys eerbaer,
 En ic my mach vlyen // dicht onder haer syen
 Vant een Jaer int aer.

Op die wyse: Den tijt is hier, etc.

EEn waerde vrou // doet my veel vreucht bedryuen,
 Al heeft sy rou // somtijts dat can niet schaen
 Op eer en trou // min ic die fleur der wyuen
 Als ickse aenschou, soo moet ick singen gaen,
 Want sy my nou // beuryt voor alle vaer
 Op dat sy mach ghedencken // mijn //
 Zal ick myn herteken schencken // fijn
 Myn lief eerbaer // tot haren nieuwen jaer.

Al was geresen // tot inden doot vol vresen,
 Myn jonstich hart // jae inden gront *versmoort*,
 Sy cant genesen // als sy doctoer wil wesen
 Van alle smart // met een wellustich woort
 Dus wil ick voort // verlaten droefheyt swaer
 Wil sy slechts liefelijck wincken // neer
 En trou ghewillich schincken // weer
 My voor een aer // tot mynen nieuwen jaer.
 Venus kint // wilt haer int harte steken
 Dat sy bemint // een weynich tmijnder baet
 Op dat *verwint* // myn veel ootmoedich smeken
 Dat nu noch int // alderquaetste blaetgen staet
 Ick roep om raet // alle die goden te gaer
 Dat sy my helpen minnen // toch,
 Op dat ick mach ghewinnen // noch,
 Een blyde maer // voor t' geheele nieuwe jaer.
 Groote geneucht // met danssen, en springen,
 Zal ick volbringen // om myn Princesse goet,
 Of sy deur vreucht // oft deur wellustich singen
 Eens wou ghehinghen // Dat ick die vruchten soet,
 Plocke tot boet // van ons liefde eenpaer
 En ickse mocht verwarmen // lanck
 En rusten in haer aermen // blanck,
 Dicht neuens haer // vant eene jaer int aer.

Op die wyse: **Schoon Lieff ghy zyt prijs waert alleyne.**

MYn tijt // verslijt // ick lief ghepresen
 Met vreesen // gantsch en gaer
 Die lijt // subijt // wilt dienstich wesen
 Ghenesen // zyn gheuaer
 Maeckt dat hy wert ghewaer,
 V hulp tot hem gheneghen
 Door praet // ghelaet // zyn hart verslegghen
 Met raet // bystaet // in dese nieuwe Jaer.
 V heeft // beleeft // ghedient jonckvrouwe
 Ghetrouwe // dees dienaer
 Hem geeft // hy beeft // blyschap voor rouwe
 Voor trouwe // vreucht eerbaer
 Maeckt v en hem eenpaer
 Soo sal zijn druck cessereren,
 Met spoet // lief doet // al v begheren
 Hem soet // ontmoet // in dese nieuwe Jaer.
 Dat hy onvry // v troost moet deruen
 Doet steruen // vreuchde maer,

Seer bly // hoopt hy // v hart te eruen
 T'verweruen // sal voorwaer,
 Doen slijten t'lyden swaer
 Dat hem nu quelt gestadich
 Dus vrou // zyn rou // verdrijft genadich
 Die iou // dient trou // In dese nieuwe iaer.
 vlijdt // seer blijdt // Princes verheuen
 Beneuen v dienaer
 Wient spijt // benijt // laet zijn verdreuen,
 Het sneuen // en misbaer
 T'welck hem quelt voor als naer
 Wilt doch zyn pyn versachten
 Dat hy // lief by // v mach veruachten
 Heel vry // en bly // in dese nieuwe Jaer.

Op die wyse: Mach reyne liefde vergaen

SEer veel moet ick nu lyden
 Om een die ick bemin
 Nu en tot allen tyden,
 En heb ick moet noch sin
 Om dat ick haer moet deruen
 Die ic garen sou eruen, sy my goe ionste draecht
 En my seer wel behaecht.
 Haer sal ick niet begheuen,
 Die my wel is bekent
 Want in mijn hart verheuen
 Staet sy seer vast gheprent,
 Al sou ick daerom treuren
 Ick hoop het sal noch beuren, Al ly ick groote pyn
 Dat sy noch myn sal zyn.
 Mocht den tijt noch eens keeren
 Dat sy mocht worden myn,
 So sou ick vreucht hanteeren
 En leuen sonder pyn
 Want sy can my ghenesen
 Dus roep ick sonder vresen
 Om troost met groot gheschal,
 Vrijt my toch van misual.
 Och mocht ick toch eens wesen
 Mijns liefs dienaer soet
 Soo sou ick zijn ghenesen
 Van alle teghenspoet,
 Maer helacy neen ick
 Ick werd belooghen deerlijck,
 Van Nijders fel en quaet
 Die myn brenghen in haet.

Nu Princesse reyne,
 Weest altijd wel ghemoet
 Ghy weet wel wat ick meyne
 Ick hoop t'sal worden goet,
 En laet die nyders vaeren,
 Soo moghen wy vergaeren
 Wt reynder liefden claer
 In dit nieuwe Jaer.

Hier nae volghen verscheyden nieuwe Amoreuse Mey Liedekens.

Een nieu Amoreus Liedeken.

DAer ick lach en sliep
 In een prieel van bloemen
 Daer bestont my te droemen
 Dat ick bedreef coragie
 Mijn docht ick waer ghecomen
 Met mijn lieff wtghenomen
 Daer menichte van bomen
 Stonden in een Bosschagie
 Daer hoord ick eer yet lanck,
 Soo soeten voghelen sanck
 Sy songhen om prijs en danck,
 Dat het inden Hemel clanck
 Cupieren Nachtegalen
 Goutvincken, en wedualen,
 Die quamen daer altemalen,
 Coddenaertgens, en Robaertgens
 Quamen daer int ghemeyn
 Aexters ende Craeyen
 Coeckoecken en Papepayen
 Die quamen haer daer vermayen,
 Noyt en quam ick in ghenoechlijcker pleyn.
 Daer stonden alle vruchten
 Appelen van Granaten
 Naghelen, Neuten-muscaten,
 Daer ginghen wy ligghen en rusten
 Het Roocker wter maten,

Al nae de muskeliaten, Ooc mede dat wy aten
 Wat ons ionck harteken lusten
 Pijpkaneel planteyt, Die was ons daer bereyt
 Ende alle soeticheyd
 Die was daer ouer ghespreyt,
 Daer ginghen wy spancieren
 Wy ghenoechelijcke dieren,
 Wy condent niet versieren
 Wat melody myn lieff en ick bedreeff,
 Wistent die nyders tonghen
 Sy haddent wel haest ghesonghen
 Van ons twee Venus ionghen
 Maer het was best dat het verholen bleeff.

Pauwen, en Pauwinnen,
 Die quamen daer by paren,
 Petoren en Lepelaren
 Quamen op malcander druysen
 Noch sachmen daer vergaren,
 Veel Quacken en ouwe-varen,
 Voghelgrypen die daer waren
 Ende oock veel Voghel struysen,
 Den uyl den leelijcken snuyff
 Vlooch den Kieuit op zijn kuyff
 Den Valck met zijn huyff
 Vlooch naden Tortelduyff,
 Oock quamen daer ter banen,
 Patrisen en Phasanen, Veel reyggers *ende cranen*
 Den Arent die sadt hoochst
 Die spande daer die croon
 Dat heeft den Griffioen ghespeten
 Dat den Arent was hooch gheseten
 Die had hem gaern verbeteren
 Maer selfs creech hy so groten druck te loon.

Princelijcke Princesse, ghy zijt seer suyuerlijcke
 Bouen yemant op aertrijcke
 Hoe soude ick v begheuen,
 Al in dat Landt van Griecken
 Waer vintmen ws ghelijcken
 Ick en sal v niet beswijcken
 Daer mach gheen schoonder leuen,
 Al quam in v present, Lucretia excellent
 Tisbe seer schoon en eloquent
 Gheen schoonder lief ghekent,
 Medea die schoone, Gelijckt v niet een boone
 Int hart spant ghy die croone
 Venus ende Paris hadden Juno ghenoot

Bouen alle Godinnen, Staet ghy in mijnen sinnen
 Men mach geen schoonder vinnen
 Mijn lief ghetrou, Blijft ick tot inder doot.

Op die wyse, Een Liet eerbaer:

Die Mey playsant, Is lustich int useren
 Seer triumphant
 Gaet met v lief spanceren
 Int groene lant, met bomen schoon geplant
 Daer Venus sal regeren
 Cupidoos hant, sal vreucht aldaer vermeren
 Twist *ende* haet, Is van die liefd verdreuen,
 Des nyders praet, Wort geen gehoor gegeuen
 Dies comt al uyt // dier sitten inder muyt
 Met Amouereus verlanghen
 Met soet gheluyt // wilt dese Mey ontfangen
 Den frayen sanck, der vogelen wilt aenhoren
 T'lustich geclanck, wilt vreuchdelick na sporen
 Vroech *ende* laet // met lief spanceren gaet
 Onder die groene bomen
 Doet Venus raet, t'sal zijn tot uwer vromen
 Die bloemkens fier, Nu wter aerden spruyten
 Door het soet bestier, Al van des meys virtuten
 Met goeder vreucht // V jonge hart verheucht,
 In dese Maye tijden, V jonghe Jeucht,
 Sal v van sorch bevryden.
 Prins excellent, Verheucht v sin blymoedich
 Der vreuchden tent, sal Venus zijn behoedich
 Orpheus woort // zynder snaren accoort
 Wilt v met sang vermengen
 Musae compt voort, En helpt de Mey volbrengen

Op die wyse: Die lustelijcke Mey is nu ontdaen.

UVaer zijdy alderliefste lief,
 Die ic heb wtuercoren // comt te voren
 Ghy zijt die ick in mijn hart verhief
 Compt laet ons vreucht oorbooren, druck versmooren
 Want het is nu die tijt, Dat sich elck een verblijt
 Die May staet nu int groeyen
 Wilt v tot vreuchde spoeyen // En in lieffde bloeyen
 Bedrijft nu vreucht // dewijl ghy muecht
 Aurora doet d'licht ontsprayen, sonder bayen
 Phebo schoon claer met ghenuecht,
 Sal ons ter Feeste laeyen // en beraeyen

Alle vruchten suyuer en net,
 Flora chierlijck onbesmet
 Met haer cruydekens soet van roocken
 Heeft sy voor ons ontloocken, en ghesproken.

Compt al ten Hoof die ter Feest behoort
 Men sal v wel ontfangen // met verlanghen
 Met liefd, vreed en eendrachtich accoort
 Met musicale sängen // neemt v ganghen
 Acht ons beschimpers niet, maer die v ionste biet
 Wilt hem liefde thoonen
 So sal v liefde croonen // en verschoonen.

T'sa op coemt voort die May ontdoet
 Nu al zijn groene bladen // om t'ontladen
 En spreyt sich lustich metter spoet,
 Dus comt ghy Venus saden // hier ten raden
 Hier verthoont int ghemeyn,
 Menich lieff ghepaert greyn,
 Die haer trou ghemeen maecken,
 Om *den* carel der liefde te smaken // twist versaken.

Op die wyse: Alst beghint.

DE mey dees vrolijcke soete tijt
 Die door haer groente elck verblijt
 Verweckt des iongers sinnen
 Verweckt des iongers sinnen
 Tot het lieflijcke spel van minnen.

Liefde te draghen is verdriet
 Daer deen bemint en dander niet
 Oft als dees nyders treken,
 Oft als dees nyders treken,
 In liefd doen liefd ontbreken.

Maer liefde te draghen dat is lust,
 Als lief in liefs behagen rust,
 Die liefd met liefd wil loonen
 Die liefd met liefd wil loonen
 Dees liefde moet men croonen.

Sulck ooch lonckt deerlijck ouer sy,
 Daer t'lichaem veer is en t'hart nae by
 Maer t'loeroocht sonder schroomen
 Maer t'loeroocht sonder schroomen
 Daermen vrijelijck by een mach comen

T'ooch is een dienstbo van het hert
 Maer het en streckt sich niet omvert
 Als lief is wten oogen, Als lief is wten oogen
 Soo heeftet gheen vermoghen.

Ghy Prinskens die wt vryen gaet

En loeroocht niet meer ouerstraet
 Maer lonckt van ouersyen,
 Maer lonckt van ouersyen,
 Wildy verhoolen vryen.

Een geestelijke May: Op die wyse. O werelt vol valsch behaghen.

COmpt siet Gods wonder daden
 Die zijt met druck beladen
 V harten wilt versaeden
 In Godt men mach aenschouwen
 Die mey door Gods genaden, Staet nu met groene bladen
 Daerom sonder beraden,
 Danckt Godt met vast betrouwen
 Al voor zijn groote hant // En Godlijcke verstant
 Sent hy seer abundant, Den menschen voetsel want
 Zijn schepsel blijft warachtich
 An zijn woorden seer crachtich, Hy is altijd gedachtich
 Zijn goetheyt blijft in der eewicheyt.
 Dus wilt zijn lof verbreeden
 En leuen hier beneden // met vreeden,
 Als zijn vercooren leden,
 Om te krijghen de vreuchde ons bereyt.
 Aenmerct hier alle dieren // Vertoonen hare manieren
 En schijnlijck vreucht hantieren,
 Al door des meys virtuyten.
 God diet al can regieren, So dat door zijn bestieren
 Oock alle cruyden spruyten
 Elck voghel singt zijn sanck
 En des vyants bedwanc, Ouer ons mensche ranck
 Is nu gheworden cranck // Hy die na zijn behagen
 Doet schemeren ende daghen
 Wilt hier den roem af draghen
 En louende zijn den almachtighen Godt
 Wie can ons dien beroouen // Zijn gauen weert om louen
 Sent hy ons van hier bouen
 Dus o menschen stelt v na zijn ghebodt.
 Wie can zijn cracht door gronden,
 Syn wil tot eenighen stonden
 Wel diet te recht vermonden
 Zijn lof te vollen spreecken
 Die aent cruyts is gebonden, Zijn hantschrift onser sonden
 Waer door wy hier beuonden
 Verlost zijn van ghebreecken
 Met deucht is hy gecroont // Inden hemel hy woont
 Twelck hy noch heden toont

Ter werelt ongheloont // Alsomen mach aenmercken
 Aen Leecken en aen Clercken
 Door zijn volcomen wercken
 Die die menschen en can verdienen niet
 Daerom laet zijn gepresen // Die ons goet heeft bewesen
 Dus leeft reyn wt ghelesen
 Sonder hem geen deuchden ons gheschiet.

Sijnen Naeme hooch verheuen
 Waer door wy alle leuen, Alleen wilt glory geuen
 En volcht zijn wet prijswaerdich
 Dient niemant hem beneuen
 So valt ghy niet in sneuen // Sulcx zijn van v verdreuen
 Hy is alleen rechtueerdich
 Sijn gauen menichvout, Geeft hy haer ionck ende oudt
 En die op hem betrouet,
 Hy ooc seer wel behout // Sijn gratie staet ons open
 Die elck om niet mach coopen,
 Daerom tot hem wilt loopen
 Uwer sielen suldy vinden rust
 Merckt op dees milde gauen,
 Blijft niet der menschen slauen
 Wilt d'oude mensch begrauen
 Dient oock niet die werelt in wellust.

Wilt nae dit Sermoen hooren,
 Van dees Prins wtvercooren
 Die blust des vyants toren, Al door zijn bitter lyden
 In liefden trou gheswooren
 Lely onder die dooren, God ende mensch geboren
 Verwinder t'allen tyden
 Der liefden fundament // Vol deuchden pertinent
 Wt sVaders schoot ghewent,
 Ons menschen hier present, Verlosser heel van waerden
 Die quam op deser Aerden,
 Om menscheyt aen te vaerden
 En met groot ootmoedicheyt belaeen
 Dees prince wilt met sanghen
 Nu tot v May ontfanghen,
 Nae hem stelt v verlanghen
 Neemt dit in danck tis wt liefden bestaen.

**O schoone Pilaer: waer op rust claer
 Alle mijn ghemoet
 Ontfangt eerbaer dit nieuwe Jaer
 In danck seer soet.**

Op de wijze. Tribulacy en verdriet.

DEn tijt is hier
 Dat men sal vrolijck wesen,
 Want in elck quartier
 Die May seer lustich staet,
 Sonder dangier, can Venus ons ghenesen
 Met Cupido fier, die sal oock gheven raet
 Om te verstooren des nijders tongen quaet
 Want sy benijden seer
 Dat yemant sou verblijden meer,
 Selfs sy besyden eer
 Vallen al in misdaet.
 Wy zijnse quijt
 Die ons hier deden smerte,
 Dies wy met jolijt
 Brenghen den mey playsant:
 Met appetijt // ghebruyckt elck vreucht int herte,
 Om dat haet en nijt
 Soo vast leyt in den bant
 Soo wort de alderliefste, den Lauwerier geplant,
 Noyt reynder liefde soet
 Pyramus Tisbe briefde vroet
 T'welck hem deurgrieven doet
 Doen hyse niet en vant.
 Hier woont die schoone,
 Laet ons die Mey hier draghen
 Selfs in persoone, als minnaers toebehoort
 Oft sy ydoone, schiep in den mey behaghen,
 Veel vreuchts ten loone
 Crijghen wy deur haer woort
 Want haer soete sprake
 Die gaf ons nu confoort,
 Als sy te ontsluyten plach
 Den gheest in swaere muyten lach
 Daermen uyt spruyten sach
 Reyn liefde met accoort.
 Prince eerbaer
 Liefde bracht ons te voren,
 Dies wy sonder vaer
 Vielen dus slecht ghesint
 Om dat alle jaer
 Den Mey doet vrucht oorboren
 Metter consten claer
 Met hem diese bemint,

Soo hebben wy eenpaer
 Ghelijck der consten vrient
 Sonder argelisten vry
 Soo zijn wy Catarinisten bly,
 Danckelijck neemt Artisten ghy
 Want ons liefde verwint.

Op de wijze: Alst begint.

Schoon lief playsant, dit nieuwe liet ontfangt
 In liefde triumphant, sal ick v dienaer wesen
 Door Venus brant, ontgaet al mijn verstant
 Ontbint my desen bant, ghy condt my lief ghenesen
 Mijn druck versacht // ghy hebt de macht
 Door liefden cracht // schoon lief daer ic na beye
 Hebt op my acht // verhoort al mijnen clacht
 Daer ick na wacht // In desen coelen Meye.
 Waert ghy eens vroet // wat pijn ic lijden moet,
 Ghy zijt diet my doet // nochtans ick v beminne
 Mijn lijf en goet, ja ooc mijns hertsen bloedt
 Is voor v liefgen soet, hoe wel ic *niet* en winne
 Och voelde ghy // wat ick om v ly,
 En waer eens vry, *van* alle druc in dees contreyne
 Dan soude my // dese fantasy
 Eens maken bly // In desen coelen Meye.
 Schoon lief minioot, ick sal ontdecken bloot
 Mijn lijden swaer als loot // en ghy moecht mijn verblijen
 Helpt mijn nu t'is noot // mijn smerte is so groot
 Levendich ben ic doot // ic sterf tot allen tyen
 Want doen wy yet // het wert verspiet,
 Al eert geschiet // door nijders in gheteye
 Doet doch te niet, dit swaer verdriet
 In desen coelen Meye.
 Hoort en verstaet // Princesse delicaet,
 Of v ter herten gaet // dat ghy my dus laet wachten,
 Niet en versmaet // v Dienaer vroeck en laet,
 Het wort v eygen baet, en t'mach mijn druc versachten
 Segt niet meer neen // maer ja alleen
 Maect van ons tween, eenpaer ongescheye
 Dat ghy aen my siet

Sal hem ontspreen, Van ons also ick meen
In desen toecomenden Meye.

Op die wyse: In een groot ongeluc.

Die Mey playsant, willen wy planten
T'is nu den tijt soo dat behoort,
Men siet nu vreucht aen allen canten
Die vogelkens singen met soet accoort
Die bloemkens staan seer wijt ontloken
Al door den Dou en Sonne claer
Sy staen ter velden met soeten roken
Comt met v liefken paer aen paer.
Comt met v liefken en wilt in halen
De Mey seer soet en wel ghebloeyt
Men sal v loonen vry sonder falen,
Want wt de Mey veel liefden groeyt.
Den rechten tijt is nu voorhanden
Comt met v liefken vry onverstoort,
Treckt met v liefken in Venus banden
Wt rechter liefden soo dat behoort.
Die Liefste eerbaer wilt eer bewysen
Het is voorwaer een schoon kersou
Sy doet v herteken soo dick mael rijsen,
Dus weest in liefden altijt ghetrou.
Op Harpen, Snaren, wilt triumpheren,
En lustich singen met blyt gheschal
Voor v liefs vensterken: het is haer ter eeren
Dees Meyen tijt gaet boven al
Adieu Princesse ontfangt dees Meye,
Die v ter eeren nu is gheplant,
Den Almogenden Godt wil v gheleye
En v vreucht vermeerden aen elcken cant.

Op de wyse: Passemegie Sicilie.

UVilt nu al // groot en smal
De Mey helpen stichten,
Want Auroraes lichten
Zijn nu aent firmament
Van ons heel vroeck bekent
Comt int dal // met geschal
Aenschout Phoebris schichten
Vulcanus moet swichten,
Die was ons assistent, in den winter absent
Wech Mars dienaren, die noch beswaren
Ons vreucht alsoo men siet,
Neptunis baren // Boreas scharen
Maken qua stroomen niet
Want haer cracht // is versacht

Diet Saturnus bouwen,
 Die haer cracht, niet en acht
 Doet Ceres ontfouwen,
 Deur smeys bedouwen, meucht ghijt aenschouwen.

Men siet daer, openbaer, Venus residency
 Pallas deur scienty, Geeft reden te verstaen
 Voor menich Courtisaen
 Flora claer, die doet haer Bloemkens assistency,
 Bewijst reverency, Mercurius verslaen
 Rhetoricaes vermaen
 Dianas dieren // schoon met manieren
 Sietmen verseilen by
 Haer hoofden cieren, met lauwerieren
 Luna op stellen vry
 Pan om hoen // gaet int groen
 Lammerkens versaden,
 Om te voen // gaet hem spoen
 Ten velden ontladen
 Seer groen van bladen, deur smeys weldaden.

Gaet ten throon // hoort ydoon
 De Nimphen verheven
 Vreucht wert daer bedreven
 Door Cupidos verstant, van Apollo playsant
 Eene schoon // Lauweren Croon
 Wert hem daer ghegheven
 Dus sidt hy beneven // By Venus elegant
 Als een Godt triumphant
 Musicaes kelen // hoort men daer quelen
 En accorderen soet
 Op Harpen en Velen // Lieflijcke spelen
 Den Mey ter eeren goet
 Noch t'geluyt // vant gemuyt,
 T'ghevoghelt ghedoken,
 Alle cruyt // oock ontspruyt,
 Lieflijck van roken // noch staet ontloken
 Den Mey voorsproken.

Metter daet // delicaet
 Moecht ghy Princen mercken
 Door dees Muses wercken
 Zijn alle dese Goon, by haer Fonteyn ontboon
 Nu ontslaet // sonder haet
 Jupiter zijn vlercken
 Soo dat Bachus Clercken
 By Serus zijn ontboon, deur Cupido haer soon,
 Die deur zijn stralen // Pluto doet dalen,

Deur cracht der minnen groot
 Lieflijke talen // gaet hy verhalen
 Om te overwinnen bloot
 Dat met deucht // wert gheveucht
 Nimeneus blaken
 En door vreucht // reyn gheneucht
 Gaen Momus versaken // die noch moet laken,
 Des Meys ontwaken.

Op de wyse, Alst beghint.

Die soete coele mey, is ons ontdaen
 Die bloemkens menigerley
 Soo ghenoechelijcken staen
 Sy staen belaeen // met den douw seer menichfout,
 Laet ons spanceren gaen // Al in dat groene wout.
 Die Vogelen ionck ende out,
 Sy maken groot gheluyt
 Alsoo men hier aenschout
 Al in des meys virtuyt, want loover ende cruyt
 Staet seer playsant, dz wt der aerden spruyt
 Is in den mey gheplant.
 Dat uyer aerden spruyt
 Maeckt ons hier verheucht
 Neemt v liefste Bruyt,
 En troostse als ghy meucht // Met vrome deucht,
 Slaet druck al vander hant,
 Al met solaes en vreucht
 Soo is ons die mey gheplant,
 Laet ons die tafel decken
 Capoenkens doen braden
 Ypocras doen Lecken // Dat is Venus raden
 Dat zijn die selfde saden
 Al van een Roosen-boom
 Nu pluckt van Venus bladen
 En draechter af gheenen room.
 Noch soecken wy practijcke
 Van alle dese saken, Dat is te Rethorijcke
 Te schermen of te schaken
 Bancketten te maken
 Al na ons eyghen appetijt,
 Dat zijn de selfde saken, die venus hier belijt.

Op de wijse, Die Nachtegael die sanck een Liet, etc.

GHy dochters fray // comt maeckt een ray
 Met herten coen
 Ghebruyct de may // vroeck ende spay
 Want sy staet groen
 Met cruyden soet van roken // ontloken
 Tot v verdoen, dus wilt v spoen,
 T'ontfaen den Mey voorsproken.

De Mey present t'sy v bekent
 Staet schoon ontdaen
 Met bloemkens jent // seer excellent
 Is hy belaeen
 Dus wilt v nu ten tijden // verblijden
 Comen ter baen // den Mey t'ontfaen
 Met v lief aen v zijden.

Wilt v nu spoen // in smeys saysoen
 Met v lief sent
 En zijn int groen, avont en noen
 By hem present
 Loont hem zijn liefde vierich // manierich
 Blust zijn torment // en groot ellent
 Als een lief goedertierich.

Al met genuecht, keert v tot vreucht
 Alst die tijt jont
 En v verheucht, in eer en deucht, Tot aller stont
 Met v lief wtvercooren // wilt hooren
 Maeckt hem ghesont // zijn hert ghewont
 Soo wert hy nieus herbooren.

V Lief bemint, dit wel versint, Van herten wel
 Maer ghy hem vint // blust zijn torment
 En groot ghequel
 Wilt v zijnder ontfermen // erbarmen
 Ontfangt hem snel // met goet opstel,
 In v snee witter armen.

Op de wijze, Van de Courant.

DE may // Seer fray
 Gaet hem soet openbaren, etc.
 Die jeucht // haer veucht
 Om int groen wt te varen, etc.
 Vergaren // By paren
 Dies zijt, Verblijt
 T'is tijt // En mijt // Beswaren.
 Met v // Lief nu
 Comt Jongmans gaet spanceeren, etc.
 Jongst biet // Gonst siet,
 Sal v Venus vereeren, etc.

Vermeeren // T'begeeren
 Dies zijt // Verblijt
 Tis tijt // en mijt // t'verseeren.
 Met lust, v rust
 By v liefste ghepresen/etc.
 Int groen // seer coen
 Moet ghy haer leytsman wesen, etc.
 De besen // te lesen // Dies zijt // verblijt
 T'is tijt // en mijt // Het vreesen.
 V stelt // int velt
 Om den derden te jaghen/etc.
 En vliet // verdriet
 Zy sal v ionst toedraghen, etc.
 V plaghen, vertraghen // Dies zijt // verblijt.
 En mijt // t'is tijt // Drucx laghen.
 V last // soo't past
 Zult ghy hier van verbreden, etc.
 Zoo wert // v smert
 Door v om haer gheleden, etc.
 Met reden // vertreden // dies zijt // verblijt
 T'is tijt, en mijt // droefheden.
 Als ghy // dus bly
 En vrolijck zijt by tijen, etc.
 Zal haer // voorwaer,
 Venus int midden vlijen, etc.
 Ghedijen // salt vrijen
 Dies zijt verblijt
 Tis tijt // en mijt // Het lijen.
 FINIS.

Hier naer volghen verscheyden nieuwe Tafel Liedekens.

Op de wijze: Compt al ghy Venus dierkens

OM nu te moghen wten
 Dat ick heb aengeheven
 Dat ons die wijngaert spruyten
 Seer mildelijck gheven
 Daer wy vrolijc by leven, Verheucht ons sinnen wel,
 Ick salt v Liefken gheven,
 Tot voldoening van spel.

Als ghijt lief hebt ontfanghen
 Volcht my als ick doe vooren
 Voldoet ons met sanghen
 Laet v clincken nu hooren
 Om vreuchde te oorbooren
 Alle treuren versmaet
 Hebt ghy wat liefs vercoren
 Hem nimmermeer verlaet.

T'gelt v mijn Naberinne
 Hier in dese contraye
 T'gaet seer soetelijck inne
 T'smaeckt als een suyckraye,
 Als ick dit natgen spraye
 T'verheucht alle mijn moet
 Singt oock een Lietgen fraye,
 Als uwen Schencker doet.

Princes dits v gheschoncken
 En v jonstighe Heeren
 Tis schoontgens wtghedroncken,
 Doet mee tis mijn begeeren
 Wilt my ten besten keeren
 Het compt wt shertsen gront,
 Lief dits tot uwer eeren
 Voor uwer rooden mont.

Op de wijze, Die Cransselijn van Fyole, die stater, etc.

Draech ick mijn liefd' verborgen
 Ter eeren die liefste mijn
 Ick laet Fyole sorgen,
 My hindert verdriet noch pijn
 De liefste staet int hert gheprent
 Ick wil haer dit Bekerken schencken,
 Op dat sy mijn liefde ghedenckt.

Ick sal haer dit Bekerken gheven
 Daer toe mijn sin en moet,
 Sy doet my vrolijck leven
 Sy verquickt alle mijn bloet,
 Sy is mijn hoep en toeverlaet
 Mijn lachen en al mijn treuren,
 Gantselijck in haer staet.

Schoon Lief dits v gheschoncken,
 Ter liefde die ick v draech,
 Laet mijn liefd' v hert ontfoncken
 Na v ick stadelijck jaech
 Soo wert ons liefde aen een gheknocht

Hay laet ons vrolijck wesen
Schoon lief dits v ghebrocht.

Op de wijze, Die Nachtegael die sanck een Liet, dat leerde ick, etc.

Dit hef ick an, en drincket man
Met eenen sedt
Als ick my weer ghelijck een man,
Ick vaer te bedt,
Dus wil ick niet vertoeven, maer proeven
Dit wijntgen ras // fijn wt dit glas,
T'ondrayt de vaste schroeven.
Doet ghy soo mee, soo ick ter stee,
V voore gae
Een cleyne bee, hoeft ghy hier ree
Ist soo, segt iae
Om sulcken croes te drincken, sonder crincken
Nu derf ick niet, om datment siet
Ghy mocht my schant na dincken.
Nu t'sa wel an // siet of ick can
Te degen wel
Ick scheyer niet van // in dit ghespan,
T'moet in mijn vel
Als ickt heb binnen micke, t'mach hem schicke
Ick gaer med' voort, alsoot behoort
Nu t'sa waer na stae icke.

Op de wijze, Dat set ick op mijn handelijn.

NV wil ick laten varen
Druck lijden wt mijn gemoet
En drinken van den claren
Die t'herte verheughen doet,
Ter eeren die Liefste, die Liefste, die Liefste
Ter eeren die alderliefste mijn
Met vreuchden, in deuchden
Willen wy ionghe Jeuchden
By v hier vrolijck zijn.
Dit croesken vol gheschoncken,
Breng ick een maechdeken fier,
Wiens oochskens op my loncken
Gants door der minnen bestier
Waer voor ic haer ionnen, haer ionnen, haer ionnen
Waer voor ick haer ionnen veel vreuchden groot
Als huyden // wy luyden

In vrolijkheyt beduyden
 Dat die bedroefden zijn doot.
 Laet comen Harpen Luyten
 Fiolen, schalmeyen meest
 Rederijcken spelen cluyten
 Van sinnen fray na den gheest
 Hy salt noch betalen, betalen, betalen
 Hy salt noch betalen, diet niet en weet
 Laet sorghen, die borghen
 Wy scheyden niet voor morghen,
 Al isset veel nijders leet.
 Ghesoden en ghebraden
 Brengt oock ter Tafel laet,
 Pasteyen, Taerten, Vladen
 Met allerley sucaet
 Op dat wy ons lusten, ons lusten, ons lusten,
 Op dat wy ons lusten, mogen versaen
 Doet schincken // en drincken
 Wt schalen die clincken
 Den edelen Rijnschen traen.
 Den waert Princelijck vol eeren,
 Heeft ons met allen nu wel
 Voldaen: maer zijn begheeren
 Is dat wy met opstel
 De liefste eens cussen, eens cussen, eens cussen,
 Die liefste eens cussen onverfoeyt
 Want sinnen // die minnen
 Verwecken doet van binnen
 Die Liefde in Liefden bloeyt.

Op de wijze: Het waren twee ghespelen stout.

Die my dit Bekerken schencken deet,
 Die sal ic beminnen al wasser haer leet
 Dat syer my boot, dat syer my boodt
 Dat had ick veel liever haer mondelijn root.
 Al heb ick het meysken niet goets genoech
 Het isser voor jonghe luy ymmer te vroeck,
 Om t'goetgen te raen, om t'goetgen te raen,
 Daer laet ick de oude luy mede begaen.
 De rijckdommen steken veel sorghen in
 Hoe weyniger goets hoe vrolijcker sin
 Sy binnen al vroom // sy binnen al vroom,
 Diet bedde verteeren en slapen int stroo.
 Die mijner dit croesgen zal doen bescheyt
 Die sal ick beminnen al wasset haer leyt

En dencken daer an, en dencken daer an
Als icker vro morgens niet slapen en can.

Op de wijze: Het sou een fier Margrietelijn, des avonts alsoo spade.

MYn Liefken heeft mijn afgeseyt,
En dat ter goeder uren, goeder vren
Ic hebber mijn sinnekens beter geleyt
Alderliefste van mijn
Ken salder ooc niet om treuren, *niet* om treuren.
Dat suyverlijcke meysken fijn
Hier aen mijn groene zijen, groene zijen,
Dat bid ick weer vriendelijck of sy wil zijn
D'alderliefste van mijn
En alle dinck doen en lijen.
Sy swijcht en consenteert het mijn,
Dat ic haer mach beminnen, mach beminnen
Dus breng ick het bekerken en den wijn
D'alderliefste van mijn
Met al mijn hert en sinnen // hart en sinnen.

Op de wijze: Het regende seer en ick wordt nat.

DEes wijn maeckt vrolijck ende rijck
Ick min een meysken suyverlijck
Soo suyverlijck van wesen
My dunct ic vint *geen* haers ghelijck.
Wel op laet ons maken goede chier
Mijn Liefken is niet verre van hier, etc.
Niet verre van hier gheseten
Ick ben in duysent vreuchden schier.
O Venus geeft my volle macht
Dat ick mach rusten eenen nacht
Die eenen nacht na den anderen,
In haren blancken armen sacht.
Princesse als ghy wat vreuchts bereyt,
Bedrijff ick niet dan vrolijckheyt
Dan vrolijckheyt moet wijcken
Als mijn jonck hartgen treurich schreyt.

Op de wijze: Compt al ghy Venus Dierkens.

LAet ons met blijden gheeste,
Van harten vrolijck wesen,
Op dat in dese feeste
Ghenoech mach zijn geresen,

Die Waert schenckt ons met desen
 Den rijschen coelen wijn
 Op dat wy sonder vreesen,
 Hier souden vrolijck zijn.

Maechden een Jonghelinghen
 Toont nu hier al gelijcke
 Met Liedekens te singhen
 Den aert der Rethorijcke
 Hoe lieffelijck Musijcke
 Voecht soo ghy meucht daer by
 V jonst tot gonst laet blijcken,
 Al hier met harten bly.

Wilt oock eens omme drinken
 Om vreuchde te vermeerden
 En elck een cusken schincken
 V liefste Lief ter eeren
 Tis Cupidos begeeren,
 En Venus diet hem riet
 Ten sal oock niemant deeren
 Alst eerlijcken gheschiet.

Dees Beker wilt aenvaten
 Edel Princesse verheven
 V stem oock hooren laten
 Om vreuchdelijck te leven,
 Tis v soo voor gheschreven
 Al hier tot deser stont,
 Dies sal ick v noch gheven
 Een cusken voor v mont.

Op de wijze: Dat reeder een Ridder wt jaghen, drie uertgens voor den dagen.

NV wil ick een Liedeken singhen
 Daer mede de Liefste toebinghen
 Een Kroesgen fijn, met wijn.

Dat Kroesgen is ledich gedroncken
 Het salder weer worden gheschoncken
 Voor v lief reyn // serteyn.

Hout daer schoon liefken in deuchden
 Ontfanckter dat Kroesgen met vreuchden
 Van uwen knecht // oprecht.

Princesse laet liefde my blijcken
 Soo en sal ick v niet beswijcken,
 Schoon edel vrou // op trou.

Op de wijze: Wijntgen ghy zijt groene.

DE wijle wy zijn hiere
 Makende goede chiere,
 Niet meer dan v lust drinckt,
 Maeckt in v t'minnen viere,
 In uwen tijt seer diere
 D'een d'ander tot vreucht bringt
 Stelt v hartekens tot rust,
 V lief voedt v met goe manieren
 Soo langhet v beyen lust.
 FINIS.

Op de wijze: Set den beker aen u mont fris, een mael der om.

AL soo mijn dit geschoncken // is
 Breng ick't mijn lief met sanck
 Alsoo my dit gheschoncken // is
 En haer voor ghedroncken // is,
 Wacht ick bescheyt eer lanck,
 Dringt, clinckt, schinckt, En weder bringt
 Met v lief loeroocht en winckt,
 Een cusken toe bedingt.

**Een gracy Liedt, Op de wijze: Van den Psalm, Loven so wilt mijn
 Siel den Heer: oft. Ick wil niet meer vande Mosselkens eten.**

LAet ons den Heer der Heeren goed
 Loven en dancken altesaem,
 Die ons hier seer rijckelijck voed,
 Met spijs en dranck na den lichaem,
 Prijst zijnen naem // die na t'betaem
 Wijn en alle Coren // ons menschen te voren,
 Wassen doet goed en bequaem.
 Wilde dieren, Visschen in Zee,
 Heeft hy om ons gheschapen al
 Beesten opt veld, en vogelkens mee
 Tot ons behoef sonder ghetal,
 Cruyd, groot en smal // int aertsche dal
 Met alle ander vruchten
 Die door soete luchten
 Rypen al tot ons gheval.
 Ghelijck als hy ons spijset hier,
 In den lichaem cleyn en groot,
 Zoo wil hy oock seer goedertier,

Ons Ziel spijsen met Hemels broot,
 d'Eeuwige doot // doet ons gheen noot
 So wy tot hem keeren // met hertlijc begeeren
 Leggen t'hoofd in zijnen schoot.

Prince.

Lof Prins boven alle Princen fijn
 Lof Vader in des Hemels troon,
 Lof moet v eeuwelijcken zijn
 Door Christum uwen eenigen Soon,
 In Sion schoon // spant ghy de Croon,
 Dies moeten v loven
 d'Enghelen hier boven
 Singhende met soeten toon.

Op de wijze: Grand Matresse.

UVellustighe Jonghelingen,
 Dit edele Maechdekijn,
 Dat wil ick een croesgen bringhen
 Met vriendelijck aenschijn,
 Een vreuchdelijck Liedeken singhen
 Ter eeren de liefste mijn.

Mijn hert houdt sy van rouwen
 Dit edele Maechdekijn,
 Dus moet ick haer altijdt houwen
 Voor mijne Medecijn,
 Beminnen oock alle Jonckvrouwen
 Ter eeren die liefste mijn.

Dit kroesgen wil ick toedrincken
 Dit edele Maechdekijn
 Want haer bruyn oochgens blincken
 Soo claer als Christalijn,
 Wilt elck een croesgen schincken
 Ter eeren die liefste mijn.

Sy heeft my heel ghenesen
 Dit edele Maechdekijn,
 Dus soo ghy hier zit ghelesen
 Een yghelijck by die zijn,
 Wilt allegaer vrolijck wesen
 Ter eeren die liefste mijn.

Princesse seer fray van gronde
 Dit edele Maechdekijn,
 Ontfangt dit Bekertgen ronde
 Met claren coele Wijn,
 Een kusgen aen uwen monde
 Ter eeren die liefste mijn.

Een vrolijk gheselschap Liedt. Ende gaet op de wijze: Alsoo 't begint.

HOe sitten wy aldus stille te swijghen,
 En connen nu gheen vreuchde bedrijven,
 Begint ons de Wijn in 't hooft te stijghen,
 Wy sullen wel meer corragie krijghen,
 Fris, vrolijk, vroom, eerlijk,
 Isset anders soo ist besweerlijk,
 Acht niet wat de clappers beniet,
 Alst met God en met eeren gheschiet.

Het strijt sich wel Vrou ofte Man
 Die den tijdt wel dienen can,
 Begheeft sich daerom op sulcken baen,
 Desghelijcken ist vermaen,
 Vrolijk vrolijk met manieren,
 Wie sal ons dit moghen kieren
 Als het comt wt s hartsen gront,
 Dat wy belijen metten mont.

Gheen beter dinck op deser werlt
 Dan die zijn hert te vreden'stelt,
 Betrouet niet seer op vrient noch ghelt,
 En laet niet loopen wtet velt,
 Vrolijk, vrolijk sonder treuren
 Wiet ghevalt die moetet besueren,
 Laet ons van herten wesen vroe,
 En drincken malcander eens vriendelijc toe.

En hebben wy niet een goede Weert,
 Hy doet al wat ons herte begheert,
 Vreuchde hanteren // doet hy vermeeren,
 Hy acht oock niet // wat wy verteeren
 Met den vrolijcken wesen vrolijk,
 Met den smadelijcken isset onmoghelijck,
 Hebbet met den sotten ghedult,
 Sy en weten niet beter, sy en hebben gheen schult.

Een gracy Liedt, Op de wijze, Laet ons Godt loven.

LAet ons Godt loven // en nu die gracy singhen,
 Den Vader hier boven // hy ist diet al versiet,

Wat wy behoeven, hy geeft ons alle dinghen
 Zijn goetheyt wy proeven // zijn soetheyt ons biedt,
 Met ghebenedijde ooghen // hy neerwaerts na ons siet
 Al wt zijn haven // goet,
 Wel vloeyen alle gaven // soet,
 Hy is die ons laven doet
 Met melck en wijn om niet.

Om ons natuer te stercken, met ghesontheyt,
 Wel op deser uer // met spijs en dranck ons voet
 Alle creatuer, alhier in sweerelts rontheyt,
 Al zijnse stuer, voor ons hy brenghen doet,
 Hy schiepet al, die lijf en ziel behoet,
 In onser Feesten // schier,
 Weest danckbaer minst en meesten // hier
 Hy maeckt ons van gheesten // fier,
 Door weldaet overvloed.

Visschen in Zee // voor ons moeten sy swimmen,
 Dierkens en Vee, die op berch en dal zijn
 Voghelkens mee, voor ons haer laten temmen
 Cruyden hier ree, krijghen haer sonne schijn,
 Boomen haer regen, het dient voor ons al fijn
 Al wat op Aerde // groeyt
 En hier seer fray in waerde bloeyt,
 Tot ons te voet te paerde // vloeyt,
 Te scheep in menichten zijn.

Ons gherechticheyt, noch onser niet behoeft hy
 Om zijn Majesteyt, wil hy niet zijn ons God
 En is ooc bereyt, dies hem van herten lovet vry
 Om ons salicheyt, te geven tot een lot,
 Singht danckelijck dan, en hout zijn gebodt
 Hy is een wonder // Heer
 Hy can ons helpen sonder // seer,
 Gheven over en onder meer
 Van als dat isset slodt.

Prince versint, laet ons die vader heerlijck
 Als Kinderen bemint // wel soecken nu voortaan,
 Die hem niet vint, die doolt eylacy deerlijck,
 In die Weerelt blent, noch blijfse heel belaan
 Wilt dit wel verstaen // die clopt sal hy ontfaen,
 Want het niet te deghen // is
 Hebben wy niet zijn zeghen // wis,

En gaen in zijne weggen // fris,
Tsal ons qualijck vergaen.

Op de wijse, Jeucht en deucht.

Ick breng mijn naeste gebeur een dronc,
Ick hoop sy sal dat wachten
Ick gunt hem wt mijns hertsen gront,
Met vrolijke ghedachten,
Wijn wijn, fijn edele wijn
Sober wilt ghy ghedroncken zijn
Anders soo zijt ghy fenijn
Van wonderlijcke crachten.

Als ick den edelen wijn aenschou,
Vergeet ick mijn labueren
En voeghet inde beste vou
En laet Fiolen treuren
Wijn wijn, fijn edelen wijn
Sober wilt ghy ghedroncken zijn
Anders soo zijt ghy fenijn
Men moet v dick besueren.

Den wijn die proefmen byden smaeck
Als ons die oude leeren
Hy verdrijft soo menich mensch den vaeck,
Die by nacht bancketeren
Wijn wijn, fijn edelen wijn
Sober wilt ghy ghedroncken zijn
Anders soo zijt ghy fenijn,
En wilt den mensch regeeren.

De wijn is wt, den Kroes is leech
Een ander doe ick schencken
My dunckt ick creech, so wel mijn deech,
Ick can gheen droefheyt dencken
Wijn wijn, fijn edelen wijn
Sober wilt ghy ghedroncken zijn,
Anders soo zijt ghy fenijn
En doet den Hont wel hincken.

Ontfangt van mijn den Beker net
Mijn vrienden wtvercoren
En drinckt het wt met eenen set,
Als ick v dede te voren
Wijn wijn, fijn edelen wijn
Sober wilt ghy ghedroncken zijn
Anders soo zijt ghy fenijn
Ghy doet ons vreucht oorboren.

Noe die heeft den wijn gheplant
Al voor t'bevel des Heeren

Godt den Heer sy lof en danck,
 Diet al hier doet vermeer
 Wijn wijn, fijn edelen wijn,
 Des menschen hart verheucht ghy fijn
 Ghy zijt een goede Medecijn,
 Als ons die schrift doet leeren.
 FINIS.

Op de wijze: Ghy Amoureuse Gheesten.

LAet ons nu vrolijck wesen
 Wy die hier zijn vergaert
 Dancken den Heer ghepresen
 Al wt jonstigher aert
 Dat hy ons heeft vercoren,
 En oock verlost t'is claer,
 Dus laet ons vreucht oirboren
 In desen nieuwen Jaer.
 Danckt hem nu voor zijn gaven
 Den Heere looft: en prijst
 Wy waren niet dan slaven
 Had hy ons niet gespijst, En vry ghecocht ons leven,
 Met zijnen bloet dierbaer,
 Wilt hem alleen aencleven
 In desen nieuwen Jaer.
 Hy heeft voor ons gheleden,
 Al door Adams misdaet // En is voor ons getreden
 Als claerlijck gheschreven staet
 Om zijn Vader te versoenen
 Hel, Duyvel, Doot te gaer
 Verwan hy als den coenen
 In desen nieuwen Jaer.
 Princelijcke Godt van machte
 Hoe sterck is uwe hant,
 Daer ghy het menschelijck gheslachte,
 Met behoet aen elcken cant,
 Sonderling die v vresen
 Zijt ghy een recht mid'laer,
 En wilt haer smert genesen
 In desen nieuwen Jaer.

Een Gracy Liedt,

NV laet ons alle gaer danckaer zijn
 Ons Heer, ons God ons, Vader,

Die ons van Bier, Van Broodt, van Wijn,
 Versaedt heeft allegader,
 Van Vlees van visch // van ander spijs
 Bereyt so menigerhande wijs,
 Bemint hem in dit leven, Hy sal v niet begeven.

Den sone Gods gebenedijt,
 Die willen wy mede loven
 Die ons van sonden heeft bevrijt
 Doen wy waren verschoven
 Die ons soo minlijck heeft versaet
 Inder noot hem niet af en gaet
 Op hem set v betrouwen
 Ten sal v niet berouwen.

Soo dancken wy oock den heyligen geest
 Van zijnder visitatie,
 Want had hy by ons niet geweest
 Ons vreucht was tribulacie,
 Hy is ons vertrooster int verdriet
 Sonder hem vermoghen wy niet,
 Wilt hem v hart bereyden
 Hy sal niet van v scheidyden.

Soo dancken wy onse lieve Bruydt
 Dat sy by ons wil blijven
 En drinckt dit bekertgen noch eens wt,
 Den Heer wilt al op schrijven,
 Den booch mach niet ghespannen staen
 Ick hoep' het sal ons wel vergaen
 Tis nu gheen tijt van schreyen,
 Wy willen ons gaen vermeyen.

Ons vrienden willen wy dancken seer,
 Diet al hebben doen koken,
 Sy hebben soo wel bewaert haer eer,
 Want ons heeft niet ontbroken,
 So bidden wy dit gheselschap soet
 Vrolijck te wesen met harten goet
 Dat wy hier zijn ghecomen,
 Dat wert in danck ghenomen.

Soo willen wy oock vergheten niet
 Die van hier zijn ghescheyden
 Datse den Heer wt alle verdriet,
 In zijn rijck wil gheleyden
 Soo als wy doen sal ons gheschien
 Wanneer wy wt dit leven zijn,
 Daerom soo wilt voor desen
 Een Pater noster lesen.

Nota.

Ghy menschen kint // v wel versint
 Eert valt te laet
 Dat v Gods hant // ons beste pant
 Toch niet en slaet.

**Op de wijze: Al hadden wy xxv. bedden, Wy souden daer te Mey niet
 een pluym af hebben, Om dat het dus waeyt.**

UVY dancken den Waert
 Om dat hy ons voet,
 En d'edel Wijngaert,
 Die dees druyfkens soet
 Ons mildelijck biet,
 Dit Wijntgen wilt drincken,
 Hy doet het ons schincken
 Wt liefde om niet.
 Drinckt alle vry droncken
 Van dees soete Most,
 Sy wert gheschoncken
 Buyten onsen cost,
 En mindert verdriet,
 Dit Wijntgen wilt drincken
 Hy doet het ons schincken
 Wt liefden om niet.
 Dees vruchtbare ranck,
 Verdrijft ons rouwe,
 Door lieflijcken dranck,
 En s hemels douwe,
 Die hy in ons giet,
 Dit Wijntgen wilt drincken
 Hy doet het ons schincken
 Wt liefde om niet.
 Smaeckt Prince dees wijn
 In reynder borste
 Sy doet vrolijck zijn
 En blust den dorste
 Met Hemels bediet,
 Dit Wijntgen wilt drincken
 Hy doet het ons schincken
 Wt liefden om niet.

Op de wijze, Ick seg Adieu.

LAet ons ghemeen,
 Met vreuchde triumpheren

Droefheyte vertreen,
 Soet quelen jubileren,
 Die zijn vergaert in dese feest
 En laet ons singen onbevrees
 Minst ende meest // In dit forest
 Dees Vrysters teer ter eeren.

Hier is den Most
 Gheschoncken in Goude schalen
 Denckt niet wat cost
 Ons Waert die salt betalen
 Elck dien' die hy vercoren heeft
 Dat ghy hier vint te voren gheeft
 Om niemant beeft // Maer wilt beleeft
 Gheneucht en vreucht voorthalen.

Ghelijck seer fray,
 Die Rooskens staen en bloeyen,
 Omtrent den May
 Soo zijn wy nu int groeyen
 Daerom ghebruyckt heel vry v ieucht,
 Singt en springt hanteert gheneucht,
 Geschickte deucht // ter wijl ghy meucht
 Den tijt sal ons besnoeyen.

Princen ontrent,
 V Lief seer fier gheseten,
 V oochgens went // na haer als elc sal eten,
 V liefd altijt eerlijck bedeckt
 Vrolijck geneucht en vreucht verweckt
 Speelt lockt en geckt // siet wat ghy spreckt
 En wilt droefheyte vergeten.

Op de wijze. Van waer comt ons den coelen wijn.

MEt Broodt, met Bier, seer fijn // met Wijn,
 Pastay // Lampray // met haes Conijn,
 Met Hoen // Capoen // Wilt-braedt // versaedt,
 Elck is // ghewis // op dit termijn.

Ons hert is heel met vreucht, verheucht
 Ons moet // seer soet // streckt tot gheneucht,
 Wy singhen // en springen // wy clincken // en wincken,
 Versterckt O Heer ons ieucht // in deucht.

Men siet hier staen // gesoon gebraen
 Wie spaert // die taert // die is verlaen
 Marsepain // niet cleyn // Men begint // het Hindt,
 Die Haen // die Swaen // Can niemant schaen.
 Wy dancken v veel meer // O Heer
 Dan wy // seer bly // v schaepkens teer
 Met monden // verconden // versterckt // en werckt,
 In ons nu voort // v woort // en leer.

Tafel Rondeel.

Godt groet v Waert met alle uwe gasten,
 Op goeder trouwe come ick v by
 Ick soude liever wat eten dan langer vasten
 God groet v Waert met alle uwe gasten,
 Maer wilt niet naer mijn buydel tasten
 Mijn gelt is op, schoon en claer
 God groet v Waert met alle uwe gasten
 Op goeder trouwe com' ick v naer.

Ghebedt voor den eten.

GHebenedijt // Weest altijd // O Heere almachtich
 Die al dat leeft // voetsel gheeft // door v ghenaden
 In Christi naem // ons lichaem // niet alleen sijt ghedachtich
 Maer met v woort // rechte voort // ons siel wilt versaden
 Van eyghen rust // en wellust // ons hebt ontladen,
 O Heere wijs // gheeft dranck en spijs // die met v vereent,
 Sulcx dat wy niet // misbruycken yet // van de weldaden
 Die ghy goedich // overvloedich // ons mildlijck verleent.
 FINIS.

Dancksegginge nae den eten.

LOf prijs en eer, sy v O Heer // en milde Vader
 Die voor den morgen, niet te sorgen, hebt bevolen,

Dewijl ghy alleen // En anders gheen // ons allegader
 Lijf en Siel voet // ende doet // hongher en dorst vlieden
 Voor de weldaden // en ghenaden, die ons gheschieden,
 Eyscht ghy maer // Een hart danckbaer // willich en bereyt
 Dus t'allen ty // Motten wy // Oock alle lieden,
 God hier boven // danckelijck loven // inder eeuwicheyt.
 FINIS.

Hiernae volghen verscheyden nieuwe Amoureuse Liedekens.

Op de wijze, Mocht ick geluck verwerven.

ALarm, alarm, alarme,
 Vrou Venus Trom die gaet
 Nu salse ons wel ontfarme,
 Sa Vryers wt om baet
 Al liept ghy aen beyd' v beenen,
 Te winter blaeuwe schenen.
 Comt by malcaer // En kiest nu weer een aer.
 Comt oock wat met ons couten
 Hier buyten int ghelach,
 Al die zijt op gesouten,
 Op Vastelavonts dach
 De vasten is gaen sluyten
 De Mey die roept ons buyten,

Haer loof dat wast,
 Daar nootse ons op te gast.
 Sy geeft niet veel te schransen,
 Van alderhande fruyt // Maer fraye Roosecransen
 Van bloemen en van cruyt,
 Met veel wellustich quelen
 Van alle voghels kelen
 Vreucht in iolijt // heeft nu zijn rechte tijt.
 Al dese dinghen waerdich,
 Verblijen t'harte seer,
 Maer een Princesgen aerdich,
 Verblijt my noch veel meer,
 Als haer bruyn oochskens wincken
 En soete woortgens clincken
 Lieflijck en fray,
 Dan isset altijt May.

Op de wijze. Fortuyn eylaes bedroeft.

AEnsiet v dienaers staet
 Schoon bloemken excellent,
 Peynst eens hoet met hem gaet
 Die van v is absent
 Wiens hart lijdt groot torment, etc.
 Om v schoon suyver greyn, etc.
 Tot v O liefste jent,
 Staet mijn toevlucht alleyn.
 Tot v O bloem expaert
 Staet alle mijn begheer
 Reyn deuchsamich van aert
 Sijt ghy vol aller eer,
 Mijn bede doch aenhoort, etc.
 Niemand dan ghy voorwaer, etc.
 Can my gheven confoort
 Dus vertroost v dienaer.
 Ben ick schoon lief van hier,
 Soo vergheet v dienaer niet
 Of ghy brengt in dangier,
 Mijn hart in swaer verdriet,
 Ghestadich en ghetrou, etc.
 Blijf ick Lief delicaet, etc.
 O suyvere Kerssou
 Daer alle mijn troost opstaet.
 Ick peyse dach en nacht
 Om v O Bloemken fier,
 Den tijt met smart verwacht,

In lijen en dangier,
 Dat ick O Venus dier, etc.
 Met v Lief in eendracht, etc.
 Wt blussche Venus Vier,
 Al door der minnen cracht.
 Ick ben nu absent
 Van v O suyver Jeucht,
 Nochtans mijn hart present
 Om v hem dick verheucht,
 Ghedenckt schoon Lief aen my, etc.
 Want mijn hart dat blaect, etc.
 Nae v wt Liefden vry
 T'welck door v blijschap smaect.
 Ghetrou tot inden doot, Blijf ic v lief altijd
 Mijn hart in pijn groot
 Om v hem dick verblijft
 Want ghy zijt lief alleen, etc.
 Mijn troost tot aller stont, etc.
 Lief ghy en anders gheen
 Hebt mijn ionck hart deurwont.
 Reyn violierken soet, Reyn maechdelijck Pilaer
 Comt toont my doch ootmoet
 En vertroost v dienaer,
 Laet ons eens troost ontfaen, etc.
 En wilt in my Absent, etc.
 My uwen gonst voortaan
 Toe draghen tot den ent.
 Edel Princes vol deucht
 Ick beveel v den Heer,
 Ick blijf Lief onverheucht,
 Tot dat ick wederkeer
 Tot v mijns hersen croon, etc.
 Schoon Liefken triumphant, etc.
 Nae v mijn Liefste schoon,
 Mijn Jonck hart stadich brandt.

Op de wijze: Alst begint.

AL waer ick half doot,
 Jae met fenijn vergheven,
 Door v schoon Lief minioot,
 Sou ick vercrijghen t'leven,
 En sonder v mijn Lief verheven,
 Al waer mijn hart also gesont, in corter stont,
 Soud' met den strael des doots werden ghewont
 Want mijn hart, ziel en lijf
 Rust Lief op v ghenade,

V knecht ick eeuwich blijf, al vielt tot mijner shade
 V goetheyt wijs van rade,
 Voorcomen sal alsulck verdriet
 Dat hoep' ick siet
 Door trou en deucht die my van v gheschiet.
 Menighen tijt certeyn,
 Gae ick my occuperen // Om liefd' met liefde reyn
 Wel te recompenseren,
 Tot dankbaerheyt streckt mijn begheren,
 Ick sal't bewijsen met der daet // lief delicaet
 Soo lang die asem wt mijnen monde gaet.
 Al des Weerelts jolijt
 Staet my als droefheyt teghen
 Daer ghy lief niet en zijt // In wient al is gelegen
 Can ick gheen vreuchde pleghen,
 Gheen dinck en valt my alsoo swaer
 Schoon Lief eerbaer
 Als v absent: t'eenigher tijdt dats claer.
 Deuchtsame schoone Vrou,
 Princes waert om beminnen
 Blijft v dienaer ghetrou // Verandert niet van sinnen
 Laet v van gheen opreers verwinnen,
 Mijn liefde sal tot geener tijt, ende wiet benijt
 Vergaen: voor dat de doot mijn hart doorsnijt.

Op de wijze: Helaes ick lijde groote pijn.

AEnsiet uwes dienaers staet
 Schoon bloemken wtghelesen,
 Peynst doch eens hoet met hem gaet
 Die van v absent moet wesen,
 Helaes wat isser grooter pijn
 Dan van zijn Lief absent te zijn.
 Niemant dan ghy ter Weerelt wijt
 Mach ghenesen mijn smerte,
 Want ghy Lief alleene zijt
 Wtvercoren in mijn harte, helaes, etc.
 Neemt doch dit exempel fray
 Van het Tortelduyfken reyne,
 Alst verlooren heeft zijn gay,
 Soo vliegheit altijdt alleyn, helaes etc.
 Alsoo isset oock met my
 Gheen vreucht can my verblijden,
 Mijn jonck hart vol fantasy
 Maer t'verheucht hem in zijn lijden, helaes, etc.
 En nochtans dees pijn groot

Sou ick reyn patientich draghen,
 Als ick wist mondeken root,
 Dat mijn dienst v mocht behagen, helaes, etc.
 Biedt mijn schoon Lief v handt,
 Helpt my doch wtcervoren,
 Eer dat my den minnen brandt
 In dit lijden doet versmooren,
 Dan sal ick van dese pijn
 Eens te recht ghenesen zijn.

Op de wijze: Den tijdt is hier, etc.

ALs Liefde blent
 Mijn ghemoet had bevanghen,
 Heeft my ghewent // Rontsom nu hier nu daer,
 En met torment, my ghesocht te verhangen
 Maer reden jent, Heeft my gerecht voorwaer
 Tot dat sy my bracht by v licht seer claer,
 Maer soo haest uwen ooghen // schijn,
 My in't hart deden d'ooghen // pijn
 Wast niet in't vermoghen // mijn
 Te weerstaen zijn cracht swaer,
 Cupidoos licht
 Meent hem aen my te roemen,
 Van't vyer gesticht, In mijn amourens hart
 Maer t'ist ghesicht, Van v lief wtgenomen,
 T'welck my verplicht
 Aen v nu houdt met smert,
 Dies v die eer // alleen ghegheven werdt,
 Wech liefd' met v mispresen // vyer,
 Ghy condt my niet doen vreesen // hier,
 Maer mijn Liefkens wesen // fier
 Was in de comst expert.
 Een stadighen strijt,
 Sedert ick v beminden, Beving subijt
 Mijn ghemoet seer beswaert // Liefde somtijt
 Doet my wat vreucht ontbinden,
 Maer wanhoep' crijt, Ghy zijt te wreet van aert:
 D'een in my vreucht, en d'ander lijen baert,
 Soo dat ick in't verdriet // belaan
 In't eynde gantsch te niet sal // gaen,
 Want een rijck dat men siet, bestaen
 In tween: is swack van aerdt.
 Teghens mijnen danck
 Seer wreet ghy v gaet toonen,

Moet ic met dwanc, V minnen dach en nacht
 Met lijden stranc, Gaet ghy mijn liefd beloonen
 Als ghy verlanck
 Soeckt in't gheen dat ick wacht,
 Dies Goddin lief, my liefde nu betracht,
 V fierheyt gantsch bezijden // stelt
 Aensiet hoe my het lijden // quelt
 En dat my t'verblijden // smelt,
 Als ghy my lief veracht.
 Niemand en mach, V als ick lief besinnen,
 Sonder verdrach, Mijn hart na v verlangt
 Het groot gheclach, Doet vreucht in my verdinnen,
 Ben ick een dach
 Van v, druck my bevangt,
 In v O Lief // mijn leven en doot hangt,
 Dies wilt met Lief te rade // gaen,
 En wilt op mijn jonst gade // slaen:
 Neemt my in ghenade // aen
 Grooten loon ghy ontfangt.

Op de wijze, T'vrijden een Boer, etc.

ALs men bespoort dat liefde gheeft
 Gheluck vreucht en verblijen,
 En men in als zijn wille heeft,
 Sohay, soo ist een lust te vrijen.
 Als liefde hem alsoo vertoont,
 Dat sorch mach staen bezijen,
 En sy ons liefd' met liefde loont,
 Sohay, soo ist een lust om vrijen.
 Als men zijn liefste mach aensien
 Die ons druck doet vermijden,
 En sy ons gaet haer jonste bien,
 Sohay, soo ist een lust te vrijen.
 Als men savonts de deur in snapt,
 Sy ons in laet by tijen,
 En steelt een soentgen dat het clapt,
 Sohay, soo ist een lust te vrijen.
 Als hy seyt door Liefkens bedwanck,
 Sa Lief, ick wil my vlijen
 Te slapen in v armkens blanck,
 Sohay, soo ist een lust te vrijen.

Op de wijze, Ick vind eylaes my gheheel in noot.

AEnhooret geclach, O bloeyende jeucht,
 Die v vermaectt in ijdele vreucht,
 En spieghelt v vry // Neemt exempel aen my,
 Dewijl ghy meucht.

Ick heb wel eer ghetriumpheert,
 Wellust des vleesch altijd gheeert
 Met vrolijck jolijt // Nae des Weerelts tijdt,
 T'welck haest verkeert.

Dansen en spelen heb ick ghesocht,
 Mijn tijdt in ijdelheyt over ghebrocht,
 T'is my nu wel leedt // T'is Godt diet weet,
 Waer ick om docht.

Bancketteren en vrolijck te zijn
 Lieflijck t'aenschouwen mijn liefs aenschijn
 Dat was voorwaer, mijn vreucht eerbaer,
 Mijn Medecijn.

Maer het is eylaes te seer verkeert,
 Ick die de Weerelt soo heb gheeert,
 Vind' my nu in noot // deur den wreeden doot
 Die mijn turbeert.

Wat ick aenschou t'is my al pijn,
 T'gheen my wel eer vreucht plach te zijn,
 Dus ben ic ontrief't // Maer alst God belieft
 Salt anders zijn.

Niet isser dat ick heb beclaecht
 Dan dat ick de Weerelt dus heb behaecht,
 Die so liefelijc toont // Maer soo bitter loont
 T'welck my deurknaecht.

In mijnen fleur word' ick ghestruyckt,
 Ghelijck een Roose die ontluyckt,
 Dewijl sy staet // En bloeyt seer delicaet
 Wort af ghepluyckt.

T'is een quaet fundament daer hy op bout
 Die hem op aerdsche vreuchde betrouet,
 Want die felle doot // spaert cleyn noch groot
 Jonck nochte oudt.

Hercules soo seer vermaert
 Sloech slangen en draecken met den zwaert
 Deur zijn groote cracht, Te niet ghebracht
 Is niet ghespaert.

Cresus die rijcxste des Weerelts wijt,
 Salomon in wijsheyt onbenijt,
 Zijn alle ghevelt // Deur des doots ghewelt
 In corter tijdt.

Hector van Troyen seer vaillant,
 Achillis die vroomste van Griecten-landt,

Zijn alle vergaen // Met Helena schoon ghedaen
En Paris playsant.

Die niet beweecht is als een steen,
Ick sie t'exempel in't ghemeen,
Want men niemant en vandt // die den doot verwant,
Dan Godt alleen.

O doot, O doot, breeckt v propoost
Dat ick van druck mach werden verlost,
Tot Godt den Heer // Neem ick mijn keer,
Hy is mijn troost.

Adieu, Adieu, druck fantasy,
O Princelijcke jeucht ghedenckt dit vry,
Want een Roose die bloeyt // wort haest ghesnoeyt,
Als ghy siet aen my.

Op de wijze: In't hart heb ick vercoren een suyver Maechdelijn.

Al heeften niemant ruste // die Venus dienaers zijn,
Al gheeft die Liefde pijn,
Nochtans min ick met luste
O vrolijk Meysken fijn, v suyver schoon aenschijn.

Ick wil v niet seer prijsen
Met leughens valsche blijck,
En segghen opentlijck
Dat men v niet sou wijsen
In deucht en eere rijck,
Noch in schoonheyt ws ghelijck.

Veel zijnder die beginnen
Haer lief met woorden quaet,
Die dick verwecken haet,
Die hoorden te beminnen
Voordachtich en met raet,
En toonent met der daet.

Elck prijst zijn Lief hoovaerdich
Boven Vrou Venus reen,
En de suyver Heleen,
Dies lieghen sy onaerdich,
Want gheen van dese tween,
Voor ons oyt en verscheen.

Maer neen Princesse schoone,
Te draghen sulcken min.
En ben ick niet van sin,
Maer sal mijn liefde toonen
Soo lang tot ick ghewin

En v vry eyghen ben.

Een nieu Liedeken.

ACh Godt hoe zijn mijn sinnen verslegen,
 Mach men dat denck ick v toeschrijven,
 Dat mijn jonck hert is gheneghen
 Tot een die schoonste der Wijven,
 Sy sit in't hart daer salse blijven,
 Soo lang daer asem is in my,
 Ginck sy my in haer harte wrijven,
 Soo soud' ick zijn van harten bly.

Hoe soud' ick haer laten te minnen,
 En t'hart van haer doen sneven,
 Die boven eenighe Goddinne,
 In schoonheyt is verheven
 Saet' Paris om vonnis te gheven,
 Hy gaeft haer boven Venus siet
 Och mocht ick eeuwich met haer leven,
 Soo waer mijn hart wt dit verdriet.

Van aenschijn is sy wit en claer,
 Als bruynen-git zijn haer ooghen
 Ghelijck een Goutdraet is het hayr,
 Haer Halsken lanck onghelooghen,
 Haer roode mont heeft my doortooghen,
 En t'hart ghebracht in lijden groot,
 Ginck sy die liefst (als ick) verhooghen,
 Soo waer ick heel wt desen noot.

Haer tonghe spreekt fraey Rethorijcke,
 Haer lipkens als corale bloeyen,
 Haer stemme singt soet Musijcke
 Haer woordekens lieflijck vloeyen,
 Haer schoonheyt siet men claerlijck groeyen,
 Ghelijck een druyf aen haren rant,
 Sy doet mijn hart in liefden roeyen
 Hoe wel sy daer veel drucx in plant.

Van Judith heeft sy deucht bequame,
 Daer toe van Pallas wijsheden,
 Als Sara is sy ghehoorsame,
 Niet (als Diana) quaet van zeden,
 Boven Venus, volmaeckt van leden,
 Als Susanna, eerbaer certeyn,
 Sy mach mijn hart stellen in vrede,
 Sy is mijn hoep', mijn troost alleyn.

Wie sou haer schoonheyt heel volprijsen,
 Die men aen haer mach schouwen,
 Met clare reden mach ment wijsen,

Dat sy is een fleur van Vrouwen,
 Tot deucht is sy van joncx ghehouwen,
 Die schoonheyt brengt in grooten staet,
 Liet sy haer liefde op mijn douwen
 Soo sou mijn hert vercrijghen baet.
 Princes die't hert in liefde doet blaken,
 Wilt liefde met liefde eeren,
 En acht niet op des nijders spraken,
 Die Liefde altoos blameren,
 Maer Lief wilt haer woorden verneeren,
 Want sy niet en soecken dan tweedracht,
 Ende v tot reyne liefde keeren,
 Ghedenckt dat reyne liefst baert cracht.

Rondeel.

Ay my vrou Venus wat doet ghy my plagen
 Ic *can* niet langer verdagen dit lijden groot:
 Och Cupido helpt my dese liefde draghen,
 Ay my vrou Venus *wat* doet ghy my plagen
 Dat ick alle mijn jonghe daghen
 Moet treuren en claghen tot in der doot,
 Ay my vrou Venus *wat* doet ghy my plagen
 Ic *cant* niet langer verdragen dit lijden groot.

Op de wijze, Mijn Liefste jent.

ACH Godt O Heer // wie sal ick dit toeschrijven
 Die mijn hart teer // met lijden dus turbeert
 Hoe sal ick wrijven // haer wt mijn sinnen drijven,
 Een fleur der Wijven, die t'hert altijd begeert
 En *hem* vermeert, haer dienaer dach en nacht
 Want sy daer in eeren // staet,
 Waer deur t'hert tot haer keeren // gaet,
 Liefde niet veracht
 Want reyne Liefde baert cracht.
 Lieflijck is sy // ondeucht heeft haer begheven,
 Beleeft daer by // barmhertich t'aller tijt,
 Eerbaer van leven, reynicheyt sonder sneven
 Is haer aencleven // claerlijc in sweerelts crijt
 Haet nochte nijt // nimmermeer in haer ghedacht
 Dus als ick om haer dencke // soet
 Mijn hert haer tranen schencke // moet
 Liefde wel acht.

Want reyne liefde baert cracht.

Cloec van verstant, Is sy die ick beminne
 Der deuchden brandt, heeft haer seer hooch verciert,
 Wat ic beginne, t'is al tegens hart en sinne,
 Dus ick bevinne // dat sy my gantsch regiert
 Wel ghemaniert // is sy daer ick nae wacht,
 Als ick haer aenschouwe // siet,
 Van mijn druck benouwe // vliet,
 Liefde wel acht

Want reyne Liefde baert cracht.

Suyver en net // van aenschijn is sy schoone
 Seer fris gheset // van leden wel volmaeckt,
 Sy is ydoone // om te spannen de croone
 In sweerelts troone, die my in't herte blaect
 Want sy druc laect, en al mijn pijn versacht,
 Sy is die t'allen uren // jent
 Mijn hart wt allen trueren // went,
 Liefde wel acht,

Want reyne Liefde baert cracht.

Waerste Princes wilt reyne liefde baren,
 Weest mijn Maistres, troost my in desen noot
 Laet ons vergaren // in liefden t'samen paren
 So sullen verhare // dees nijders t'aller stoot
 Die cleyn en groot soecken altijd tweedracht
 Maer lief wilt haer versmaden // gaen,
 En op der Liefden paden // staen,
 Liefde wel acht

Want reyne liefde baert cracht.

Liefde te draghen en is gheen pijn
Als liefde met liefde geloont macht zijn.

Op de wijze, Mijn oochskens weenen.

BEdroefde herteken wat moet ghy lijden
 Die verloren heeft zijn soete lief,
 Onghetroost tot allen tijden,
 Dien hy hooch al in zijn hart verhief.

En heeft haer altijd eer bewesen,
 Boven eenich Vrou ter Weerelt wijdt,
 Maer door een ander wort ghy mispresen,
 Geeft selfs getuyghenis wie dat ghy zijt.

Moet sy niet wesen straf van Natueren,
 Dat sy haer liefken laet dus desolaet,

Ick seg ten zijn geen Venus cueren
Dat sy haer oochskens op een ander slaet.

Den viant is teghen vrienden en maghen
Die verlaten heeft die haer bemint,
Om een diet harteken geheel doet knaghen,
Hy is veracht, die eens was haer vrient.

Ben ick niet rijck van grooter machte
Of mijn wesen van ghedaente slecht,
Aenmerct mijn liefde van grooter crachte
Of soeckt ghy t'goet t'dunckt my onrecht.

Soo set ick Venus al op een sye
Met Cupido wil ick spanceren gaen,
Mijn liefken soeckt een ander partije
Om t'grootte goet, soo ist haer al ghedaen.

O hart neemt moet wilt v vercloecken
Al pleecht ghy eens int hart te staen
Wy willen elders een ander soecken
Soo schoone wassender als daer vergaen.

V woorden licht, soet van vrouwen,
Die met alle winden waeyt,
Ick en cost v dat niet toe betrouwen,
V liefde was in mijn hart ghesaeyt.

Gedenct schoon liefken dat ic v verhaelde
Dat vrouwen sinnen, soo snellijck draeyt,
Met schoone woorden ghy my betaelde
Ten soude niet zijn, of ick waer gepaeyt.

Heb ick misseyt buyten mijn weten,
Daer ick v Lieveken mede heb verstoort
En wilt my daerom niet vergeten
Het waer my leet lief geeft my confoort.

Soo mach ick te recht wel spreken
Dat v liefde moet seer wanckelbaer zijn
Zo slecht misdaen en wort versteken
Dies mijn hart leyt in grooter pijn.

Had ick gheweten wat v harteken lusten,
Ick hadt gecregen waert in mijnder macht
Ick stel my selver in grooter onrusten
Voor dese loon en hadde ick niet ghewacht.

In wat ongheluck ben ick geboren,
Die ick bemin dat sy my haet,
Ick gunne haer deucht maer t'is al verloren
Want buyten reden wort ick versmaet.

Princesse vailliant doet na mijn rade,
Zo doet v lieveken die na v haect
Besiet ghy selve niet als de quade,
Hoe in liefden zijn harteken blaect.

Op de wijze: Schoon lief ghy zijt mijn troost alleyne.

BOven al zijt ghy mijn lief ghepresen
 Hier in dit s'Weerelts pleyn, etc.
 Mijn smert cont ghy alleen ghenesen
 Ghy zijt mijn liefste greyn, etc.
 Mijn liefste lief alleyn
 Wilt v van niet weeren
 Na v lief staet al mijn begeeren, etc.
 Want ick het v moet clagen certeyn.
 Wilt my O lief nu niet begeven,
 Al ben ick desolaet, etc.
 Ick ben ten eynde van mijn leven
 Ist dat ghy my ontgaet, etc.
 Mocht ick seer delicaet
 Int houwelijck met v wesen
 Zo sou vreuchde in my zijn gheresen, etc.
 ghy zijt schoon lief daer al mijn troost opstaet.
 Seer net staen lief uwe leden,
 Ghy zijt seer wel gheraect, etc.
 Wel gemaniert seer jent van seden
 Daer toe seer wel bespraect, etc.
 Mijn vreucht is heel gestaect.
 Om v mijn lief verheven,
 Ghy brengt my nu geheel in sneven, etc.
 Hoe sou mijn vreuchde dan ooc zijn volmaect.
 Princes ghy zijt in my gheseten
 Boven Helena playsant, etc.
 Ghy hebt mijn hart also doorreten
 Het is Godt wel becant, etc.
 Ghy zijt seer abundant // wilt my doch niet verdrijven
 Laet mijn liefde in v verstijven, etc.
 Helpt my schoon lief in desen stant.

Op de wijze: alst begint.

CVpido triumphant
 Aenhoort mijn lamenteren
 Mijn Liefste Lief playsant,
 Wil my abandonneren,
 Zy toont my snel // Medusa aenschijn fel,
 Mijn ionck harteken doet sy ghequel.
 Had ick haer yet misseyt, met woorden of met wercken
 Zo mocht sy haer wreetheyt
 Met recht op my verstercken
 Maer neen ick niet voorwaer, Mijn trouken bood' ic haer

Wt reynder liefden dat is claer.

Doen ick eens int harte stont
 Hielt sy my in grooter waerden
 Het docht haer wesen een vont,
 Gheen liever lief op aerden
 Als sy my aensach // Haer harte was dien dach,
 Verheucht in lieft, als liefden plach.

Maer ick en wits haer niet,
 Al maect sy haer partie // Dat leet dat my gheschiet
 En comt door gheen envie
 Maer clappers quaet // Die sayen haer saet
 Sy maken mijn sinneken desperaet.

Al is sy seer gestoort // Op my tot allen stonden
 En heeft mijn hart deurboort
 Met doodelijcke wonden // Nochtans soo sal ick zijn
 Haer getrouwe dienaer fijn
 Al laet sy mijn harteken met fenijn.

Maer als ic overpeyse // Ons troostelicke saken
 Die wy so menich reyse
 Secret te samen spraken
 So valt my mijnen moet // Geheel onder die voet
 Mijn oochkens weenen roode bloet.

Mocht ick naer lang verbeyden
 Ten laetsten troost verwerven,
 So soude mijn bitter scheyden,
 Versoeten als conserven
 Maer sy laet my inden noot // Ick sterf om haer den doot
 Door t'weygeren van haer mondeken root.

En waer sy noch te winnen,
 Met den sweert of met der Lance,
 Soo soude mijn hart van binnen
 Verheugen vol playsance
 Al most ic dan gaen, In doots perijckel staen
 Noch soud ick hoepen troost t'ontfaen.

Bleef ick dan inden strijdt // Als Troylus verslaghen
 Ick sou om lief altijd
 Den doot willich verdraghen
 Want sterven is hem soet, Die doch sterven doet
 Den minnaer die ongetroost gaen moet.

Princesse, liefste greyn
 Wilt my compassie toonen, So sal ick v certeyn,
 Met een edel hoetgen croonen
 Al van Violierkens jent // Goutbloemkens vast geprent,
 En Olijftacxkens excellent.

Op de wijze Alst begint.

CVpido God, deur uwe minne stralen,
 V scherp ghebodt // doet my in liefden dwalen,
 Ick ben versodt
 Op een bruyn smaechedlijn smalen
 Die met my spodt.

Venus bestier // vint ick seer dubbelt van treken
 Der minnen vier // heeft sy in my ontsteken
 Die liefste Rosier
 Ic machse sien noch spreken, t'is groot dangier
 T'is groot verdriet // de Liefste moet ick derven,
 Die trouwe biet // en niet en can verwerven
 Om dat sy v liet, Moet ic van rouwe sterven
 Int meer geschiet.

Haer soet samblant // was my een medecijne
 Seer triumphant,
 Plach ick by haer te zijne
 Die liefste playsant // laet my in groote pijn
 Aen mijn verstant.

Als ic aensach // haer vriendelijcke ymagie
 Nacht en dach // schiep ick in haer coragie
 Dies ic wel mach // clagen om haer vysagie
 Sonder verdrach.

Sonder confoort, laet sy my nu in weyne,
 Dus wy accoort // hielden int ghemeyne
 Dus roep ick moort,
 Over mijn lief alleyn // die my verstoort.

Adieu eylaes // Adieu Princesse schoone
 Ick was te d'waes // Te vrijen v persooene,
 Dies ick nu raes
 Dat ick my selven soo hoone, op dit relaes.

Op de wijze: Alst begint.

CVpidos sware lust,
 Leyt my int hart ghedoocken
 Aen v die my onrust,
 Eerlijck met lief beloken,
 Sedich met soet ghelaet, Geefdy oorsaec om minnen
 Eenich secreet om baet
 Naem ick wel tot ghewinnen.

V lieffelijc betooch // Is mijn onlust gheneesselijck
 T'nederslaen van v ooch
 Geeft schaemte soet en weeselijck
 T'nadencken van v jeucht
 Doet my tot v waert hellen
 Ick soeck na deucht en vreucht

Comt my slechts druck niet quellen.
 Met valsche woorden slecht,
 Wil ick v niet seer prysen // Maer in der daet oprecht
 Wil ick mijn woort bewijsen
 Dats dat ghy zijt te schoon, veel die proncken en pralen
 Die, als sy staen ten toon,
 By v geen prijs en halen.
 Doet Princesse fier in v gedacht mijn wille
 Recht als ghy trockt van hier,
 Creech ick int hart gheschille,
 Soo dat ick door t'ghedacht,
 Noch eenighe vreucht mach rapen
 Schoon lief yet op my acht
 Als ghy niet en cont slapen.

Op de wijze: Voys qui Passa.

COMt altesamen, wilt v niet schamen
 Om na t'betamen, die mey t'ontfaen
 Vry sonder blamen, Wilt haer om vamen
 Want sy by namen, is ontdaen
 Sy staet nu int groen, In dit saysoen
 Haer eer aendoen // in dit plaen.
 Door haer virtuyten, die cruyden spruyten
 Die voghels fluyten al na haer aert
 Comt nu vry buyten v liefde uyten
 Blijft niet in muyten, weest onvervaert
 Acht niet den praet, van nijders quaet
 Maer haer versmaet en varen laet
 Tot uwer baet, En met v liefken praet.
 Melancolie, Set aen d'een zye
 Met moede blijde, ghenuecht hanteert
 Laet nu ten tijde, goe sermonije
 Sonder onvrye, Sijn gheuseert
 De Mey nu plant met goet verstant
 Die triumphant, ons hier int lant
 Seer abundant, met zijnder deucht vereert.
 Princes eerbaer, dees May eenpaer
 In tsoetste vant Jaer datter sal comen
 Neemt hem nu waer, en weest danckbaer
 V liefken claer, cust sonder schromen
 En neemt in danck, sonder bedwanck
 Het licht gesanck, van ons die cranck
 In conste ranck, zijn Mostaert bloemen.

Op de wijze: Met gantscher bedructer harten.

CVpido Godt wreet ende crachtich
 Van my ghy ghehaet zijt
 Want een yder mensch voordachtich
 Met vlijt, zijn onrust vermijnt
 En vliet zijn schade, Door wijsen rade
 Maer uwen raet vervloecht
 Dwingt hart en sinnen, die te beminne
 Die my te dooden soeckt.

Waerom quaet en valsch verrader
 Sijt ghy dus stout en verkeert
 Dat ghy my als een misdader
 Nu straft, en mijn hart regeert
 Dat ick gae haten, die t'mijner baten
 My helpt wt desen noot
 En gae nae Jaghen, die met behaghen
 Nu lust scheidt in mijn doot.

Druck droefheynt moet ick verpachten
 En t'hart wert deerlijck ghegrief,
 Als (ick eylaes) gae betrachten
 Dat ic geheel *ben* verlief, Op v seer schoone,
 Die mijn persoone, Als onwaardich ontvliet
 Dan waer liefd gloedich
 Regeert voorspoedich, Heeft *reden* geen gebiet.

Doen t'hart tot v was genegen
 Zo lang ick oyt sucht vermocht
 Om v tot liefd te beweghen
 Heb ick v dit toe ghedocht
 Maer seer tyrannich, En wederspannich,
 Blijft ghy teghens mijn smart
 Mijn droevich smeecken, mach niet verweecken
 V diamantich hart.

Doch al blijft ghy onghenadich
 En verhart lief obstinaet
 Ziet ghy doch mijn hart gestadich
 Dat het v niet en verlaet
 Noch dat mijn lijn, Niet doet vermijnen
 V int hart vast gheprent
 Oock dat dit weenen, Niet can verleenen
 Mijn liefd tot v ghewent.

Ick truer ick sucht t'allen tijden
 Droefheynt hout mijn hart verplet
 V jonst can wt mijn hart niet glijden
 Want ghy staet int hart gheset
 Al soudick loopen, Oock sonder hoepen
 Van v te zijn begheert
 Ick moet voort vaeren, In dit beswaren

Want liefde t'hart moveert.

Al waer v hart Lief ghepresen
 Stael, of als een Diamant,
 Oft harder alst nu mach wesen,
 En ghy saecht der liefden brandt
 Die t'hart doet scheuren, Ghy most lief treuren
 En met liefd' zijn belaeen, Natuer alleene
 Sonder liefd' reene, soud' v Lief daer toe raen.

Dies Princes wilt nu betoonen
 Liefd', v aengheboren aerdt,
 Wilt liefd' met liefde beloonen,
 Red mijn hart dat nu beswaert,
 In druck moet sneven, Wilt my doch geven
 Een woort tot Medecijn:
 Wy sullen leven
 In vreed', verdreven
 Sal discourt by ons zijn.

Op de wijze. Ick maeck gheclach met reden op deser tijt.

Vryer.

CVpido wreet, Hoe valt ghy my rebel,
 In liefden heet, Doet ghy my groot gequel
 Die ick heb vercooren
 Sy sou niet willen hooren,
 Nae my dat weet ick wel.

Vrijster.

Hoe comt dat by // isse v te hooch van staet
 Verclaert het my, ick sal v gheven raet,
 Wilt v liefde hart vertellen
 V selven dus niet quellen
 Ghy sult wel vinden baet.

Vryer.

Wist ic certeyn, Dat sy my wou verstaen
 Haer wou ic alleyn, Mijn liefde van stonden aen,
 Wt jonstigher begheeren
 Mijn liefde presenteren,
 Met lieflijck vermaen.

Vrijster.

Segt haer vry, Ten mach haer schaden niet,
 T'was jammer dat ghy
 Om haer quaemt in't verdriet,
 Dus v doch wel versinnet
 Wie ist die ghy beminnet
 Swijcht het teghens my niet.

Vryer.

Om dat ghy't begheert
 Dat ick het v verclaer, ghy zijt expeert
 Mijn hulp mijn troost voorwaer,
 Meucht ghy my niet ghebeuren
 Die doot sal ick besueren
 Dat seg ick v seer claer.

Vrijster.

Noyt meerder dangier
 En quam in't harte mijn, Dan ick nu hier
 Van v op dit termijn,
 Dus houdt v doch verqueten
 Ick salt oock niet vergheten
 Dat ick bespot moet zijn.

Vryer.

O suyver Kerssou
 Ghy hebt mijn hart deurwont:
 Ick spot niet met, Nu noch t'eeniger stont
 Mach ick v niet verwerven
 Van rouwe moet ick sterven
 Dat seg ick v goet ront.

Vrijster.

O Jongeling goet
 V claghen doch cesseert, V liefde doet
 Dat mijn hart tot v keert
 Dus wilt my toe betrouwen,
 Ick ben tot v ghehouwen
 Te doen dat ghy begheert.

Vryer.

Princesse reyn, Ick danc v met ootmoet,
 Ghy zijt certeyn, Die my in liefden voedt:
 Ick sal van v niet wijcken,
 Maer altijdts laten blijcken
 Ghetrou tot in der doot.

Vrijster.

Prince eerbaer, Ick ben altoos bereyt,
 Soo voor als naer
 Te vrijen v eerbaerheyt,
 En doen al v begheeren,
 Behouden mijner eeren:
 Dus weest van druck ontseyt.

Op de wijze: Swinters als de snee leydt dick, Soo gaet den Boer op stelten.

COMt sotten al // groot in't ghetal
 Om sotheyt te beginnen,

Sottinnen mal // maeckt bly gheschal
 Al die de cap beminnen:
 Wie nae die caert // hier openbaert
 De sotste aerdt, Sal daer de cap me winnen.
 V soete geest // laet mercken meest,
 Gaet alle droefheyt staken,
 Eert Bacchus feest // drinckt als een beest,
 Om aen de cap te raken,
 Drinckt heel en half // Het is goe salf,
 Al vilt ghy't Kalf // Het spoelt lustich v kaken.
 Hoereerders mee // maeckt v gheree
 Of t'spel en sou niet focken,
 Baert hier ter stee, V sotte zee
 Al soumen met v jocken,
 Met Hoeren blust // v sotte lust, ja niet en rust
 Voor dat ghy hebt de pocken.
 Comt hoovaerdy // hier oock al by,
 En laet de gheck wt kijcken,
 V sotterny, Laet mercken vry
 Lustich in alle wijcken,
 Hoochmoedich gaet // al by der straet
 Vroech ende laet,
 De cap sult ghy wel strijcken
 Gierighen Sot, speelt den marot
 Ghebruyckt subtijle listen,
 Schraept in v pot, het groote lot,
 En wilt het niet verquisten,
 Ghelt, goet aencleeft // en sober leeft,
 Niemant wat geeft, maer vult sacken en kisten.
 Ghy Princen fier // die ick nu hier
 Niet noemen can by namen,
 By Deglentier // toont het bestier
 Van sotheyt altesamen,
 Laet in de May // groeyen de kay
 En danst het ay // Om die cap sonder schamen.

Op de wijze: Liever Heere Godt wat sullen wy gaen maken?

Comt Rethorijckers wilt ontdecken
 Ons (v) ghedichten spelen vry
 En ghy Musijckers comt ter plecken
 Daer men wellustich quelen bly
 Brengt Harpen, Luyten, Velen by
 Om t'nieuwe Jaer met vreucht te singhen,
 Toont v ghereet in alle dinghen
 Dat doch aen v gheen scheel en zy.

Janus een Godt met twee paer ooghen
 Die dubbelhoofdich is wel bekend,
 Heeft door t'ghebodt nu laten tooghen,
 Dat alle vryers hier ontrent
 Hem sullen vieren excellent,
 Op d'eerste dach, dat nieuwe Jare
 So sullen wy gheen vreuchde spare
 Maer zijnen dienaers zijn present.

Van alle deuren op te sluyten
 Gheeft hyer ons een teecken van,
 Als wy savonts staen daer buyten
 Om onse Lief te spreken aen,
 Sal hy ons niet verstecken dan,
 Maer laten ons by de liefste binnen,
 Dus willen wy zijn lof beginnen
 Op dat ons niet ghebreken can.

Hoort wat hy ons meer heeft ghesonden
 Tseventich pont ghemalen meel,
 Boter ghenoech neemt wt de tonnen,
 Eyeren laet oock halen veel,
 Den Rijnschen Wijn wt schalen eel,
 Schenckt hy ons om vreucht te orbooren,
 Maer hy bedingt oock van te vooren,
 Ghy moet het lach belaten heel.

De Vastelavondt comt nu loopen,
 T'vleesch dat heeft nu goeden tijdt,
 Die willen wy houwen en gaen knoopen
 Op datse niet en mach van hier,
 Want altijdt gaet de pan te vyer
 Soo moet men aen de Tafel leven,
 Daer men malcander een wafel gheven
 Deur ghenoechten van playsier.

Prince van 't Jaer en van dees uren
 Schickt dat mijn Lief te deghe gaet,
 En dat ick haer altijdt mach bespueren,
 Snachts als de clocke neghen slaet,
 Als men tot Liefs benoeghen praet,
 Dat sy dan sinne crijcht in't vrijen,
 En datse my tot gheenen tijen
 In't nieuwe Jaer verleghe laet.

Op de wijze, Te Mey als alle de Voghelen singhen.

DOor wissel van liefde mijn leven verheucht,
 Ick hebse begheven, daer alle mijn jeucht

(In druck) om is verloren:
 Een minlijck gheneucht, Een vrouken vol deucht,
 Heb ick daer voor vercoren.

Die ick eerst minde en achte my niet
 Al toochd' ic haer ionst, sy cost met verdriet,
 In treuren my bedelven,
 Daert hart nu opsiet, Haer liefde my biet
 Sy mint my als haer selven.

Haer liefde mijn clagen en treuren afsnijt,
 Van sorch en droefheyt heeft sy my bevrijdt
 Wy zijn een met ons beyden
 Geen weerelt, geen tijt // Geen doot, geen nijt
 En sal ons mogen scheyden.

Daer liefde deur jeuchde schoon neemt begin
 Ruymt sy in leelijcke outheyt de sin
 Mijn liefd wast t'aller uren
 Hoe ickse meer kin // hoe ickse meer min,
 En dat sal eeuwich deuren.

Sy blijft ghetrou oock na den doot
 Haer harte staet open, haer sinnen bloot
 Daer met sy wel can raden
 In jammer, in noot // In wederstoot,
 Blijcken haer edel daden.

Haer wijsheyt mijn leven in rusten voet,
 Haer schoonheyt my altijd verblijden doet
 Haer kennis doet my erven
 Het opperste goet // Het oprecht ghemoet
 Dat nemmermeer mach sterven.

Princesse v name staet seker en pleyn,
 Al in mijn siele, v goetheyt certeyn,
 Lost my van alle smarten
 Levende ghemeyn
 Als Koren-hardt reyn
 Sijn wy in een, twee harten.

Op de wijze: Alst begint.

DAt ick al teghens t'herte mijn
 Moet dicwils van de liefste zijn
 Dat doet v soet aenschijn,
 Waer door ick gants verdwijn
 Ick hoep' dat noch sal comen die tijt
 Dat ick met haer sal zijn verblijt
 Boven al die weerelt wijt, Spijt al die dat benijt.

Al doen sy haren best
 Met haren tonghen quaet
 Zy sullent bevinden in lest

Dat het haer niet en baet, Al worden wy hier bepraet,
 Door haren valschen raet
 Ick achte al haer clappen niet
 Al wort veel quaets van haer bediet
 Maer alsment wel aensiet
 Sy doen haer selfs verdriet.

Daerom mijn alderliefste greyn
 Die ic vercoren heb alleyn,
 Laet ons rijck zijn ghemeyn, Al in dit aertsche pleyn
 Ick bidt dat ghy mijn bede aenhoort
 So mach ick gaen in vreuchde voort
 Gunt my een troostelijck woort
 So blijft droefheyt versmoort.

Schoon liefken wtvercoren
 Van liefde blijf ick doot
 Laet my doch niet verloren
 Helpt my wt lijden groot // Eer ic blijf inden noot,
 Wilt my doch bystaen bloot.
 Want ghy wel kent tot aller stont
 Al waer ick totter doot ghewont,
 My maket gantsch ghesont
 Door uwen rooden mont.

Want geen soo schoon als ghy en bent
 Ter weerelt gheen so excellent
 Dus staet ghy vast geprent, Int harte pertinent,
 Ghy sult noch vast gheschreven staen
 Soo lang ick leven heb ontfaen
 Ick sal v niet afgaen, Dus wilt my niet versmaen.

V dienaer t'aller stonden
 Die v seer wel bemint
 Wilt zijn woorden doorgronden
 En die int herte print, Lief mijn verstant ontbint
 Mijn reden wel versint,
 Soo suldy Lief worden gheeert
 Van die van v veel troost begeert
 Waer door mijn vreucht vermeert
 Alle mijn dorefheyt cesseert.

Princes mijn alderliefste soet
 Voor v stel ick mijn lijf en goet
 Daer toe mijn shartsen bloet
 Set ick in v behoet, Al wat ick soete lief vermach
 Sal ick v toonen nacht en dach
 Al most ick in den swaersten slach
 Diemen oyt ter weerelt sach.

Op de wijze: Grande Matresse.

DE Nachtegael in 't wilde
 Princesse amoureux,
 Gaet segghen tot mijn beminde,
 Ick coem terstont by heur
 Pourtant que je suis bruynette
 Viveray-je en longueur.

 Gaet segghen tot mijn beminde
 Ick com' terstont by heur,
 Savonts in de Mane schijn
 Vandt ickse in de deur, Pourtant, etc.

 Savonts in de Maneschijn
 Vandt ickse in de deur,
 Bon soir ma Matresse
 Bon soir mon serviteur, Pourtant, etc.

 Bon soir ma Matresse
 Bon soir mon serviteur,
 Hoe gheerne soud' ick draghen
 Schoon lief van v faveur, Pourtant, etc.

 Hoe gheerne soud' ick draghen
 Schoon Lief van v faveur,
 Schoon Lief ghy comt te spade
 Daer is een ander veur, Pourtant, etc.

 Schoon Lief com' ick te spade?

Is daer een ander veur?
 Hy nam zijn poingaert in zijn handt
 Dit is mijn leste uer, Pourtant, etc.

 Hy nam zijn poingaert in zijn handt
 Dit is mijn leste uer,
 Sy sprack met soete woorden
 Hoe bleeck wordt v couleur, Pourtant, etc.

 Sy sprack met soete woorden
 Hoe bleeck wort v couleur,
 Ick sal v noch liefde draghen
 Al isser een ander veur, Pourtant, etc.

 Ick sal v noch liefde draghen
 Al isser een ander veur,
 Al waer de Paus van Roomen
 Mijn Vader in't ghetreur, Pourtant, etc.

 Al waer die Paus van Roomen
 Mijn Vader in't ghetreur,
 Soo sal ick mijn liefde niet laten
 Van v mijn serviteur, Pourtant, etc.

Op de wijze: Alst begint.

Die Nachtegael die sanck een Liedt
 Dat leerde ick,

Ick heb een verholen lief die vryde ick
 En die wil ick niet laeten iae laten
 Ick hoep' noch een cort half nacht
 In mijns liefs arm te slapen.

Die Moeder van den bedde spranc ontstac haer licht,
 Sy vant haer jonste Dochter op haer bedde nicht
 Waer is sy nu ghegangen, ia gengen
 Nu is mijn jonste Dochter wech
 Met een soo vreemde manne.

Hy en was my alsoo vreemde niet
 Hy had my lief,
 Hy voerde my over die heyden Hy misdede my niet,
 Hy voerde my over der heyden, t'so heyden,
 Daer twee schoon liefkens t'samen gaen
 Hoe noode ist dat sy scheidyden.

Daer twee goe liefkens t'samen aen den danse gaen,
 Hoe vriendelic dat sy haer oochskens op malcanderen slaen
 Ghelijcken die morghe sterre, iae sterren
 Mijn harteken is van sulcker aert
 Bruyn oochskens sie ick gaeren.

Mijn harteken is veel wilder dan een wilt Conijn
 Dat en mach niemant temmen dan die liefste mijn
 Dat en mach niemant temmen, jae temmen
 Dan den alderliefsten mijn, dat is so fraeyen gheselle
 Waren alle Duyvels soo,
 En ick voer in der Helle.

Op de wijze: Gailliarde Milavesei.

DE liefde blent // Gaet my behent
 Met groot torment
 Nu swaerlijc plagen, waer ic my went
 Zijnde absent // Van v Liefjent,
 Soo moet ick claghen, In verdriet,
 Door liefd' hiet // Men my siet // Gaen teniet
 En gantsch verraghen // Dus suyver greyn,
 Acht v soo cleyn // T'aensien certeyn,
 Mijn liefde reyn // Wilt mijn gheweyn
 Doch helpen draghen.

Want v licht claer // Wesen eerbaer
 Doet v dienaer // In liefde beven,
 V sanck eenpaer // Wtspraeck voorwaer,
 Brengt my beswaer // En doet my sneven
 V bestier // Brengt my hier // Veel dangier,

Dat my schier // Rust gaet begheven.
 Dies my doch jont // Lief verbondt
 Soo sal terstont // Mijn hart doorwont,
 Wesen ghesondt // In vreuchden leven.
 Goddin v keert // En v verneert
 Hem die v eert // Laet troost verwerven,
 Liefde useert // Quaen raet afkeert
 Nae v begheert // Suldy vreucht erven,
 Des nijts macht // Nu veracht,
 Want haer cracht // Alleen tracht
 V te bederven // Dies nu verlaet
 Door mijnen raet // Dees valschen praet
 t'Gheschiet door haet // En my bystaet,
 V druck sal sterven.
 Princes soet // Hart, lijf, en goet
 In suer, en soet, Sal v staech eeren,
 Soo ghy wel doet // Lief met ootmoet
 Dat ghy v spoet // My te salveren,
 Reyne vreucht, En gheneucht, Sal v jeucht
 Door mijne deucht // Altijdt vseren
 Hartzeer en pijn // Nijders fenijn
 Met valschen schijn // Sal van v zijn,
 Ghy lief mijn // Troost gaet vermeeren.

Op de wijze: Den tijdt is hier, etc.

DOet Martis eer // ghy die wilt slaen en vechten,
 Ick haet te seer
 Het campen met der handt
 En die in't Meer,
 Oft daer de Schepen hechten,
 Wendt v begheert, Neptuo triumphant,
 Eert ghy v Heer Ruyters met goet verstant:
 Doch ick wil Venus prijsen // v
 Gaen Cupido bewijsen // ru,
 Eer en lof doen rijsen // nu
 Neerstich met offerhandt.
 Dient dan oock mijn, Als ick't v heb bewesen
 In Liefs aenschijn,
 Laet my daer jonst ontfaen,
 Rustich en fijn, Werd' ick dan wel ghenesen,
 Clachte en pijn
 Sal van my haestich gaen,
 Schiet v fenijn, Diep in haers hartsen plaen
 Op dat ick t'allen daghen // voet,

Crijghe van die my claghen // doet
 Hope sal dan iaghen // vroet
 Terstont druck van de baen.

So sullen wy // ist datse my, wil meenen
 Vrolijk en bly // leven in groot gheneucht
 Dat loef ick dy // Ick sal v loff verleenen
 Dat ghy wel my // sult dancken voor mijn deucht
 Een beeltgen vry
 Wert van my toegheveucht
 Dat sal ick t'uwer eeren // koen
 Op t'outaer te feesteren // spoen,
 Wilt ghy nu mijn begheeren // doen
 Dat lief na liefde peucht.

Princelijcke cracht // doet mijn Princesse buyghen
 En haer ghedacht
 Den hemel niet bespien // Op dat haer macht
 Gheenen goeden lust mocht suyghen,
 Maer dat myn clacht,
 Van haer wert aenghesien
 Laet uwen schacht,
 Tot in haer harte vlien
 Soo sal ick fantasien // veel
 In my stellen ter syen // heel
 Singhen met een blye // keel
 Sal vreucht van my gheschien.

Epigramma. Tot Cupido.

Cupido ghy laet v al Goddelijck noemen
 Al waert ghy heerlijk in den Hemel gheseten:
 Maer waert ghy voorwaer wten hemel gecomen
 Daermen Wijntgen drinckten suycker met polleples eten
 Ic laet my duncken ghy sout my wel vergeten
 Maer ist als ghy seght dat ghyer zijt geboren
 So zijt ghy daer met Lucifer wtghesmeten
 Want ghy coemt als een duyvel de sinnen verstoren
 Dan ick wedde om een stuyver dat gat sult ghy niet boren
 Want t'is al v wil, en ghy saecht het spel garen
 Dat ick van liefde sou sterven en met v inde Hel varen.
 FINIS.

Op de wijze: Daer is een Liewerck doot ghevallen.

DEwyl wy aldus stille staen
 Woud' ic wel vreucht voortbringhen
 Cond' ick als ghy wel hebt ghedaen,
 Soo lustelijcken singhen,
 En danssen als een proper dier,
 Twee treetgens fier // In een sausier
 Hoe lustich wou ick springhen.

Ick sie een Meysken voor my gaen
 Sy is so jonck van Jaren:
 Mocht ick in haer behaghen staen
 Gheen moeyten soud' ick sparen,
 Soo soud' ick arme slechte bloedt
 Met der spoet // Mijn poppe goet
 Met haer willen vergaren.

Ick ben niet schoon noch rijck van goet,
 Noch wil ick gaen ter kueren,
 Doch mach mijn arme slechte bloet
 Mijn Liefken niet ghebeuren,
 Als ick dit propere Meysken jent,
 Excellent // Ben ontrent,
 Soo wijst sy my die deure.

Princesse ist niet groot verdriet
 Dat ick dus seer nae jaghe,
 t'Gheen dat my mach ghebueren niet
 Is altijd mijn behaghen,
 Dus sorg' ick, t'leyt my op mijn leen
 Ick aen mijn been
 Een blauwe scheen,
 Ter eeren van haer sal draghen.

Op de wijze: Wt liefden siet // lijd' ick verdriet.

EEn Liedt eerbaer // van de liefste claer
 Voorwaer, Wil ick beginnen,
 Want by haer // Soo rust wel swaer
 Eenpaer, met hart en sinnen,
 Sy is seer reyn, In sWeerelts pleyn,
 Men mach gheen schoonder vinnen,
 Want sy alleyn, Is mijn shartsen greyn
 Dus moet ick haer beminnen.

Haer wesen fier // En weet ick hier
 By niemant te ghelijcken,
 En haer manier // Seer goedertier,
 Heeft my doen blijcken:
 Maer seer rebel // Past sy in't spel,
 En my gheen trou doet blijcken

Al lijd' ick ghequel, door dit opstel,
 Ick sal haer niet ontwijken.
 Dat sy my boot // Haer lipkens root
 Mijn moet, waer gheresen,
 Door haer liefde groot,
 Ick seght v bloot // Van die doot
 Waer ick ghenesen,
 Om dat sy went, Van my ontrent, Dus leef ick in vreesen,
 Maer mijn Liefken jent // Seer excellent
 Moet altijd zijn ghepresen.
 Princesse goet, die mijn vleesch en bloedt
 Jae doet my mineren,
 Om dat ick moet // V wesen soet,
 Weest dit wel vroet // Dus lang ontbeeren,
 Nochtans ick sal // Tot mijn verhael
 In liefde glorieren,
 Spijt nijders geschal // Liefd' boven al, v lief exalteren.

Een nieu Liedeken.

EYlaes liefde v cracht
 Valt my te seer onsacht,
 Waerom soo betoont
 Ghy v op my dus wreet,
 Ick leg gheheel versmacht,
 Als een die de doot verwacht,
 Ghy hebt my ghehoont, Van v comt my dit leet,
 Schaemt v ghy nijders quaet
 Dat door v valsche daet,
 Een die zijn lief getrou, so gheerne blijven sou
 Gheheel desolaet, moet sterven van rou.
 Comt Lief t'is meer dan tijdt,
 En siet wat v dienstmaecht lijdt,
 En doet v onschult,
 Want die ure die naeckt,
 Bedroeft v door t'ghecrijdt
 Mijns weedom's ende strijdt,
 Waer deur wort vervult, mijn hart o minnaer schoon
 Ick sterf in groote pijn,
 Wilt doch ghedachtich zijn.
 Mijn liefde nae mijn doot
 Die ick v oyt volboot,
 Neemt oorloff aen mijn,
 Adieu schoon lieff minioot.
 Och Lief moet ick dit sien, Vor mijn oogen geschien
 Dat ghy uwen gheest
 Al door mijn liefde geeft,

Die traenen eylaes door dien // Over mijn
 Ende t'hart aldermeest // Inwendich druc aencleeft,
 Ick neem Godt tot een oorcont,
 Wie kender is mijn gront,
 Dat ick gheen schult certeyn
 Hier toe heb groot of cleyn,
 Comt doot en doorwont // my ooc door liefde reyn.
 Ghelijck reyn Princesse goet // het tortelduyfken doet
 T'welck is berooft, van zijn gayken ydoen
 Eylaes ick nu moet, verteeren vleys en bloet
 Tot dat is gheclooft, myn hart o minnerse schoon,
 Mocht ick voor v de uer
 Des doots aenvaerden suer
 Ick naem oock een verdrach
 Van een oogh' opslach, Adieu schoon figuer,
 Alst anders niet zijn en mach.

Op de wijze: Ghy Amoureuse Gheesten.

EEn Amourens fier ghelaet,
 Heeft mijn ionck harteken deurwont
 Gheeft sy my gheenen raet
 Ick sterf in corter stont,
 Haer lieflicke gesichte, Haer Amoureuse rooder mont
 Haest v ghy venus nichte
 Maeckt v dienaer ghesont.
 O soete waerde Liefken
 Wilt my in lijden bystaen, dat ick door v geriefken
 Doch troost mach ontfaen, anders so moet ic sterven
 Die doot die comt my aen
 Mocht ick eens troost verwerven,
 So waer mijn trueren ghedaen.
 Vergeet niet schoon creatuere
 Ick bekenne v tot alder stee
 Mach mijn geen troosy ghebueren
 Ick verdwijn ghelijck de snee, v grasiouse visagie
 Mijn troost mijn Medecijn,
 Als ick v sie so bedrijf ick ragie
 Hoe soud' ick droevich moghen zijn.
 Hoe soud' icker moghen afwesen
 Dat edele Princelijcke, greyn
 Zy is schoon wtghelesen, Alle haer ledekens zy reyn
 Haer lipkens bloeyen als corale
 Haer mondeken staet rustich en jent
 Zy is seer constelijck van taele

Zy staet in mijn harteken geprent.
 Princelijck harte // Al door die minnen
 Aensiet mijn bitter smarte,
 Die ick nu lijen moet, altijd so moet ic treuren goet
 Om haer claer aenschijn soet,
 Mocht sy my eens ghebueren
 Ick en koos voor haer gheen goet.

Op de wijze: Noch heb ick een oudt Wif, etc.

EY laet ons nu doch vrolijck zijn
 Vrolijck sonder treuren
 Drinckt // en schinckt // den coelen wijn
 T'mach ons niet altijd beuren
 Diet begeeren // die hebben t'goet,
 Diet verteeren // hebben den moet
 Ick gis dat hy so wel vaert, diet verdoet
 Als diet bespaert // het ghelt gheen giericheyt en boet.
 Laet nu alle sorghe vaert
 Van ons zijn verdreven,
 Want een lustich // rustich hardt
 Doet den mensch lang leven
 Diet begheeren // die hebben t'got, etc.
 Set het croesgen aen v mont
 En willet schoon wtdrincken,
 De wijn verheucht ons hartsen gront
 Ghy sult gheen droefheyt dincken
 Diet begheeren // die hebben t'goet, etc.
 De tijt die eyscht nu vrolijcheyt
 In ons jonghe jaren, de sorch is d'ouden opgeleyt
 Dus laet ick sorghe varen
 Diet begheeren // die hebben t'goet, etc.
 Princen al wort ons vreucht benijt
 En wilt daerom niet schromen,
 Het sorgheent leert hem metter tijt:
 Het sal vroeck ghenoech comen,
 Diet begheeren // die hebben t'goet, etc.

Op de wijze: Den tijt is hier, datmen sal vrolijck wesen.

EEn Venus dier
 Heb ick int hert vercoren
 Schoon van manier,
 Van praet, en staet eerbaer,
 Haer soet bestier, comt my dicwils te voeren
 Dus ick int vier, verbrandt der minnen gaer

Want openbaer, Is haer mijn hart beken
 Dies als sy nu blijkt dach an // dach
 Die lieflijck eertijds my aen // sach
 My comt ontrent,
 Haer oochgens van my went.

Is sy verstoort, Om dat ic haer beminne,
 Sy spreek een woort,
 En doet haer wil verstaen,
 Ick sal my voort, Alleyn nae haren sinne
 Door dit accoort, Gheheel te buyten gaen,
 En my voortaen, Regeeren nae haer sin,
 Met een beleeft en fier // ghelaet
 Daer dienen goedertier // om baet
 Tot dat ick win, Haer die ick nu bemin.

Maer sy swijcht stil,
 Dus moet ick duldich draghen
 Teghen mijn wil, Dit lijden en verdriet,
 Sonder geschil, Soud' ic doen haer behagen
 Dat het ghevil, Dat ick eens hadd' bespriet,
 Haer wil, t'is niet, Want sy't *bidden* veracht
 Dus ick ghestadich minnen // al
 Op hoep' dat ick verwinnen // sal.
 Dat te verwacht, Op trouwe dach en nacht.

Princes ydoon Wilt nu v sinnen keeren
 Tot een persoon die v van harten mint
 Al zijt ghy schoon
 Gheeft hem alt'ants in eeren
 Met trouwen loon, die t'uwarts is ghesint
 Maect dat hy wint, V liefd' die liefd' betoont,
 Verdrijft zijn smert met reden // soet,
 En dat hy heeft ghebeden // doet,
 Zijn *diensten* loont, En liefd' met minne croont.

Een nieu Liedt, Op de wijze: Alst begint.

EEn Venus dier, hout my in haer bestier
 Gheen schoonder macher zijn geboren
 Haer Amouresheyt fier,
 Brengt my in swaer dangier,
 Mijn sinnekens hebben haer vercoren,
 Als Aurora siet men haer vertooghen,
 Ghelijck als een Goutdraet
 Is haer hayrtgen delicaet,
 Diamantich zijn haer ooghen,
 Voorsichtich en wijs, met een soet advijs

Soo is mijn liefgen verheven,
 Ick gheeff haer den prijs, dit bloeyende rijs
 Dat Venus was toegeschreven
 Door haer eerbaer opsetten
 Ghelijck als een albast, zijn haer tandekens gepast
 Haer aesem ruyscht als violetten.

 Noch heeft sy voorwaer,
 Een lichaem dat is claer
 Veel witter dan de snee doorvloghen
 Ick en weet aen haer, gans geene maer
 Venus borsten moet sy hebben ghesoghen
 Haer tonghe spreeckt rethorijcke
 Tot lachen staet haer mont, haer borstkens ront
 Haer keelchen singt musijcke.

 Als Venus amoreus, en Pallas gracieus
 En Juno can sy haer versieren
 Eerbaer en heus, seer familieus
 Soo zijn mijn soet liefgens manieren
 Eloquent is sy van spraken,
 Root als robijn, haer lipkens zijn
 Sanguijn zijn haere kaken.

 Prences valiant, als Helena playsant
 Is suyverlijck van leden
 Door der liefden brant, seer abundant
 Heeft Cupido mijn hardt besneden
 Sal ickse moeten derven,
 Als Leander creteyn, om Hero reyn
 Sal ick't moeten besterven.

Op de wijze: Gaet hem toe, Gaet hem toe.

EEn Meysken ient // een proper dier
 Quam voort convent, van S. Kunier
 Dat meest haer leve daghen
 Ghehat hadd' goet behaghen
 Om t'minnen spel // met een gesel
 (Die sy haer noot niet clagen, en dorst, te spelen wel

 Sy heeft dees zond', Oprecht beleen,
 En sy terstont, Ghenaed' ghebeen
 Die Weerelt wou sy sterven
 Om dat sy hem moest derven
 In't Nederlandt, Gheen soo playsant
 Sy cost gheen troost beerven
 Dus stont haer hart aen brant.

 Zijt wel ghemoet, sprack Pater Heer,
 V Liefste soet, en is niet veer,
 V noot sal ick hem claghen, v lust sult ghy verjagen,

Treect ras nae huys // Sijt niet confuys,
 Hy sal doen v behagen, dus mijt dit soete cruys.
 Die jonckman heeft // haer woort verstaen
 En is beleeft // tot haer gegaen
 So haest hy was gecomen, heeft hy die saeck vernomen
 Dees schoon Kerssou, schenckt hy zijn trou,
 Wie sou dit derven dromen
 Die biechtvaer troost die vrou.
 Ghy meyskens net // ick moetet v raen,
 Wilt onbelet // tot Heer-oom gaen
 V moedt voor hem belijen
 Voor v sal hy wel vrijen
 Zijt onbevrees // hy is een gheest
 Can hy so niet bedijen, selfs hy v sieckt geneest.

Op de wijze. Het vrijden een Boer wt Waterlandt.

EEn Nonnegen ionck was hier ontrent
 Haer vrijden een ionck man stoute
 Tot dat hy by nacht quam int Convent
 Sohay doe sliep hy in haer bouten
 Dit duerde tot den dach aenquam,
 Die Metten sou werden begonnen,
 Dat hyse noch in zijn armen nam,
 Sohay dit saghen al de Nonnen.
 Zy riepen Truy zijt ghy van sinnen berooft
 Wat maectt ghy malle slingher
 Elck smeeet de handen voort, voorhoft
 Sohay sy keken door de vingher.
 Een riep Abdis wy hebben sien legghen
 En dat moet Godt ontfermen
 Ons suster Truyken, ick derft nau segghen,
 Sohay in haers liefs blancken armen
 Dabdis die sette een wiel opt hooft,
 Daer onder een wiete doecke
 T'een was mijn heers hemd', Godt sy geloeft
 Sohay maer t'ander des Paters broecke.
 Dabdis die maecte groot ghetier,
 Sy sprack met scherpe woorden
 En schamt ghy v niet ghy jonghe dier
 Sohay die man die mocht v moorden.
 Sy seyde Abdis maectt gheen ghebaer,
 Besiet v eyghen doecke
 My moort die ionghen, maer v die Vaer,
 Sohay dat sie ick aen zijn broecke.
 Sy nam die broeck al by die rant,

En sprack met woorden milde,
 Orbeen Joncvroutgen geeft my de handt,
 Sohay wy zijn in't Vrouwen gilde.
 Die hem aen die Ketel wrijft
 Die werdt dick swart bevonden,
 Daer d'Abdis de Pater gherijft
 Sohay daer zijn de Nonnen ontbonden.

Een Amoureuus Liedeken.

FORTuyn eylaes bedroeft
 Ben ick tot aller stont,
 Een hart dat troost behoeft,
 Met Venus strael deurwont,
 Weest niet ghelijck een steen, etc.
 Aenhoort mijn claghen groot, etc.
 Ic blijf v lief alleen, Getrou tot in der doot.
 Ist dat ick lief eerbaer, V eenichsins behaech
 Ick sal doen blijcken claer,
 Die liefde die ick tot v draech,
 Ghestadich ende reyn, etc.
 T'is v voorwaer gheseyt, etc.
 Reyn suyver liefste greyn, Tot uwen dienst bereyt.
 Aensiet schoon lief expaert
 Mijn lijden en groot ghequel,
 Dus toont der Vrouwen aerdt
 En zijt doch niet rebel,
 Want v en anders gheen, etc.
 Reyn Roosken excellent, etc.
 Lief ic in't harte meen, Eerlijc en pertinent.
 Lustich Lief van ghemoet
 Zijt ghy certeyn, t'is waer // v woordekens seer soet
 Clincken als eenen snaer,
 Ghy zijt soo fray van ganck, etc.
 Lief v Corale mont, etc.
 V welluydende sanck,
 Heeft mijn jonck hart deurwont.
 Die eet, noch drinckt, noch rust,
 Om v reyn Maechdeken soet // Zijn lijden in liefden blust,
 Troost hem al metter spoet,
 Laet hem zijn v dienaer, etc.
 Reyn liefken delicaet, etc.
 Wort met my lief eenpaer, Troost my eert valt te laet.
 Ick sorgh' schoon liefste greyn,
 Ic doe verloren pijn, ghy zijt mijn lief alleyn
 Mijn troost mijn Medecijn,
 Troost my eer ick verdwijn, etc.

T'is Lief in uwer macht, etc.
 Laet my v dienaer zijn
 Eer my die doot versmacht.
 O waert ghy doch eens vroet,
 Wat ick lijd' om v Lief jent, Mijn goet mijn shartsen bloet
 Schenc ic v tot een present:
 Ghy staet in't hart gheprent, etc.
 Neemt my in v behoet, etc.
 Mijn liefde is Godt bekent // En oock mijn sin en moet.
 Adieu reyn maechdelijn fier,
 Adieu reyn toeverlaet // In druck en swaer dangier
 Sterf ick lief desolaet
 Dat doet v fel bestier, dat doet, etc.
 Lieff door v soete praet, Lieff, etc.
 Blust in my doch Venus vyer
 En comt my Lieff te baet.

Op de wijze: Alst begint.

GRacicus, eerbaer, en fraey van sinnen
 Amoureuse Ghesellekens die minnen
 Wilt ghy beginnen
 Venus vlas te spinnen, Hout v stil *van* binnen
 Leeft altijd vreuchdich, leeft, etc.
 Singt en springt, schinckt, drinckt de Most
 Met vroukens jeuchdich,
 Vliet, verdriet, siet, niet wat t'cost,
 Quist v goeyken deuchdich.
 Als Cadetten, wilt wesen in v fleure
 Maeckt Bancketten
 De Wijn schenct schoon van coleure,
 Hoort ghy van treure, V Ouders zijn daer veure
 Denckt om die schoon Figure,
 Alst past by tijden, Alst past by tijden,
 Singt en springt, schinckt, drinckt de Most
 Met vroukens blijde,
 Vliet, verdriet, siet, niet wat t'cost
 Sorghe stelt bezijde.
 Weest beleefdich, Al voor de Maecht ter eere
 Oft ghy zijt Knecht, en een ander is de Heere
 Wilt haer lof vermeere, Hoort wat ic v leere
 Verbreyt altijd haer eere,
 Schenckt haer de Croone, schenckt, etc.
 Singt en springt, schinckt, drinckt den Most
 Met vroukens schoone,
 Vliet, verdriet, siet, niet wat cost,
 Venus sal v loone.

Och wist ghy wat de Vroukens moghen dincken,
 Wilt haer trou, en Amoureuſheyt ſchincken
 Als haer oochgens quincken
 Heere traenkens ſincken, doet v liefde blincken,
 Slaet vroukens achte, ſlaet vroukens achte
 Singt en ſpringt, ſchinckt, drinckt den Moſt
 Met blijde ghedachten,
 Vliet, verdriet, ſiet niet wat t'coſt
 Trooſt wilt verwachten.

Spoeyt v ter jacht, en vliedt ſonder vertſaghen
 Als de nacht verduyſtert is met v plaghen,
 Vint ghy v behagen, rijſt op eert gaet dagen
 Peynſt oft nijders ſaghen,
 En ſpoet v dan vaerdich en ſpoet v vaerdich
 Singt en ſpringt, ſchinct, drinckt den Moſt
 Met vroukens aerdich,
 Vliet, verdriet ſiet niet wat t'coſt
 Peynſt de ſchoon iſt waerdich.

Op de wiſje: Schoon Lief wat gaet ghy brouwen.

GHeneucht heb ick ghepreſen
 T'was al mijn tijt verdrijf,
 Waerom macht nu doch weſen
 Dat ick ſoo niet en blijf,
 Maer dat ick nu vol vreesen
 Onconſtich van druck ſchrijf,
 V liefd' daer ick nae ſpore
 Doot my gants door zijn macht, En als het rijpe coren
 Verbrant door des Sons cracht,
 Soo gae ick nu verloren, door v fierheyt onſacht
 Die my wel eer verblijden
 Die moet ick nu vermijden
 Jae haer gantschlijck ontvlien,
 Ghy gaet het my verbien, v ſchoonheyt doet my glijden
 En in v liefde ſtrijden
 Want in v is alleen, Dat ic plach ſo ic meen
 Aen anderen te ſien.

Ach ginckt ghy ſlechts aenvaerden
 Den Boge in v hant, Diana ſout ghy waerden
 Maer droecht ghy t'hart dat brandt
 Soo waert ghy op der Aerden
 Venus ſelve playsant
 Nochtans ginghen dees haer paren

Elck met zijn Lief besint, Die ooc der Muse snaren
 Waren heel onbekent,
 So meucht ghy oock voort varen,
 Ws gelijk men niet vint,
 Cloeck verstant en schoonheden,
 Fraeyheit en soete zeden,
 Jonst, const ende practijck,
 Daer toe van goede rijck, Heeft natuer noyt gheleden
 Om hoomoet te vertreden,
 In een persoon ghelijck,
 Van die sin, neemt een wijck,
 Nae sulck een is gheen kijck.

Mijn lust my niet te chieren
 Want alles my mishaecht, Ghy gaet v van my kieren
 Daer t'hart jonste toedraecht
 Ick moet my droevich cieren
 Want jaloersie my placht, Ginck Jupiter te deggen
 V schoonheit mercken aen,
 Om lief met v te pleghen,
 Wiert hy terstont een swaen, Of in een gulde reghen
 Verkeerde hy hem seer saen,
 O Goddin der Goddinnen, Wilt v doch nu besinnen
 Comt red my wt onspoet, ic val v lief te voet
 Wilt ghy geen liefd' beginnen,
 Lijdt dat wy v beminnen,
 Want Thalia die doet, Versachten mijn gemoet
 Daer liefde vast in wroet.

Snachts gaet my druck versellen,
 Onrust den slaep verplet, My dunckt ick gae v quellen
 Om een cusken te met,
 Ick cant niet al vertellen, Wat dat ick noch droom bet
 Al zijdy wten ooghen,
 Ghy zijt niet wt mijn hart, Liefd' gaet my v vertooghen
 Al zijdy van my vart
 En doet my dan ghedooghen
 Veel droefheit ende veel smart
 Als ick v huys aenschouwe
 Daer ick als minnaer trouwe
 Lief voor mijn Medecijn, Dick custe v aenschijn,
 En sie dat ick met rouwe, Van v O schoone Vrouwe
 Verstooten ben ick met pijn,
 Gheen bitterer fenijn, Mach my op Aerden zijn.

Ghy preest Princes eertijen
 Mijn dichtgens fraeye const // Nu't liefde niet wilt lijn
 Moet ick derven v jonst,
 Maer comt v by my vlijen, Ick derf der Muse gonst,

Wat v pleecht te behaghen
 Hebt ghy ghenomen me, Droefheyt gaet my nu plaghen,
 Dies is de const aen twee,
 Die consten my verjaghen
 Door mijn claghen ende wee,
 O Phebe wilt my leeren, V Liere weer toutceeren
 Vernieut in my den sangh, Op dat ick troost ontfang,
 Ghy O Venus vol eeren,
 Wilt mijn Liefs Schip ontmeeren,
 Stuert tot my haren gang,
 Want met harten bang,
 Ick daer seer nae verlang.

Op de wijze: Bedroefde harteken.

GHetrou ghestadich in mijn afwesen
 Sal ick v liefken blijven altijd,
 Want boven alle wtghelesen
 Ghy alleen de liefste zijt.
 Eer ick v Lieveken soude laten
 Leed ick liever tormenten groot,
 Spijt al de ghene die sulcx haten
 Sal ick v beminnen tot der doot.
 Een dinc, Lieveken, wild' ick gheern weten,
 Welcx twijffel my maeckt torment,
 Of ghy Liefken my niet en sult vergheten
 Als ick v Lief sal zijn absent.
 Reys ick Lieveken wt den lande
 Mijn hert altijd v blijft ontrent,
 T'welck ick v laet tot eenen pande,
 Ghestadich, ghetrou, tot den ent.
 Terwijl ick Lieveken zy wten ooghen,
 Wilt doch somtijds ghedachtich zijn,
 T'verdriet en lijen ick moet ghedooghen,
 T'scheyden Lief van v is groote pijn.
 Van hier reysende houdt ghy ghevangen,
 Mijn hart en sin in groot verdriet,
 T'weder om keeren is mijn verlanghen,
 Eer en verblijd' ick mijn Liefken niet.
 Elcx presency moet ick nu derven,
 Daerom hebt my Lief, in v ghedacht,
 Of die bitter doot soud' ick beerven,
 Want altijd Liefs liefde baert cracht.
 Sedert ick Princes sal zijn verloren,
 Alle Clappeyen van v scheyt
 Laet v niet anders comen ter ooren

Dan mijn liefd' en ghetrouwicheyt.

Op de wijze, Fortuyn elaes pour quoy.

HOe zijt ghy t'aller stont
 Lief op my dus ghestoort,
 Met een doodlijcke wont
 Hebt ghy mijn hart deurboort,
 Mach ick gheen troost verwerven
 Van v mijn liefste Lief, Van rou so moet ick sterven
 Door dit quaet ongherief.
 Ick lijd' seer groot ghequel,
 Want ick v seer bemin, Al door v liefde fel,
 Dat cost mijn hart en sin,
 V gracy wtgelesen, etc. V wesen delicaet, etc.
 Macht alleen genesen, Of ick blijf desperaet.
 Lief wilt v tot my keeren
 In desen angst seer groot, Dat is al mijn begeeren
 Och schoon liefken minioot, wilt compassie toonen, etc.
 Wt liefde met der daet, etc.
 Wilt liefd' met liefde loonen,
 Achtet gheen clappers quaet.
 Prince ghy mocht gheven
 My t'leven of de doot, ic ben heel in sneven
 Ofte in doodes noot // Wilt v doch eens verneren,
 En my v jonste toont, etc.
 Soo sal druck mineren,
 Mijn pijn sal zijn gheloont.

Een Amoureuus Liedeken.

HOe soude hy hem verblijden
 Die altijd leeft in teghenspoet,
 Onschuldich veel moet lijden,
 Door nijdicheyte verwoet,
 Die als vergiffelijck fenijn
 De minnaers doen onrecht met pijnen swaer
 Waer door eylaes ick heel verdwijn
 Als snee op't velt door Sonnen schijn,
 Ende moet derven haer, Mijn lief eerbaer.
 Als andere minnaren, Met haer vriendinnen reyn,
 In vrolijcheyte vergaren,
 Soo vinde ick my alleyn
 Bedroeft alst Tortelduyfken siet,
 Dat van zijn gaeyken is berooft vol rou,
 D'ellendicheyte en swaer vedriet
 Waer door certeyn my onrecht gheschiet,

Nochtans blijf ic getrou, Mijn lief en vrou.
 Och oft den tijdt wilde gheven
 Dat ick met mijn Lief delicaet,
 Mocht sterven ofte leven,
 Ick wenschte mijn daghen gheen beter daet
 Dan eendrachtighe liefde en vreedsaemheyt
 Sou men by ons vinden altijd met vreucht
 Maer haet en nijt ons beyden scheyt,
 Waer door ghy my veel drucx bereyt,
 En mijn jonghe jeucht, doet ongheneucht.
 Och edel Princesse schoone,
 Aenmerckt doch met verstant
 Hoe v liefde ydoone, In mijn harte is geplant
 Ick bids v lief, gheeft my gheen schult,
 Dat ick dus langhe blijf absent,
 Ick hoep' den tijdt wort haest vervult,
 Soo dat ghy my ghetrou vinden sult,
 Dus laet liefde jent, Van my niet nemen ent.

Op de wijze: Aenhoort gheclach, etc. Claghe ende antwoord, tusschen Vrijster en Vryer.

Vrijster.

Ick vind' my eylaes gheheel in noot
 Gelijck als Dido doen haer ontvlood
 Eneas met macht, welc feyt onsacht,
 Haer brocht ter doot.

Vryer.

Ick sprack v geeren schoon edel Robijn,
 Die dus haer clacht doet over mijn,
 Jae v claghen vreet // Dat is my leet
 En groote pijn.

Vrijster.

Want een die my eertijds aensocht
 En door veel claghen heeft ghebrocht
 Tot zijn liefde siet // Lacy van my vliet,
 Seer valsch bedocht.

Vryer.

Ick heb eertijts met v verkeert,
 Ghy en zijt door my niet onteert,
 Heb ick gheseyt yet // Onthoudt dat siet,
 T'is mijn begheert.

Vrijster.

Teseus Ariadne ontliep
 In een Bosschagie daer sy sliep,
 En hy lietse in rou // Die schoon edele Vrou,
 Hoe seer sy riep.

Vryer.

Ick sal v leef niet afgaen

So langh' mijn ooghen t'licht ontfaen,
Maer tot der doot, Schoon Lief minioot
Hang ick v aen.

Vrijster.

Ghelijck gheschiet my nu ter tijdt,
Van een wiens liefde mijn hart doorsnijt,
Zijn belofte schoon, Acht hy als een boon,
Vol haet en nijt.

Vrijer.

Mijn beloftenis seer soet
Sal ick volbrengchen met der spoet
En staen die wel voor // Tot uwen oorboor,
Met lijf en goet.

Vrijster.

Hoe mach hy zijn dus dubbeleert
Dat hy toornich van my keert,
Teghens zijnen eet // D'oorsaeck Godt weet
Diet al regeert.

Vryer.

Sampson gaf zijn cracht en verstant
Dalida zijn liefste playsant,
Soo gheef ick mijn rijck // V desghelijck
Med' in de handt.

Vrijster.

Jason Medea verliet seer ras,
Oneone van Paris verstooten was,
Veel zijnder gehoont // Met ontrouw gheloont
Noch op dit pas.

Vryer.

Een dubbelden gront tot v verdriet
Sult ghy aen my bevinden niet,
Maer trou met vlijdt // Tot v altijd
Nae v ghebiet.

Vrijster.

Leanders liefde men niet en vint
Wie is die al Pyramus mint,
Die zijn bloedt vergoot
Om Thisbe minioot
Ghetrou ghesint.

Vryer.

Of ick waer doodende my,
Als Troylus om Bryseda vry,
Door liefde eenpaer // Wat nut soo waer
Ick dan voor dy.

Vrijster.

Wacht v Princesse voor dit torment
Ghy eerbaer Maechdekens excellent,

En wel gadeslaet
Hoet met my gaet,
Schout liefde blent.

Vryer.

Ick blijf v by Princesse groot
Die ick mijn trou wt jonste boodt,
En voorlaet niet my,
Ick blijf by dy
Tot in der doot.

Op de wijze: Alst begint.

Ick maeck geclach, Met reden op dese tijt,
 Want ick en mach
 Niet eens worden verblijt,
 Van een deuchtsamige vrouwe
 Die ick op eer en trouwe, So lang hebbe gevrijt
 Sy is oock waert, Dat ick haer bemin,
 Gheen schoonder expaert, Ic hier op Aerden vin
 Haer eerbaer wesen
 Mach so niet zijn ghepresen,
 T'is meer in mijnen sin.
 Helena en was, in schoonheyt noyt so rijc,
 Noch op dit pas, is niemant haers ghelijck
 Van verstandigher manieren
 Gaet sy haer vercierien,
 Haer deucht is autentijck.
 Princesse siet, Al waert dat my den doot
 In dit verdriet,
 Met haer pijlen doorschiet,
 Soo sou ic v lauderen, dus doet my die cleyn eeren
 V dienaer in lijden groot.
 FINIS.

Op de wijze: Alst begint.

Ist wel ghedaen, ist wel ghedaen,
 Seght my wel schoon Goddinne, etc.
 Dat ghy dus saen, dat ghy dus saen
 Heel stelt wt uwen sinne.
 Die v bemint die v bemint,
 Boven alle die daer leven:
 O Venus kindt, O Venus kindt.
 Wilt v dienaer troost gheven.
 Want ghy hebt de macht, want, etc.
 Mijn droefheyt te ghenesen,
 Comt toont v cracht, comt, etc.
 Soo suldy zijn ghepresen.
 Mijn sins confoort, mijn sins confoort,
 En can ick niet ghehelpen,
 Noch der Voghelen gheluyt, noch, etc.
 En can gheen droefheyt stelpen.
 Nu comt doch troost, nu comt, etc.
 Ghy beyt my veel te langhe,
 Ick ben verdwijnt, ick ben verdwijnt
 Waerom valt ghy my soo stranghe.
 T'is niet mijn schult, t'is niet, etc.

Dat ick v hebbe verloren
Lijdet lief verdult, lijdet lief verdult
Ick bender toe gheboren.

Princelijcke Lief, Princelijcke Lief,
Peynst eens om den tijdt voorleden
En om v gherief, en om v gherief,
Daer ick v om heb ghebeden.

Op de wijze: Ick vind' eylaes my nu in noot. Mette Responce.

Ick spraeck v gaern schoone Robijn,
Die dus v clacht doet over mijn
Want v claghen breet // dat is my leet
En groote pijn.

Responce.

Al heb ick eertijds met v verkeert,
Ghy en zijt door my niet onteert,
Heb ick gheseyt yet, Onthoudt dat siet
T'is mijn begheert.

Ick en sal v liefken niet afgaen
Soo langh mijn ooghen licht ontfæen,
Maer heel tot der doot, schoon liefken minioot
Hang' ick v aen.

Responce.

Mijn beloften tot v seer soet,
Sal ick volbringhen met der spoet,
En staen die wel voor, T'uwen oorboor
Met lijf en goet.

Sampson gaf zijn cracht ende verstant
Dalida zijn liefste playsant,
So gaf ick mijn rijck, V oock desghelijck
Mede in v handt.

Responce.

Een dobbel gront tot v verdriet
En sult ghy aen my vinden niet
Maer trou met vlijt // Tot v altijd
Nae v ghebiedt.

Of ick nu waer doodende my
Als Troylus om Bresyda bly,
Door liefde eerbaer // Wat nut soo waer,
Ick dan voor dy.

Responce.

Ick blijf v by Princesse groot,
Dien ick mijn trou mijn jonste boot,
My niet en verlaet // Ick com' v te baet

Tot in der doot.

Daer is mijn trou, En oock mijn hant,
O schoone vrou, Neemt dit te pant.
FINIS.

Op de wijze, Allemange de Cornel.

IN smert en pijn // leef ick op dit termijn
Om dat ic moet zijn // al van de liefste mijn
Mocht ick by haer wesen
Aensien haer, aenschijn claer,
So soude zijn genesen, Mijn out lijden swaer
Ick moet van haer scheyden,
Nochtans den tijdt verbeyden,
Dat ick eens subijt, Schoon lief sonder verwijt
Sal comen daer ghy zijt.

Fris Roosemareyn // Anders niemant certeyn
Hoept op eeren reyn
Door aenstoot liefste greyn,
Mijn hart vol van rouwen,
Valt gants geheel ter neer, om die schoonste vrouwe,
Daerom mijn hart seer,
Schoon lief laet my verwerven
Och ick sal moeten sterven,
Wwen rooder mont, so wort mijn hart gesont
Twelck eylacy is deurwont.

O bloemken delicaet, Troost my eert wort te laet,
Want crijch ick gheenen raedt,
Ick worde gheheel desperaet
Van mijn liefste schoon
Die ick seer bemin, Want sy spant de croon
Alleen in mijnen sin, Door haren troon
Geeft uwen dienaer loon, So sal zijn gedaen
Mijn druck en swaer vermaen,
T'welck my cost menighen traen.

Op de wijze: Alst begint.

IN een groot ongeluck ben ick gheboren
Want Fortuyn my rebelleert,
Swaer ghepeyns comt my te vooren,
Waer deur mijn vreuchde declineert.

Om v absentie is mijn versuchten
O eerbaer maechdeken delicaet,
Want ick sorch voor quade gheruchten
Die veel gheschieden door nijt en haet.

Houdt v beloften gheschiet in't scheidyden,
 Van v en my, ghy weet wel waer,
 Soo sal ick hopende den tijdt verbeyden,
 Hoe wel een uer my dunckt een Jaer.

Al mocht my Cresus schat ghebuieren
 En Alexanders Rijckdom groot
 Ja des Weerelts vreuchde te ceuren,
 Sonder v liefken waer my de doot.

Niemant en can mijn gheest vermaken
 Dan ghy O edel vrouwelijck graen,
 Om v alleen moet ickse versaken,
 Hoe rijck hoe schoon, hoe wel ghedaen.

Nacht en dach is mijn bedencken,
 Ons diviseren sonder pijn,
 Twelck nu faelgeert en my gaet crencken,
 Dus weest ghenadich over my.

Eeuwighe vreucht sal ick ghenieten
 Ist dat ghy mijns ghenadich zijt,
 Pijn noch arbeyt sal my verdrieten,
 Ontfermt ghy mijner nu ter tijt.

Soo sal Princesse alle mijn rouwe
 En dangier gheheel van my vlien,
 Dus blijft v dienaer in liefde ghetrouwe,
 En laet my troost als nu gheschien.
 FINIS.

Op de wijze: Cupido Triumphant.

IC weet een reyn Casteel
 In een seer schoon landouwe
 Noyt suyverder juweel,
 De mueren zijn van gouwe,
 Canteelen altemael, Saphijns Orientael
 t'Fundament is van Cristael.

Rontom dat schoon palls
 Daer stroomt een schoon Riviere,
 Het isser altijt pay, Men hout daer goe maniere,
 Mocht ick eens smaken de vloet
 Van dat Rivierken soet,
 Soo sou mijn jonck hart scheppen moet.

Die brug is excellent, Seer constich boven maten,
 Ghewrocht op't water jent
 Van Gout en Silveren platen,
 Carbncel steenen pleyn, Ooc peerlen groot en cleyn
 En Saphieren ghesteken reyn.

De Poorten van dat slot
 Zijn weerdich om lauderen,
 Voor trouwelijcste lot, Machment extimeren,
 Als fijn Robijnen root
 End' oock Diamanten bloot,
 En Ammerauden zijn sy groot.

Op der Rivieren cant, staen Fiolierkens groene
 Goutbloemkens oock gheplant
 En Olijftackens groene,
 Wt jonsten versaemt snel, groeyt in deuchden wel
 Zijt gratieus deur s'gheests bevel.

Al noem ick in't ghetal
 Niet meer dan dees drie spruyten,
 Men noemtse noch niet al, Seer groot van virtuyten
 Bloemkens noch cruyt men vint
 Het is daer wel bekint
 T'is recht dat men dat slot bemint.

Binnen t'Casteel playsant
 Staen lustige salen, Blinckende triumphant
 Schoonder dan gulden schalen,
 Die vreed' des Heeren net
 Heeft Godt daer in gheset
 Wijsheyt en is daer niet belet,

Trou en beleeftheyt, Wort oock aen t'slot bevonden
 Liefde daer niet en scheyt,
 Seer suyver ist van gronden
 T'is weert lof, eere en prijs, gratieus is zijn advijs,
 Het is een Hemels Paradijs.

Dit slot hooge vernaemt, Dat is een Maghet puere,
 Sy en werdt noyt beschaemt
 Al sien haer nijders stuere,
 Wou my dat edel graen, Voor haer dienaer ontfaen
 So waer mijn treuren heel gedaen.

Viel my doch dit gheluck
 Dat sy my consent gave,
 Te spreken sonder druck,
 Dees Maecht daer ick om slave,
 Ic hope dat sy sal, Blusschen mijn groot misval
 En my troosten in't aerdsche dal.

Edel Princesse weert
 Moet ick v aenschijn derven,
 Soo sal des droefheyts sweert
 Mijn treurich hart deurkerven.
 Dus geeft my liefken raet, Reyn bloemken delicaet.
 Die v bemint in Liefde staet.
 FINIS.

Op de wijze: Allemange. Ofte, O Weerelt vol vals behaghen.

LAet my nu troost ontfanghen
 Van v met soet verlanghen,
 Mijn pijn en swaer verstranghen
 Sult ghy nu doen cessen,
 Wilt alle valsche slanghen
 De welke gaen haer ganghen,
 Aen v niet laten hangen, maer wiltse van v keeren
 Want sy nu rechte voort, Niet soecken dan discoort
 Ick woude dat haer die moort
 Al sloech sonder confoort,
 Soo souden wy vermeeren, En alle vreucht hanteren,
 Die nijders gaen verneeren
 Met also soeten accoort.
 Wilt ghy nu niet genesen, mijn hart benout met vreesen
 Soo sal ick corts nae desen
 Den doot al moeten smaken,
 Want v reyn eerbaer wesen
 T'welck moet worden ghepresen,
 Dat heb ick wtghelesen,
 Hoe sal ick daer aen raken,
 Ghy zijt dach ende nacht, Altijt in mijn ghedacht,
 Och had ick doch verpacht
 Vrou Venus groote cracht, Soo soude ick v genaken
 Nae niemant anders haken.
 Dus wilt my doch niet laken
 Of ick in liefden versmacht.
 Mach ick niet deerlijck claghen
 Dat ick het pack moet draghen,
 Het sal mijn hart doorknaghen
 Wilt sy my niet verhooren,
 Quaem ic in haer behagen, By nachte oft by daghen
 Ick sou noch vreucht ghewaghen,
 Maer liefde doet my versmoren
 T'is my een groote pijn, Dat ick van haer moet zijn,
 Want haer claer aenschijn, Doorstaelt dat harte mijn,
 Ghy weet lief van te vooren
 Dat ic sou zijn verlooren, En ghy met scharpe spooren
 Doorstaect het harte mijn.
 Princesse lief verheven, Wilt my nu geven t'leven
 Want niemant macht my gheven
 Dan ghy tot deser stonden,
 Tot v werd' ick ghedreven
 Door kernen en door beven.

En laet my doch niet sneven,
 Maer heelt mijn diepe wonden,
 Aenhoort doch mijn gheween,
 Weest niet ghelijck een steen, Want v en anders geen
 Lief ick in't harte meen,
 Van v hoort mijn vermonden,
 Aen v ben ic gebonden, En ghy hebt my verslonden
 Ghy breeckt mijn hart ontween.

Een nieu Liedt, Van Paris tot Helena.

Paris.

Lief wtvercoren, Lief triumphant,
 Wiens liefd' te vooren
 Mijn hart deurbrant,
 Als ick aenschouwe, V claer aenschijn
 Weest my ghetrouwe, Vrijt my van pijn.
 En neemt doch acht, op mijn gheclacht,
 Want Venus macht, dunct my by v te zijn.

Helena antwoord tot Paris.

O stout beginne, En lastich feyt
 Dat ghy v minne, Hebt op gheleyt,
 Menelaus vrouwe, Eerlijck befaemt,
 Die oyt haer Trouwe, Behielt ongeblaemt:
 Wat heefter v hart, Daer toe ghetart
 Dat ghy my dart, Aenspreken onbeschaemt.

Paris.

T'gheen ick beginne, Is niet om niet,
 T'was een Goddinne, Die my dat riet
 Al zijdy verheven, Schoonder dan schoon,
 My zijdy gegeven, Voor mijn eyghen loon:
 Weest niet verstoort, Lief om dit woort,
 Maer gheeft confoort,
 Ghy spant in't hart de Croon.

Helena.

Nochtans geen tooren, My van v keert:
 Wie sou hem stooren, Te zijn begheert,
 Maer t'is te spade: Nu ghy begint
 Had v ghenade, Wat eer versint,
 Ick haddet gewacht, Had ghy't gevraecht
 Doen ic was maecht, van duysenden bemint.

Paris.

Mijns Vaders Rijcke, Groot en playsant,
 Heeft gheen ghelijcke, By al Griectenlandt,
 Een Coninx Sone, Ben ick bekent,
 Mijn Rijck, mijn Croone, En heeft geen ent,

Troyen is mijn, Het salder v zijn,
V schoon aenschijn, Maect dat ghy't weerdich bent.

Helena.

Al is v stede, Seer rijck vermaert,
Griecken is mede, Wel prijsens waert
V beloften schoone, Sy wel verwacht,
Maer v persoone, Heeft meerder cracht:
Als icker mijn eer, Wou stellen ter neer
Sou Paris meer, Dan Troyen zijn geacht.

Paris.

Wilt my niet versmaden, Eer ghy my kent
Al ben ick beladen, Met groot torment:
V schoone figure, Heb ick bespriet
Dat doet mijn trueren, In swaer verdriet,
Maer hooch van moet, Machtich van goet
Edel van bloedt, Ben ick al weet ghy't niet.

Helena.

Of ick v al minde, O edel Prins
Soo blaest den winde, Nae uwen wins,
Die v sou drijven, Weer in v staet,
Wat sou my blijven, Dan schand' en smaet:
Onse liefde en cost, Maer zijn begost
Als ghy soo most, Vertrecken op der daet.

Paris.

Groot is v macht, En groot v goet,
Hooch is v gheslacht, Edel v bloedt,
Maer v Vader machtich, Diet al regeert
Door liefde crachtich, Is dick verkeert,
Venus bestaen, Heeft hem doen gaen,
Wit als een swaen, Daer hem die liefde keert.

Helena.

Ginck ick dan spoedich, Me in v Landt,
Een Oorloch bloedich, Quam op die handt,
Hoe wel ghy crachtich, V selven hiet
V aenschijn sachtich, En tuycht dat niet:
Laet anderen slaen, Te veldewaert gaen,
Doet ghy voortaan, Wat v Venus ghebiet.

Paris.

Princes der minne, Aensiet den brandt
Die een Goddinne, In my heeft gheplant,
Het is te vooren, Ghepropheteert,
Ick ben verloren, Soo ghy't begheert,
Weest my ghetrou, Schoon edele Vrou,
Als ick v sou: Soo suldy zijn gheert.

Helena.

V Princelijck wesen, V schoon aenschijn

Wort seer ghepresen, En oock van mijn,
 Die v begheeren, Zijnder wel veel,
 Van grooter eeren, Schoon, Rijck en Eel,
 Dus later Heleen, In rust en vreen
 Ghy crijcht wel een, V weerdich tot een deel.

Op de wijze: Alst begint.

LAest mael met soo blijde sinnen
 Quam ick door dat groene wout
 Daer vant ick Venus die Goddinne
 Met haer gheselschap menichfout,
 Elck bracht daer vreuchden voort,
 En songhen met een soet accoord
 Comt ghy ghesellekens coene
 Speelt met v schoon Lief in't groene,
 Maeckt jolijt, tot nijders spijt
 Op deser tijdt, wie v benijt.
 Pallas en Diana schoone
 Saten daer mede in dit Rosier,
 Cupido sat al in die Throone
 Jupiter was dat hoochste bestier:
 Doen sanck daer een Basuyne claer
 En dat was ymmers waer,
 Comt ghy ghesellekens coene
 Speelt met v schoon Lief in't groene,
 Maeckt jolijt, tot elcker spijt
 Op desen tijdt, wie v benijt.
 Doen ginck Venus onverholen
 Lustich op hanghen eenen Crans
 Ghemaect van Roosen en Fiolen,
 Daer vergaderde eenen dans,
 Doen sanck daer eenen voys courtoys
 Met soo soeten claren voys,
 Comt ghy ghesellekens coene
 Speelt met v schoon Lief in't groene,
 Maeckt jolijt, tot elcker spijt
 Op desen tijdt, wie v benijt.
 Terwijlten dat wy aldus vrolijck songhen
 Vreuchde bedreven delicaet,
 Discoort quam daer wt ghespronghen
 Seer verrompelt ende quaet,
 Maer haer raet en wort niet gheacht,
 Want sy songhen met grooter macht,
 Comt ghy ghesellekens coene
 Speelt met v schoon Lief in't groene,
 Maeckt jolijt, tot elcker spijt

Op desen tijdt, wie v benijt.
 Het waer hier also lustich blijven
 Sprack den edelen Prince jent
 Mocht ick nae mijn selfs gherijven
 Mijn Liefken spreken hier present,
 Terwijl ick was in dit ghepeys
 Song Cupido noch een reys,
 Comt ghy ghesellekens coene
 Speelt met v schoon Lief in't groene,
 Maeckt jolijt, tot elcker spijt
 Op desen tijdt, wie v benijt.

Op de wijse, Allemange de fleur.

MAechdelijck pylaer, eerbaer
 V wederpaer, al t'Jaer,
 Wt liefden claer, voorwaer,
 Gheeft my v dienaer moet,
 Want boven al die leven, Zijt ghy die liefste soet
 In mijn harteken gheschreven
 Gheen liever wederder goet,
 Schoon lief mijn hart en bloet
 Soud' ick storten voor dy
 Nemmermeer een graen, gedaen, Sal ic v afgaen seer // saen
 Maer eeuwig bystaen, bevaen
 In liefden waer dat het zy.
 Princelijck ingien, door wien
 Dat my mach gheschien, t'verblien,
 Die my nu ten tien, comt bien,
 V liefd' sonder gerief, En ghy sult ooc gewinnen
 Van my ghy zijt mijn lief, Ick sal in v doen dinnen
 Alle druck en miskief
 Wanneer dat v belief, wt liefden onverbeyt
 Der minnen cleet, seer heet
 Wort op my ghespreekt, seer wreet,
 Ic seg v alreet, bescheet, lief om v eerbaerheyt.
 Schoon vyolier, rosier
 Maechdelijck dier, seer fier,
 Als ick nu schier, moet hier
 Derven v oogh' opslach, Veel treuren dat is mijn,
 Gheen vreucht ick en vermach,
 Een ure dunckt my zijn
 Schoon lief wel eenen dach, mijn hart dat maect gheclach
 Lief als ghy slaept gherust
 Mijn harte blaect, en waeckt
 Naer v liefde naect, volmaect,

Als een die vyerich snaect, en haect,
 Nae v mijns harten lust.

Edel Baroen seer coen,
 Wilt mijn bevroen, eens doen,
 Soo sal ick my spoen, om voen,
 Die naer troost vyerich dust,
 Want door v jonstich poogen, Is mijn pijn ghesust
 Ghy en werdt oock niet bedroghen,
 Dus weest hier in gherust,
 V pijn werdt geblust, Ic sal v wesen weert,
 Maer waect minioot, devoot
 En laet der liefden cloot, seer groot,
 Niet ontdeckt soo bloot, ter noot,
 Al ist dat zift begheert.

V wesen jent, present, Seer eloquent, bekent,
 Houdt my in torment, gheschent
 Vol van melancolije
 V tale soet van toone
 Sticht in my melodije,
 V twee bruyn oochgens schoone
 In Venus heerschappije, zift al mijns drucx partije
 Lief v mondeken root
 Verdrijft al t'ghepijn, van mijn,
 T'Amouereus aenschijn, van dijn,
 Doet my nu zift, seer fijn
 Ghetrou tot in der doot.

Nu ben ic verblijft, in't crijt,
 Schoon lief met jolijt, wiet spijt, Om *dat* ghy my zift, altijt
 Troostbaer met woorden puer,
 Om v mijn lief loyale, Soo is al mijn labeur
 V woort medicijnale, Gheeft mijn harte faveur
 Vaert wech al mijn ghetreur,
 Blijfschap comt my bespien,
 Mijn herte treckt, perfect
 T'uaerts onbevleckt, subjeckt
 En blijft ghestreckt, correckt
 Tot v Princelijck ingien.

Princesse jeucht, vol deucht,
 Maeckt my verheucht, met vreucht
 Al waer ick misvreucht, ghy meucht
 My troosten onverminckt,
 Mijn jonste seer expeerdich
 T'uaerts seer vyerich blinckt,
 Al ben ick v niet weerdich,
 Schoon lief my eens ghedinckt,
 En my met troost beschinckt

In mijn harte ghecroont
 Eeuwich t'aller tijt, ghy zijt, Dus sonder respijt in't crijt
 V dienaer met jolijt, verblijt,
 Liefde met liefde loont.

Op de wijze, Alst begint.

MEt versuchten moet ick claghen
 V alderliefste mijnen noot
 Want niemant tot gheenen daghen
 Mach blussen mijn lijden groot
 Dan ghy cont my beweghen
 Als ghy my jonste boodt
 Wt liefde minioot.

Want mijn leven ende sterven
 Alderliefste hangt aen dy,
 Dus laet my troost verwerven
 Van v minlijck aenschijn bly,
 Of ick moet gantsch bederven
 Van swaer melancoly
 Ist dat ghy my valt party.

Sonder v O Bloem der Bloemen
 En can ick niet vrolijck zijn,
 Hoe soude ick die doot ontcomen
 Waert dat ghy vielt teghen mijn,
 Waer dat ghy t'mijner vromen
 Alleen hebt Medecijn
 Teghen alle druck en pijn.

Princesse weest doch ghenadich
 Die om v shartsen bloedt
 Verteeren gaet ghestadich,
 T'welck alleen v liefde doet,
 Met troost maeckt hem versadich
 In't lijden met der spoet,
 Ick blijf v dienaer goet.

Op de wijze, Almange de Spiers.

MIIdts ick van v was ghewent
 Is v hart my ontweken,
 Ghy van my zijnde ghekent
 Ben nu oock van v versteken,
 Ick weet v niet trouwen // sal
 Laet sien wiet eerst rouwen // sal.

Eerst bevant ick my beswaert,
 Door v jonst en valschelijck vleyen,
 Maer nu ick ken uwen aerdt
 Sal met vreuchde van v scheyen,

Geen druck my benouwen sal // laet sien, etc.

Ick dacht ghy my jonste boot
 Om tot liefde te verwecken,
 Maer t'zijn v manieren snoot
 Om met alle Man te ghecken,
 Dies ick v wel schouwen sal // laet sien, etc.

V belofte my verleent,
 Laet een ander ghebueren
 V ontrou heeft niet verdient
 Dat ick daerom denck te trueren,
 Op sant ick niet bouwen sal, laet sien, etc.

Die ghy hebt in plaets van my
 Mint v niet als ick v deden,
 Ende die ick weer min voor dy
 Is schoonder, frayder van zeden,
 Dies ick dees behouwen // sal
 Laet sien wiet eerst rouwen // sal.

Op de wijze: Het voer een Maechdelijn over Rijn.

MEt liefd' ghequelt soeck ick v raet,
 Raet my nu wel eert valt te laet,
 Laet my niet heel bederven
 Derven van troost doet sterven.

Sterf ick om v door liefde groot
 Groot sal v pijn zijn door mijn doot
 Doot ghy v lief vol trouwen
 Trouwen sult ghy veel rouwen.

Rou sal van v vlien met der spoet
 Spoet ghy te troosten mijn ghemoet,
 Moet v dienaer ootmoedich
 Moedich vertroost hem spoedich.

Spoet v tot hem die v verwacht
 Wacht v voor tonghen vals, vol pracht
 Pracht doet t'goet hart verkeeren
 Keeren wilt nu met eeren.

Eert hem Princes die v bemint,
 Mint hem die ghy vol trouwen vint,
 Vint ghy mijn trou ghestadich,
 Stadich zijt my ghenadich.

Op de wijze: V liefde quelt my tot der doot.

MEn placht eertijts doort loopen snel
 Doort danssen, en lustich springhen,
 Doort diene~~n~~, smeecken, doort praten soet gherel

Doort fraey en lieflijck singhen
 Een moy Meysken te bedinghen.
 Athalanta werdt doort loopen ras
 Ghewonnen sonder claghen,
 Doort praten, singhen, Doort danssen op dit pas
 Crijght menich zijn behaghen,
 T'verdriet my noch niet te jaghen.
 Leander heeft om Hero dick
 Door Zee gheswommen vaerdich
 Verwondert v dat een persoon als ick,
 Namelijck plomp onaerdich,
 Om v lief gae doolen waerdich.
 Mocht ick als Jacob v persoon
 Rachel verdiende winnen,
 Geen diensten swaer, souden my om dit loon
 Zijn teghen mijne sinnen,
 Want v sal ick eeuwich minnen.
 V wesen schoon, mijn hart behaecht
 V reden cloeck doet hoopen
 Ghy sult my schincken, daer ick om heb ghejaecht
 Daer ick noch moet om loopen,
 Want v trou can ick niet coopen.
 Veel gaven zijn in v ghelijck,
 Pallas verstant en reden,
 Ghy hebt veel schatten, maer Venus suyverlijck
 Heeft om soo schoone leden
 Voor Adonis dick ghebeden.
 Dat haer behaecht heeft mijn verstant
 Oock seer ghequest ootmoedich
 Bid ick Princesse, doet v dienaer bystant,
 Toont nu v harte goedich,
 En vertroost v dienaer spoedich.

Een nieu Liedeken.

Mijn sinnen zijn my ontstelt // ghequelt
 Met fantasie // Waer deur mijn vreuchde velt, en smelt, tot allen tijen
 Absency valt my te mael // regael,
 Lief wtghelesen // Toont jonst medicinael, mijn quael,
 Wilt doch ghenesen.
 Rasende schier van rou // Kersou,
 Mistroostich van sinnen // Loop ick om v o vrou // ghetrou,
 Laet my troost winnen.
 In mijn verdriet, bystant // te hant,
 Doet my verwerven // Of door der minnen brant // en bant
 Soo moet ick sterven.
 Aensiet v knechts ellent // torment,

Princesse schoone, En laet hem zijn lief jent // in't ent
Crijghen te loone.

Op de wijze, Era di magio il primo.

HEt swaer versuchten, ende inwendich treuren
Moet ick nu vluchten,
Eylaes Venus besueren,
T'ghewelt dat my gheschiet
Doet mijn hart scheuren, En houdt my in't verdriet
Tot aller uren.

Wy die beminnen, malcander boven maten
Moeten beginnen, die een die ander te laten,
Doort hinderlic fenijn, weerdich verwaten
Want sy saeyende zijn, de liefde te haten.

Mijn selfs wille, en can ic niet volbrengen
Door haer geschille, diet niet willen gehengen
Nochtans hoep' ick in't ent,
Spijt diet verlenghen, met v in liefden jent
Noch eens te vermenghen.

Ick ben onschuldich, dus lief wilt my niet wijten
T'harte sorchvuldich
Sal zijn beloften wel quijten
Tot zijner tijt voorwaer, al sout hun spijten,
Dus lief laet liefde eerbaer, also niet slijten.

Liefde waerachtich, en sal dat niet gedoogen
Dat niemant crachtich, mijn hart sal stelen moghen
Die tot v lief alleen
Heel is gebogen, dus denckt met liefden reen
Te zijn bedroghen.

Schoone Kerssouwe, Princesse lieveken vol eeren
Wiens gheest in trouwe
Mijn hart oock ginck begheeren,
Verbeydt met uwen knecht,
Wilt v verneeren, dat bid ick v oprecht
Den tijdt sal leeren.

Een nieu Liedeken.

MOet ic altijd treuren sonder ophouden
Om een dien ick bemin,
Boven der natueren ben ic vol rouwen
Van liefden ick ontsin,
Ten zy, dat ghy // Lief wt jonste my
Geeft troosts gewin, of ick sterf heel om dy.
Reyn suyver imagie // laet v verdrieten

Mijn lijden sonder ent,
 Op dat ick eens couragie, nu mach genieten
 Voor al dit swaer torment,
 Gheen schat, weet dat, wien ick liever hat
 Dan v lief jent, Dien ick oyt om troost bat.

Als alle minnaren, in vreuchden leven
 Soo treur ick desolaet,
 Lief alle welvaren, cont ghy my gheven
 Met een woort delicaet
 Dus drae, seght jae, Eer ick heel vergae.
 In lijden quaet, ick bidd' v om ghenae.

Jonste wilt betoogen, door lijdsaemheden
 Reyn suyver diamant,
 V clare bruyn ooghen, V eerbaer zeden
 Doen dat my t'hart dus brandt,
 V ganck, en v sanck, En v Borstkens blanck
 Houden t'verstant, van my heel in bedwanc.

Aenmerckt Princesse, v dienaers jonste
 Die des doots droefheyt smaect
 Als een maistresse, door des woorts conste
 Van jae, hem ghesont maeckt,
 Dies doet, hem goet, Die zijn harte bloet
 En in liefde blaect,
 Ontfangt dit Lief tot een groet.

Een nieu Liedeken.

MOcht ick gheluck verwerven
 Al nae mijn shartsen sin,
 Mijn Liefken soud' ick erven
 Die ick in't hart bemin,
 Sonder eenich cesserem
 Soud' ick my tot haer keeren
 Door liefde soet // die sy my vraghen doet.

Als ick eerst haer aenschoude
 Niet kennende haren Naem,
 Mijn bloedt gheheel vercoude,
 Vol drucx was mijn lichaem,
 Ick dacht tot gheene stonden
 Is haer schoonheyt omgronden
 Het docht my claer, onmogelijck voorwaer.

Ick moet haer schoonheyt prijsen,
 Want sy is prijsens waert, so ic v sal bewijsen,
 Met deucht is sy vermaert,
 Hoocheyt acht sy voor schande,
 Cloeck is sy van verstande,
 Fraey van manier // daer toe van wesen fier.

Van aenschijn is sy schoone
 Van Leden wel volmact, met Venus inden troone
 Mijn lief in schoonheit blackt
 Haer kele singt musijcke, haer tonghe spreckt rethorijcke
 lieflic daer by, *van wesen* altijd bly.

Boven Sara verheven, is sy heel obedient
 Susannas eerbaer leven // heeft sy int hart geprent
 Tot deuchden goedertierich
 In liefden is sy vierich
 Eer en deucht, heeft sy int hart gheveucht.

Troost my Princes o vrouwe,
 Pleecht der liefden bevel, slaet van myn hart dees rouwe
 Aensiet mijn groot ghequel
 Rijst doch wt nijders rade
 In v laet zijn ghenade
 Eert lief bedacht // want reyne liefde baert cracht.

Een Amoureuus Liedeken.

O God al vander minnen,
 Seer crachtich van cueren
 Ghy berooft mijn hart en sinnen,
 Nu tot aller uren,
 Waer sal ick dueren, Ghy hout my int verdriet
 Ick leef in swaer dolueren
 Want my onrecht gheschiet.

Daer ic lijf *ende* leven, wel soude voor wagen
 Die heeft my nu begheven
 Want in haer behagen, heeft sy een ander siet
 Die sy haer vriendschap biet
 Ick mach my wel beclaghén
 Want mijn onrecht gheschiet.

Hoe soude ick connen bedrijven
 Vreuchde of Melodie
 Daer de fleure der wijven,
 Mijn hartken is partie, Druck fantasie
 Benout dat herte siet, noyt meer der vylaynie
 Want my onrecht gheschiet.

Hadd' ick liefken gheweten,
 Te recht om wat saecken, dat ghy my hebt vergeten
 Die mijn hart doet blaecken
 Doen wy laest spraken, En docht ic lacy niet
 Dat my dit soude ghenaken
 Want my onrecht gheschiet.

Adieu edel Princesse, Alst aldus moet wesen
 Oorlof ma Maistresse, Neme ick mits desen

Ick waer genesen, Dat ghy v schimpen liet,
 Reyn bloemken wtghelesen
 Want my onrecht gheschiet.

Op de wijze: Alst begint.

O Smertelijcke minne
 Moordadich is v feyt,
 Seer soet was v beginne,
 Maer als galle bitterheyt
 Soo vinde ick v in't eynde
 Door mijns liefkens valsch in treyn,
 Want sy als de gheschende,
 Heeft veracht mijn liefde reyn, heeft, etc.

Eylaes t'moet my mishaghen,
 T'fy hoe was ick dus bedacht
 Dat ick ginck liefde draghen
 Tot haer die my veracht,
 Den tijdt mach my wel rouwen
 Dat ick haer mijn liefde boot,
 Ick vind'se vol ontrouwe
 Twelck my sal doen de doot, etc.

Mijn jeucht moet nu verdraghen
 Doort onmenschelijck lijden stranck,
 Och waerse wt mijn behaghen
 Die ick eens mijn liefde schanck,
 Mijn lijden sou versoeten
 Maer och lacy neen sy niet,
 Als sy my comt ontmoeten
 Soo lijdt mijn hart verdriet, etc.

Oorlof wel valsche Princesse,
 Noemen mach ick v soo wel
 Ghy die ontrouwe doet expresse,
 Ghy weet bet al doet ghy el,
 Seer dubbelt is v wesen, Des ic wel singhen mach
 Adieu reyn wtghelesen
 Die ick eens te minnen plach, etc.

Op de wijze, Mijns liefs sinnekens zijn vercout.

O Venus Goddin excellent
 Die menich hart' doet vluchten
 In liefde pertinent,
 Soo claech ick mijn torment,
 Want weenen ende suchten, altijd mijn hert doorrent
 Om een Maechdeken jent
 Die staet in't hart gheprent,

Sy went, in my groot lijn,
 Ick en can my niet verblijen
 Tot allen tijen // Ist hart haer by,
 Die door nijders benijen
 Haer liefde trock van my.

Maer hebben die nijders quaet,
 Haer liefd' van my verbeter
 Met opghesette daet:
 Nochtans mijn hart haer niet verlaet,
 Maer sy blijft daer in gheseten,
 In spijt des nijders daet,
 Dies druck mijn hart bevaet,
 Treuren mijnen moedt verslaet,
 Quaet saet // besaeyt mijn sinnen,
 Ick weet niet wat beginnen,
 Dan voorts te minnen // in liefde soet,
 Volherden doet verwinnen
 En brengt liefd' op de voet.

Hoe soud' ick vergheten haer,
 Die Liefd' plach te vermeeren,
 Als lief tot lief voorwaer,
 In liefde leefden wy te gaer,
 Liefde sach men ons eeren // menich dach en Jaer,
 In liefden is sy eerbaer,
 Mijnder hartsen pijlaer,
 Aldaer ick vreucht door smaecten,
 In liefden tot haer waeckten,
 Gheen druck genaecten // ons herten reyn
 Onghenoechten wy staecken
 Als lief by lief was certeyn.

Haer wesen is groot gheneucht
 Want wt haer sietmen vloeyen
 Alle eer' en deucht,
 Haer herte is alijdt verheucht,
 Want men siet liefde bloeyen,
 Aen haer jonghe jeucht,
 Sy maeckt solaes en vreucht,
 Treuren sy van haer veucht,
 En peucht // Liefde te croone
 Van wesen in sy schoone
 In sweerelts troone // niet haers ghelijcke
 Boven Venus ydoone
 Is sy in schoonheyt rijcke.

Seer cloeck is sy, eel van verstant,
 Want Pallas wijsheden
 Heeft sy int' hart gheplant,

In schoonheyt sy die croone spant,
 Volmact is sy van Leden
 Hoocheyt acht sy voor schant,
 Sy eert der liefden brant
 In eeren vailiant,
 En bant // die eer' benouwen,
 Een fleur is sy der Vrouwen
 Schoon int aenschouwen // diet al verfreyt
 Tot deucht altijt ghehouwen
 Die seer vermeert schoonheyt.

O Princesse Venus minioot
 Aenhoort mijn bitter sterven
 Aensiet mijn lijden groot,
 Bid ick door liefden devoot,
 Laet liefd' met liefd' verwerven,
 In reynder Liefde bloot
 Afkeert des nijders stoot,
 Verdrayt der Liefden cloot,
 Dees noot // laet my begheven
 Laet my eens lief aencleven
 En met haer leven // dach ende nacht
 Gedenckt dit woort gheschreven
 Dat reyne liefde baert cracht.

Op de wijze: Alst begint.

O Roosgen root // o peerle jent
 Liefgen minioot // daer ick om lijd' torment,
 Schoone Godinne ick blijf geschent,
 Want mijn lijden is sonder ent,
 Nacht ende dach, doe ick geclach, voorwaer,
 Om dat ick scheyd' van v, o maecht eerbaer.
 Moet ick nu scheyden // ist nu den tijt
 Sonder verbeyden // ofte respijt
 Mijn hart van droefheyt // int lichaem splijt
 Mijn oochskens ick in sticken crijt
 O scheyden fel // die in mijn ghequel // doet aen,
 Ken weet hoe dat icket sal connen bestaen.

O wreede dach // ongheluckighe uer,
 Dien ick oyt sach // ende ghy valt my so suer
 Want t'dunct my te zijn tegen natuer,
 Dat ick nu moet o maechdeken puer,
 Segghen adieu // op een nieu // ick blijf in rou
 O bittere doot waer na soo beydy nou.

Princesse schoone // dit wel versint
 Ghy spant die croone // en zijt bemint,

Want ick ben niet ghelijck den wint,
 Ghy staet altijd int harte gheprint
 Ick sal ghetrou // o schoon kersou // nu zijn,
 Al valt my t'scheyden alsoo groote pijn.

Op de wijze. Mijn Godt voet my, als een Herder etc.

OVerpeynsen bedroeft het hart van binnen
 Ghestadich ghepeyns laet my gheen troost ghewinnen
 Nacht ende dach blijf ick by v ghestadich
 Die my verquick wt liefden soet ghenadich
 Ghy zijt alleen die mijn smart can ghenesen
 Niet meer en sal liever int harte wesen.

Als t'hart beswijckt door liefde menigherhande
 Den gheest verheucht, den vreucht wt Venus bande
 Zeer amoureux ghedaelt wt shemels troone
 In eerbaerheyt spant sy der vrouwen croone
 Die liefd' verwint, Rethorijca moetse prijsen
 Ick sal haer deucht, trou en eer bewijsen.

Int hart alleen zijt ghy Princes vercoren
 Weest heus en trou, hy heeft v trou ghesworen
 Spijt nijders quaet, die altijd quaet hantieren
 Peyst die Fortuyn, sy can wel haest verkeereren
 Elc een zijn tijt, so lang men leeft op aerden
 Rijckdom voor lief, acht ick van gheender waerden.

Op de wijze: Nu heb ick wtvercoren.

O Godt der liefden machtich
 V bid ick doch met vlijt
 Dat ghy ghedachtich zijt
 Hoe droevich en seer crachtich
 Dat ick ben tot dees tijt
 Om haer die my vermijdt.
 Wilt v stralen gloedich
 Nu senden in het hart, Dat my doorwont met smart
 Op dat mijn hart weemoedich
 Als nu verstoten vert, weder ghenesen wert.
 Mijn lijden swaer om dragen
 Wilt toch verlichten nu, Op dat ick eere v,

En wilt de liefste plaghen
 Die ick bemin seer trou,
 En noch van my vliet schou.
 Wilt met den schicht der minnen
 Doorwonden ende slaen, V maken onderdaen
 Die haer hier onderwinnen
 V cracht tegens te staen, En v gants te versmaen.
 Maer die v hier ghestadich
 Dienen en eeren seer,
 Moet ghy vertroosten weer,
 Dies zijt my Godt ghenadich
 Want ick v dien en eer, met een vyerich begeer.
 Want wie men te regeeren
 Hier als een Coninck stelt,
 En maeckt Meester van't velt,
 Moet die hem rebelleren
 Als een vroomdadich helt, straffen door zijn ghewelt.
 Dies Prince goedertierich
 Straft doch de liefste mijn
 Die my nu doot met pijn,
 Ontsteeckt haer met liefd' vyerich,
 Soo sal haer droevich schijn
 V eer, en mijn troost zijn.

Op de wijze, O Venus jent.

O Venus fier // Soet van manier,
 Reyn lieflijk dier, ghy doet my sneven
 Doort minnen vier, mijn sinnen schier
 In swaer dangier // Nu moeten leven
 Wilt ghy my gaen // Gantschlijck versmaen
 Soo is ghedaen // mijn vreucht voortaan
 Ick sal belaan // Droefheyt aencleven.
 Want dach en nacht // t'hart schier versmacht
 Door pijn onsacht // In v afwesen
 Hier op hebt acht, schoon lief en tracht
 Met al v macht // My te ghenesen,
 En my verblijt // die hier nu lijdt
 Veel pijn subijt // Wilt hem met vlijt,
 Spijt wie't benijt // Helpen wt vreesen.
 V schoonheyt jent // Spraeck eloquent
 Doet my verblent // In liefde strijen:
 V ganck behent // Seer excellent
 Brengt my torment // Aen allen zijen
 Want den brant hiet // der liefden siet
 En can ick niet // In mijn verdriet,
 Al ist my liet // Gheensins vermijen.

Ghy zijt alleen // Die mijn gheweent
 Door liefde reen // Nu comt ontladen,
 Dus wilt ontspreen, T'wert v ghebeen
 V armken cleen // Lief wt ghenaden,
 En v dienaer // die nu voorwaer
 Lijdt pijn swaer // In't openbaer
 Troost lief eerbaer // Sonder versmaden.

Princes v keert // En v verneert
 Hem die v eert // Met vlijt t'aenhanghen,
 Zijn troost vermeert // Nae zijn begheert,
 Ongheblameert // Bluscht zijn verlanghen
 En laet hem zijn // Op dit termijn
 Die liefste dijn // O schoone robijn,
 Wt liefde fijn // Wilt hem ontfanghen.

Op de wijze: Schoon lief ghy zijt mijn troost alleyne.

PEynst om my schoon Lief ghepresen
 In mijn hart staet ghy gheprent, etc.
 Eerbaer en schoon zijt ghy van wesen
 Ter Weerelt gheen soo jent,
 Eerlijck en pertinent
 Zijt ghy schoon bloem verheven,
 Wilt my schoon lief doch eens troost gheven,
 Haest liefken comt my beneven.

En dan so mach ick vreucht vermeeren
 Reyn wtvercoren greyn, etc.
 Recht als een die met aller eeren
 Eens is vertroost certeyn
 Om v schoon bloem alleyn
 Staet alle mijn betrouwen,
 Soete lief aen my, wilt v doch houwen, etc.
 Ontgaen moet dan alle mijn rouwen.

Om v schoon lief is alle mijn jaghen
 Niemand dan ghy voorwaer, etc.
 Van schoonheyt my soo sal behaghen,
 Als ghy sult lief openbaer,
 Lief laten wy te gaer,
 T'samen eens vreucht oorboren,
 Keert v tot my liefken wtvercoren, etc.
 Dan soo moet alle mijn druck versmoren.

Noyt gheen Princesse soo fier en schoone
 Bemint stont in mijn sin, etc.
 Van Venus spant sy ver die Croone,
 Reyn lief ick v bemin,
 Crijgh' ick v tot ghewin

Dat my v mach ghebueren,
 Hey dan heb ick gheen treuren,
 Bequaem en lieflijck zijt ghy t'aller uren.

Op de wijze: Fortuyn elaes bedroeft.

SEer vast in't hart gheprent
 Heb ick op dit termijn
 Een suyver Maechdeken jent,
 Waer door ick lijde pijn,
 Om datse my begeeft, Die edele maghet soet
 Waer door mijn harte sneeft,
 En roept om troost met spoet.
 Ist dat de liefste soet, My niet wil troosten siet
 En ic haer derven moet, So verdwijn ic heel te niet
 Ghelijck de sneeu op t'velt
 Smelt van der Sonneschijn // soo ist met my ghestelt,
 Crijch ick gheen Medecijn.
 Mocht ick doch eens voorwaer
 Comen in haren sin, Soo soude mijn lijden swaer
 Verslijten daer ic bin, Maer lacy neen ic niet
 Sy acht op my niet een hayr,
 Waerom ick in't verdriet
 Blijf nu t'is openbaer.
 Och Lief weest niet verhart
 In uwen grammen moet,
 Maer v dienaer expart, Gheeft troost met woorden soet
 Die ghy seer wel behaecht,
 En wilt hem niet afgaen
 Maer hem goe jonste draecht,
 Soo mach hy troost ontfaen.
 Nu bid ick v reyn Princesse
 Dat ghy my niet verlaet,
 Maer wilt mijn schoon Maistresse
 Doch altijdt comen te baet,
 En acht gheen nijders boos,
 Schoon Lief hoort mijn bediet,
 Soo sal ick v altoos
 Lief singhen een vrolijck Liedt.

Op de wijze: Adieu reyn bloem rosiere.

Schoon bloemken wtghelesen
 Aenhoort mijn claghen groot,
 Van v can ick niet wesen,
 My dunckt ick sterf den doot,

Troost my schoon lief t'is noot
 In desen swaren aenstoot,
 Want ghy cont my doch helpen,
 Het lijden en commer stelpen
 Door v ghenade bloot.

Wilt hem ghenade gheven, Die v bemint voorwaer,
 Want in mijn hart verheven
 Staet ghy lief en gheen aer,
 Deur v bruyen ooghen claer, En oock v geele hayr
 Waer ick in heb behaghen,
 En wilt om v al waghen
 Lijf, goet, t'valt my niet swaer.

Och lief weest niet als steene
 Verhart in uwen gront,
 Maer hoort doch mijn gheweene,
 Schoon lief maeckt my ghesont,
 Want v schoon rooder mont, En v borstke~~ns~~ ront
 Die doen my t'hart verblijden,
 Waer deur ick stel bezijden
 Alle droefhey~~t~~ tot deser stont.

Oorlof Princesse ghepresen
 Wilt doch ghedachtich zijn
 Vwen dienaer midts desen,
 Die ghy aen doet groote pijn,
 En acht gheen nijders fenijn,
 Schoon lief schoon in't aenschijn,
 Want sy zijn vals van binnen,
 En maeckt twist en onminnen,
 Daer twee goe liefkens te samen zijn.

Op de wijze, Pour vn playsier.

Schoon Lief ghy zijt mijn troost alleyne
 Vercoren boven al, Vercoren, etc.
 Ghy spijs~~t~~ Ziel en lijf in't gemeyne
 Hier in dit Aerdsche dal, hier in, etc.
 Dese nijders geschal, met hare boose treken,
 Sy beletten my mijn Lief te spreken, sy, etc.
 T'welck ick my wel beclaghen sal.

Schoon lief wat soudt my moghen baten
 Ter weerelt menich pont, ter weerelt, etc.
 En ick v dan sou moeten laten,
 So waer ick gants doorwont, soo waer, etc.
 In mijns Liefs rooder mondt,
 Is noyt bedroch ghevonden
 Dat mach ick liefken wel oorconden, etc.

Alst v belieft maeckt my ghesont.
 Schrifuere lief, is uwen name,
 Al wort ghy seer benijt, al wort, etc.
 T'onrecht soud' ick't my moghen schame,
 Want ghy die liefste zijt, want ghy, etc.
 En sonder v jolijt,
 Wat sal ick gaen beginnen,
 Helpt my schoon lief den strijt gewinnen, etc.
 In desen mijnen strijdt.
 Schoon lief ghy hadt my wtvercoren,
 Al eer ick v vercoos, al eer ick, etc.
 Ghy socht my daer ick was verloren
 Daer ick lach troosteloos, daer ick lach, etc.
 Alle mijn wonden boos
 Hebt ghy gheheel ghenesen,
 Met Wijn en Olie ghepresen, etc.
 Dies ick v lief voor een ander vercoos.

Op de wijze, Alst begint.

Schoon liefken jent, seer excellent
 Ick moet het v clagen, dat ic absent
 Van v dus sy ghewent
 Dus lijdt mijn hart torment
 Van daghe tot daghe.
 Hoe dick hebben wy, Met melody,
 Ghenuchte bedreven,
 Mijn hart was bly, als ick mocht comen by
 Schoon liefken aen v zy, door v soet aenleven.
 Ick roep O wach, met groot gheclach,
 Dat ickse moet derven,
 Dien ick aensach, Met mijn oogen opslach,
 Niet langher spreken en mach,
 My dunckt ick salt besterven.
 Al is sy quaet // haer fier ghelaet
 Cant al ghenesen // Mijn hart dat vaet
 Al waert heel desperaet, al door de soete praet
 Die sy my heeft bewesen.
 Waerom seght reyn // Lief edel greyn
 Niet hebt ontfanghen,
 Mijn trou alleyn // die ick v boot soo pleyn
 Wt liefden in't ghemeyn
 Hbt laten verganghen.
 Dat ick niet meer // mach comen weer
 Dat doen qua tonghen, dies ick verteer
 Mijn hart in lijden seer, Sy houden my ter neer
 Als een kindeken bedwonghen.

Princes comt voort, Weest niet gestoort,
 Wilt v doch keeren, Naet soet accoort,
 Schoon liefken v doch spoort,
 Onthoudt van my dit woort
 In deuchden en in eeren.

Op de wijze: Schoon liefken loyale.

Schoon liefken playsant
 Ghy zijt mijn lief alleyn
 Mijn hart vyerich brandt
 Om uwer liefden reyn
 Suyvere Fonteyn,
 Laeft mijn dorstich ghemoet
 Dat altijd jaecht, heel onvertsaecht
 Nae troost van v liefde soet.
 Laet ick Lief ontfaen
 Van v een troostelijck woort,
 So sal zijn gedaen, mijn treuren rechte voort
 Druc blijft versmoort, Als ic lieflic aenschou
 V deuchde fijn, O liefste mijn
 Weest my doch me ghetrou.
 Eerbaer liefken jent
 Ghy spant in't hart de Croon
 En zijt excellent // Boven Helena schoon,
 Edel van persoon, Zijt ghy voorwaer gheset
 Al in mijn hart, Vry sonder smart
 Als een spiegel net.
 Laet trou zijn gheloont
 Met trou alst wel betaemt,
 Want ghy Liefken woont
 In mijn hart ongheblaemt:
 Laet niet beschaemt, V dienaer t'elcker uer,
 Die v bemint, O Venus kint,
 Van goeder harten puer.
 Lief doch niet en acht, Dees nijders valsche praet,
 Want sy dach en nacht
 Vseren niet dan quaet, Met twist en haet
 Zijn sy altijd ghequelt,
 Dus lief doch, Haer vals bedroch
 Bezijden zy ghestelt.
 Princesse eerbaer, Maeckt v dienaer verblijt
 Die v mint voorwaer,
 Op trou en eer altijd, Troostbarich zijt
 Reyn bloemken goedertier
 So wort verheucht, Mijn jonghe jeucht

Door v soet bestier.

Op de wijze: Den tijt is hier, etc.

SOet is den naem
 Van mijn Liefken ghepresen,
 Seer net bequaem
 Zijn haer manierkens jent,
 Vry sonder blaem, seer gracieus in't wesen
 Eerlijck van faem,
 Wort sy in deucht bekent,
 Deur haer liefde eersaem
 Staet sy in't hart gheprent,
 Deur haer soete faconde // vry,
 T'lachen van haren monde // bly,
 Cupidoos strael deurwonde // my
 Met liefden pertinent.

Oochskens voorwaer
 Heeft sy schoon in't aenschouwen,
 Blinckende claer
 Als een puer diamant,
 Dus acht ick haer
 Weerder dan ander vrouwen
 Want gantsch eenpaer, is sy in als playsant,
 En gheheel sonder maer, is haren ganck triumphant
 Om deuchtsame zeden // fijn,
 Die vol courtoise reden // zijn,
 Heb ick dickmael gheleden // pijn
 Al deur der minnen brandt.

En heure deucht, die sy daer draecht van binnen,
 My meer verheucht
 Dan t'geen ic heb verclaert, want vol geneucht
 Is al haer hart en sinnen,
 Mijn geest vervreucht, als ick my vind' ghepaert
 Met dese suyver jeucht, wiens lof ick maeck vermaert
 Dus sal ick t'allen tijden // schier
 Deur lijden my verblijden // fier,
 Om haer schoonheyt te lijden // hier
 Als haer dienaer onwaert.

Toont doch ootmoet, Princesse Lief verheven,
 Met een ooch goet, uwen dienaer siet aen,
 Tot eenen groet, Wilt *hem* uwen troost geven
 So sult ghy soet, V naem te recht ontfaen,
 Wilt dit doch wesen vroet,
 En v minnaer bystaen,
 Met v seer goede gracy // pleyn

Gheeft hem doch confortacy // cleyn,
 Soo sal lief v laudacy // reyn
 In wellust niet vergaen.

Op de wijze: *Tant que vivray.*

Schoon lief wat gaet ghy brouwen
 Dat ghy my dus verlaet,
 Eylaes het sal my wel rouwen
 Dat ick O Maechdelijck saet
 Ginck stellen mijn betrouwen
 Op v woordekens delicaet, By Dalida die schoone
 Mach ick v ghelijcken wel,
 Die Sampson t'hayr ydoone
 Afsneet door vals opstel, Alsoo krijgh' ick nu loone
 Van v seer quaet en fel,
 Ick gheloofde t'samblant der ooghen,
 Die ghy my lief ginckt tooghen,
 Een Amoureuus gebaer, Het dunckt my cleyne maer
 V woorden zijn ghelooghen
 Waer door ick ben bedrooghen
 Dees faute vind' ic waer, Dus seg ick voor en naer
 Adieu schoon lief eerbaer.

Mijn liefde sal wel vercouwen,
 Al is sy nu wat heet, Daer zijn meer schoone Vrouwen
 Wijs, eerbaer en discreet
 Ick en sal v niet meer benouwen,
 Wie dat het zy lief of leet,
 Wat leyter aen my bedreven,
 Daer zijnder veel schoonder certeyn
 Mannen als boomen verheven,
 Die noch leven, in't aerdsche pleyn
 Dat ghy my hebt begeven, Om dat ic was te cleyn
 Dat gady Lief verspreyen, Alsoo ick hoorde greyen
 Van een yghelijck openbaer
 Dat dunct my een cleyne maer
 Al gady dit verbreyen, Ick wilder niet om schreyen
 Ick acht het niet een hayr, Kiest vry een aer,
 Adieu schoon lief eerbaer

Adieu O roosken ghepresen,
 Adieu daer mijn troost op stont
 Adieu ick was ghenesen,
 Met een cusgen aen v rooder mont,
 Adieu het moet nu wesen,
 Adieu en blijft ghesont,
 Adieu ick neem mijn keere,
 Nae v eere heb ick ghestaen

Adieu ick en com' niet weere, Ick heb my beter beraen
 Ick denck daer zijnder meere,
 Die t'pat hebben mede ghegaen,
 Meyndy dat ick sal treuren
 En t'hart van binnen scheuren,
 Van druck, angst, end' vaer, Om v liefken eenpaer,
 Neen t'sal so niet ghebeuren
 Nae een ander sal ick speuren,
 Ick denck daerom niet een hayr,
 Dus peynst ghy vry om een aer
 Adieu schoon lief eerbaer.

Adieu ick maeck een ende
 Ghenoech meuchdy verstaen
 Van t'ghene ick v hier sende, O Princelijcke graen
 Te vooren ick om v stende,
 Dit is nu al gedaen, dit quam al door u wesen
 Dat ghy een yeder toont
 Seer lieflijck ghepresen,
 Ick wasser mede ghehoont
 Sy sullen noch by desen, Als ick worde gheloont
 Met leugens ginck sy my paeyen,
 En oock twee ooren aen naeyen,
 Ten viel my niet swaer, Ic wil dach *ende* Jaer
 Van v wel zijn verscheyen
 Ick sou om v niet schreyen,
 Noch maken groot misbaer,
 Van v neem' ick mijn verhaer
 Adieu schoon lief eerbaer.

Op de wijze: Als de Heer verkeerem wou, etc.

SVllen wy aldus stille staen
 Dat can geen vreucht voortbringen
 Hey laet ons altijdt omme gaen
 Al salt niet constich zijn ghedaen,
 Nochtans sal ick voorsinghen.

Een Meysgen dat seer soetgens singt
 Houdt mijn jonck hart bevanghen,
 Mijn hart van vreuchde my ontspringt
 Als sy my eens lieflijck toe winckt,
 Soo blijf ick haer ghevanghen.

Sy lacht soo soet, t'sal nu wel zijn,
 Sy sal mijn jammer blusschen,
 Hey waer sy eens de liefste mijn
 Soo sou ick vrolijck haer aenschijn
 Nae mijn behaghen cussen.

Jae al de lieve langhe nacht,
 Sou ick ghenoecht vermeeren,
 En soenen haer, haer wangskens sacht
 Vreucht en solaes sou zijn verpacht
 Nae haer, en mijn begheeren.

Princesgen denckt om dit gheneucht
 Wilt v by v lief paren,
 Maer kiest voor ghelt oft schat de deucht
 Soo suldy met v Prins in vreucht
 Doorbrenghe uwe Jaren.

Op de wijze: Ick lije in't hart pijn ongewoon.

T'Valt swaer // sonder stadighen hoep
 Van troost te winnen // yemandt te minnen
 Voorwaer, in desen baen ick loop,
 T'vlas moet ic spinnen, t'cost my mijn sinnen
 Want die mijn hart begheert, Met liefd' bevangen
 Mijn bidden en smeecken weert
 Hoer oochskens van my keert,
 En soeckt t'verlanghen.

Eertijdt // scheen my Cupidos gonst
 Nae mijn behagen // self nae te iaghen,
 Verblijt // doch ick door slechte const,
 En raet van magen // haer liefd' te draghen.
 Maer t'radt is seer verdraeyt,
 Nu blijft die ooghen,
 Doort schijn ben ick verleyt
 Die liefste van my scheyt
 Ick ben bedroghen.

Mijn hart // sal ick van haer oprecht
 Al eer niet wenden // t'leven sal enden,
 Met smart, mach my haer trouwe knecht
 En veel ellenden, Venus toesenden,
 Ic blijf mijn lief getrou, t'hart sal niet sneven
 Al treur ic nu in rou // ic sal dees weerde vrou
 Noch niet begheven.

Sy is // mijn vreucht, Mijn troost, mijn hoop
 Naest God mijn Heere, die ic begeere,
 Ghewis // om dees Princes ick loop,
 Ende t'bloet verteere, t'neemt eens een keere
 So sou ick my t'geluck // gheheel toeschrijven
 Verwerpen t'sware juck,
 Bevrijdt van pijn en druck,
 Gheneucht bedrijven.

Tafel-Liedt, Op de wijze: Die Nachtegael die sanck een Liedt, etc.

TSa maect jolijt // wie dat ghy zijt,
 In deser feest // Weest hier verblijt
 T'is nu den tijt, minst ende meest,
 Wilt vreucht end' triumpheren // vermeereren
 Bedrijft solaes // met soet geraes
 Dees Vrijsters teer ter eeren.

Elc toont nu vreucht, gebruyct zijn jeucht
 Dewijl hy mach, Met soet gheneucht,
 Dient lief in deucht, in dit ghelach,
 Wilt vrolijck jubileren // als heeren
 Met lieflijck singhen, den tijt voortbringhen
 Dees Vrijsters teer ter eeren.

Drinckt onbelaen, Ghy siet her staen
 Veel kroesgens ront, Met edelen traen,
 Om dorst verslaen // set aen v mondt,
 Wilt droefheyt van v keeren // en weeren,
 Wilt jocken en spelen, singhen en quelen,
 Dees Vrijsters teer ter eeren.

Prins maect goet chier, Want wijn en bier
 Is hier van als, Met soet ghetier,
 Een vriendelijck dier, Valt om den hals,
 Steelt soentgens sonder proncken,
 Wilt loncken, Die dat begint, en eerst verwint
 Die is een croes gheschoncken.

Op de wijze: Alst begint.

TFy v ghy moordadighe tonghen,
 Verfoyt so moet ghy zijn
 Ghy blameert den ouden met den jongen
 Door v achterclappich fenijn,
 En wilt v noch als vrienden toonen
 T'is wel een vuyle valsche daet,
 Beter waert by Leeuven te woonen
 Dan by sulcken ghespuys seer quaet.

Samblant van liefde te bewijsen,
 En te zijn met haet doorknocht
 Hoe souder meerder valscheyt rijsen,
 Off op aerden zijn volbrocht
 Alle boosheyt gaet ghy verre te boven
 Als Basiliscus siende fel
 En gaet elcx naem en faem beroven,
 Door uwen valschen quaden rel.

Satans ghebroet machmen v noemen,
 Want ghy zijt van zijner aerdt.

Beelzebub is met v voort ghecomen,
 Cerberus heeft v bewaert,
 Invidia nijdich boos van leven,
 V alderbeste speel-ghenoot,
 Helpt v ghesponnen gaern weven
 Maer het loon is d'eeuwighe doot.

Hydrum met al haer vijftich monden
 Ghy oock verre te boven gaet,
 Want ongheneselijck zijn v wonden
 Die ghy seer vergiffelijck slaet,
 Het helsche vyer, end' bloet van draken,
 Salpeter, Regael, des doots mortier
 En moghen soo veel quaets niet maken
 Als ghy hatich, nijdich dier.

Prince niemant hoe oudt van Jaren
 Die heucht dus danighen tijdt,
 Want hoe eerbaer men mach vergaren
 Men comt op quaet becx ghecrijt,
 Gheen soo wijs die hem can wachten,
 Voor valsche tonghen verwoet,
 Die altijd daghen en nachten
 Knaghen haer selfs vleesch en bloedt.

Op de wijze: Confitoor de ma Junesse. Of schoone Moeder Gods, wat sullen wy maken.

TReurt nu met my wilt droevich wesen
 Ghy die de liefd' plant in't ghedacht,
 Want eenen strijdt is op gheresen,
 Onder het Goddelijck gheslacht,
 Elck wou dat hy de meeste waer gheacht
 Om te regeeren op der Aerden,
 Dies ginghen sy eenen krijch aenvaerden,
 En wilden toonen elck haer macht.

Venus die riep de jeucht te samen
 Haer by te staen met rijpen raet,
 Maer Pluto en Mammon die quamen
 Met d'oude grijsen opstinaet,
 D'oude clappeyen fel end' quaet
 Heeft hy al op zijn zijd' ghecreghen,
 Dies hebben sy Venus verslegghen,
 Ende ghemaect heel desolaet.

Cupido is juyst doorschoten,
 Venus doorwondt heel tot der doot,
 En Pallas leyt neder ghestooten,
 Dapper ghequest in grooter noot,

Mercurius van cracht seer groot
 Is met Apollo doot ghebleven,
 Die Muysen zijn al wech ghedreven,
 En als verbaest voor dit volck vloot.

Pluto die moet ons nu regeeren
 En Mammon snoot tot ons verdriet,
 Invidia weert om blameren
 Sit nu in eer soo men wel siet,
 Die minnaers groot onrecht gheschiet
 Door dese oud' en quade fielen,
 Die reyne liefde heel vernielen
 Verdrucken en brengchen te niet.

D'oprechte liefde is gantsch verdreven,
 Cloeckheyd, verstant is niet gheeert
 Schat en ghelt moet hem doen verheven
 Die in't houwelijck te gaen begheert,
 Quaet raet, en onverstandt regeert
 By dees schoon ende aerdsche Goddinnen
 Die wel nae haer sin souden minnen,
 Maer haet en nijt haer sulcx afkeert.

Prince.

Bemint, besint, t'mach v niet baten
 Liefde en acht men niet een mijt,
 Dies v verblijt Plutoos Landtsaten
 Die met het ghelt wel begaeft zijt,
 Maer die met jonste conste vrijt,
 Vliet ghy van hier ghy en sult niet vanghen,
 T'ghelt s'weerelts eer moet men aenhangen
 Dies ghy v moeyten vry vermijt.

Op de wijze, Soet is den naem, etc.

UVaerick my weyn
 Of t'allen stonden keere,
 Een suyver greyn
 Benaut het harte mijn,
 In s'Weerelts pleyn, niemant als sy vol eere
 Nu t'hart alleyn, aendoet eenighe peyn,
 T'schijnt nu dat ick certeyn
 Deur ghepeyns gheheel verdwijn,
 Godt weet hoet met mijn lijden // staet
 En t'hart in liefden strijden // gaet,
 Nu het gheen verblijden // vaet
 Noch eenich Medecijn.

Een hardt en macht
 Eylaes niet al verdraghen,

Die smart onsacht, Die my nu doet ghequel
 Doch mocht mijn wacht
 In't eynde troost bejaghen,
 Ick naem gheen acht, Op dees onruste fel,
 En Liefken mijn ghedacht
 Waer in welluste snel,
 Dus hem doch lief v gracy // gheeft
 Die t'harte vol temptacy // heeft,
 En altijd met turbacy // leeft
 In liefde (Lief) rebel.
 Jonste doch baert
 Aen hem die ghy dat leven
 Met druck beswaert, hier in't aerdsche dal,
 En toont den aert, der oprechter verheven,
 Soo sal verclaert, zijn v lof over al
 Daerom liefken bedaert, Mijn lijden en misval
 Soo sal men tot een loonen // v
 Met Venus cransse croonen // nu
 En Invidia toonen // schu
 Die bitter is als gal.
 Nedt dan Princes, in v stel ick mijn hope
 Comt onder des, toont my v liefde soet
 Laet my oock fres
 Deur sulcx v deucht becoopen,
 O mijn Maistres, soo sult ghy gheven boet
 Stortende Lief v les
 Met eenen Honich vloet,
 Tot spijt die dat beletten // saen,
 En altijd hare netten // slaen,
 Rontsom met een opsetten // waen
 Seer fenijnich verwoet.

Op de wijze: Terwijl wy aldus stille staen.

VVie van een aer bemint wil zijn
 Met minlijck lieflijck wesen,
 En oock vrolijck t'allen termijn,
 Want vreuchde wert ghepresen,
 Maer Vryers of Vrijsters die hier
 Stuer van manier,
 Een suer getier, Toonen die gaetmen vreesen.
 Die lief wil zijn by yder Man
 Moet dickwils vreucht orbooren,
 Wie den sot aerdich maken can
 Wort somtijts eerst vercoren,
 Ick ben oock geern onbeswaert

In vreucht hergaert // van sulcken aert
Soumen meer ghecken spooren.

Dus wil ick nu in vreuchden treen
Droefheyt moet zijn verborghen,
De sorghe binden aen mijn been,
Laten fiolen sorghen
Die lustich is met blijden schijn
Sal nu met my recht vrolijck zijn
Tot op den vroeghen morghen.

Suer peeren zijn doch niet gheacht,
Dus wilt nu vreuchde baren
En oock het droevighe gheslacht,
Laet een yeder wel varen,
Ick seg oock soo, want in mijn sin
Ick vreucht bemin // Dies ick begin
Wiltet my al nae claren.

Dans ick dan juyst niet even wel,
Ick wil noch lustich springhen
Mijn vrolijck hart men mercken sel,
Al can ick oock niet singhen,
Soeten sanck hoortmen met begheer
Clincktse niet seer // men lacht te meer,
Dies doetse vreucht voortbringhen.

Wy zijn hier niet om suer te sien
By malcander ghecomen,
Maer druck, pijn, en hartseer te vlien
Hebben wy voorghenomen,
Dus lustich doch, ghy die hier zijt
Met ons veblijt // In desen tijdt,
Laet varen alle schromen.

Die Vastelavont gaet nu aen,
De pan sal voor aen snercken:
Men mach nu wel vreuchde begaen
En soete sotheyt wercken,
Doet van mijn sotheyt gheen verhaal,
Ben ick wat mal // Sonder aenval,
Op't goet hart slechte wilt mercken.

Op de wijse.

U Vaerom Cupido Godt
Dwingt ghy het harte mijn,
Dat ic door v gebot, brand' met hartseer en pijn
En soect t'allen termijn
Een Goddin schoon ghedaen
Die my met valschen schijn
Gantschelijck gaet versmaen.

Mijn druck benautheyt smart,
 Mijn lijden en verdriet
 Beweecht niet eens haer hart,
 Noch ten vermorwt haer niet
 Als haer die weet gheschiet,
 Dat ick sterf door onmacht
 En sy mijn lijden siet, Verblijt, sy daerom lacht.
 Als een leeuw grimmich fel,
 Den roef voor hem neer leyt,
 Die hy strax daer nae sel // Verscheuren met wreetheyt
 Wert beroert soo men seyt
 Met medoogen terstont, So dat ooc t'wreede feyt
 Zijn wreedich hart doorwont.
 Mijn laes, mijn Goddin Lief,
 Is anders ghenatureert,
 Hoe ic lijde meer grief, Hoe sy meer glorieert,
 Hoet hart hem meer verneert
 Haer te dienen ghetrou // Hoe sy nu meer vermeert
 Mijn hartseer druck en rou.
 Maer Liefs liefde blent
 Dwingt mijn hart en ghemoet,
 Dat ick dees Goddin jent // Bemin oock in onspoet
 Gheen hartseer, suer noch soet
 Sal veranderen mijn sin,
 Want haer schoonheyt die doet
 Dat ick haer dus bemin.
 Dies o versuchten heet // Oock mijn hart seer benout
 Doet mijn lief weer de weet,
 Dat ick by nae verstout, Siet dat ghy haer hart cout
 Verwarmt door v vyer groot,
 Versoeckt met moede stout
 Ghenade of de doot.

Op de wijze, Lief wtvercoren, etc.

VAn achtentachtich, Het nieuwe Jaer
 Dat is waerachtich, Heel wonderbaer
 Diet can ghelooven, Het sal gheschien
 Dat blinde dooven, Hooren noch sien,
 En t'isser gheseyt, Dat menighe Meyt
 Sonder bescheyt, Sal nae een vryer vlien.
 Dus weest vry vrolijc, Ghy knaepkens eel
 Oft bent ghy een molic, T'is even veel,
 Men sal v vryen, Om t'groote goet,
 En oock somtijden, Om hooghe moet,
 Dus houdt v wat fris, T'gheluck is onwis
 Waer datse noch is, Die't lach betalen moet.

Wy consenteren, De Meyskens schu,
 Dat sy't met eeren, Gaen vraghen nu,
 En moghen vryen, Wie dat haer lust
 Wil hy't niet lijen, Dat sy hem kust,
 So blijft hy in schant, Die onachtbaer quant,
 En crijcht in't lant, Geen lief die by hem rust.

Princesse schoone, T'is nu v beurt,
 Schenct hem de croone, daert hart om treurt
 Het moet doch wesen, Dat men bemint,
 Dus wilt niet vreesen, Wie eerst begint,
 De liefde en eer, Verachtmen niet meer,
 Maer maecktse weer, Aen beyde zijden blind.

Op de wijze: De Nachtegael die sanck een Liedt, etc.

Uerblijt den gheest // in desen feest
 Wie dat ghy zijt,
 Heel onbevreesd, doch singt en keest
 V niet en mijt
 En wilt melancolijen // nu mijen,
 Door liefde soet // Soo wilt den groet
 Van v schoon liefken lijen.
 De Bruyt begeert // dat elck hem weert
 En schaemt voorlaet,
 V daer toe keert // En vreucht vermeert,
 Neemt gheen beraet
 En wilt melancolyen // Nu myen,
 Set mondt aen mondt,
 En gaet terstondt
 In't bosch der minnen ryen.
 Want by gantsch fier // Wy moeten hier
 Bedrijven vreucht,
 Drinckt Wijn en Bier // En maeckt goet cier
 Soo ghy best meucht
 En wilt Melancolyen // Nu myen,
 Laet reyne lief,
 Hier zijn ghebrieft
 Door Amoueuslijck vryen.
 Ter eeren die Bruyt // Heeft dese guyt
 Dit feyt bestaen,
 Een soet gheluyt // Sal haest zijn wt,
 Een aer daer aen,
 Maer laet Melancolyen // Nu glyen,
 Verheucht in deucht,
 Wanneer ghy meucht,
 Wilt sware droefheyt myen.

Op de wijze: Verheucht // in deucht.

VERblijt // met vlijt // In dese Meye tijt
 En spoet v nu in't groen, etc.
 Vermijt // en slijt // de vyleyney en spijt
 Reyn liefde wilt bevroen, etc.
 Haest v in't velt seer coen // om de Mey eere te doen
 In vriendelijckeyt vergaert // doch met v liefken paert,
 Bedaert, eer ghy beswaert
 Verclaert, v aert, en liefd' by v bewaert
 In dese Mey vermaert, etc.
 In't velt, v stelt, met droefheyt v niet quelt
 Maer vreuchde doch aenvaert, etc.
 Druck smelt, met ghewelt
 Weest vrolijck als een helt,
 Toont liefde onbeswaert, etc.
 V liefste lief openbaert, so werdt v liefde verclaert
 Dan suldy troost ontfaen
 Als ghy doet sulck vermaen
 Tot die v harte heeft bevaen,
 Dees paen, wilt gaen, met vreucht wilt nemen aen.
 Dees May seer soet ontdaen, etc.
 In deucht, verheucht
 Met v Lief als ghy meucht,
 In't wout seer schoon gheplant, etc.
 En veucht, geneucht, lieflijc als jonge jeucht
 Neemt vrolijckheyt ter handt, etc.
 Spoet v vaerdich in't landt // daer de vogelkens triumphant
 Singen met stemmen veel, en prijsen met luyder keel
 Gheheel // die boven al is eel,
 Quereel, t'ghescheel, doet van onse taneel
 Soo valter gheen crackeel, etc.

Prince.

Prins tracht, met macht, nae haer die v verwacht
 In liefd' bloeyende soet,
 V clacht, versacht, haestich rijdt op de jacht
 Tot dat ghy haer ontmoet, etc.
 Toont haer v liefde met spoet, als een recht minnaer doet
 Die tot haer liefde draecht, en haer geern behaecht,
 Niet sacht, te comen by de maecht,
 Maer waecht, en vraecht, weest wech eer dat het daecht,
 Dat ghy't v niet beclaecht, etc.

Rondeel.

O Venus Goddinne hoe doet ghy my dolen
 Om een die in mijn harte staet,
 Gheeft my doch raet // spreekt onverholen
 O Venus Goddinne hoe doet ghy my dolen
 En maeckt my van sinnen heel desperaet,
 Laet sy doch comen by v ter scholen,
 O Venus Goddinne hoe doet ghy my dolen
 Om dat my de liefste nu heel verlaet.

Op de wijze: Alst begint.

U Liefde quelt my tot der doot
 O edel schoon Goddinne,
 Verlicht v dienaers lijden groot
 Eer dat ick heel ontsinne,
 En vergaet door v minne.
 Eer ick v oyt met ooghen aensach
 Maer dan v hoorde spreken,
 Des heeft Venus den selven dach
 My met v liefd' ontsteken,
 Ist met Liefken een groot teken.
 Hoe cont ghy lief die om v gaet,
 Zijn vleesch en bloedt verteeren,
 V troost onthouden vroech of laet
 En v ooch van hem keeren,
 Die v op eer gaet begheeren.
 V eerbaer wesen schijnt lief niet
 Te zijn soo straf van natueren,
 Maer goedertier dus my verdriet,
 Wilt blussen al mijn trueren,
 Of de doot sal ick besueren.
 Reyn suyvere Princesse goet
 Mocht ick soo gheluckich wesen,
 V te krijghen, soo sou mijn moet
 Van veel drux zijn ghenesen,
 Ontfermt my Lief door desen.

Op de wijze: Alst begint.

UVt liefden siet // lijd' ick verdriet,
 Ick en macht nu niet // wtspreken
 hoe *dat* sy hiet, die mijn hart doorschiet
 T'welck Venus heeft deursteken.
 Noyt smart soo groot // als desen doot,
 Wie sou den cloot, gheraken,
 Reyn roosken root // troost my t'is noot

Eer ick den doot sal smaken.

Ick ben deurwont, zijt dies oorcont
In s'hartsen gront // met lijden,
Nochtans haer mont, haer Borstkens ront
Connen my terstont verblijden.

In sweerelts troon, door haren toon
Spant sy die croon // der vrouwen,
In desen hoon, haer dienaers loon,
Wie sou de schoon, betrouwen.

Liefs woorden soet, voor ghelt of goet,
Want Lief by Lief moet, blijven,
Noch gint men hoet // dat troosten moet
T'welck liefde doet verdrijven.

Maer dees Kerssou, daer ick op bou
Is by gheen vrou, te ghelijcken,
Derf ickse nou, ick sterf van rou,
Schoon Lief v trou, moet blijcken.

Laet hope mijn, vertrooster zijn
Schoon Roosemarijn, ghepresen,
Gheeft medecijn, eer ick verdwijn
Soo is mijn pijn, ghenesen.

Maer weyghert zijt, gheen meerder spijt
Mijn hart dat splijt, deurt derven:
Vermaledijt, zy ure of tijdt
Ick roep en crijt, om sterven.

Eerst haer behaecht, eer ghy liefd' draecht
Haer sin ghevraecht, met smeken
Ick hebt ghewaecht, t'zy Godt gheclaecht,
Dus hoort die maecht, eerst spreken.

Loopt niet verblint, al teghen wint,
Oock niet en mint, nae ooghen
Maer wel versint, eer ghy begint
Of ghy vint, v bedrooghen.

Met oorlof reyn, siet in't ghemeyn
Ick blijf alleyn, in smarte,
Ick prijs dat greyn, in s'weerelts pleyn
Sy blijft certeyn, in't harte.

Sy is eerbaer, haer oochskens clær
Al sonder maer, gheschepen.
Een ure van haer, is duysent Jaer,
Het block valt swaer, te slepen.

Op de wijze, Den tijdt is hier.

GEluck end' eer, wil v ons God verleenen
Bruydegom Heer, in desen uwen staet,

Vrou Bruyt seer teer, v wil die Heer met eenen
 Nae v begeer, gheven voorspoet en baet
 End' uwe zaedt, vermeerden als het sandt,
 Dat ghy sult sien in v gheslacht
 Een eerbaer kindt seer groot gheacht,
 Wel opgebracht, goet, en cloec van verstant.

Zijn zeghen rijck, sal ooc v goet vermeerden
 Soo ghy ghelijck, al zijn gheboden houdt
 Sonder afwijck, v sal die Heer vereeren,
Neemt doch geen swijc, met silver en met gout
 Op hem betrou, die al v doen aensiet
 Voor teghenspoet wreet niet en beeft,
 De Heer die sweeft regeert en leeft
 Die zeghen gheeft, verlaet den zijnen niet.

Ic was eertijt // seyt David jonc van Jaren
 Maer ben subijt, geworden swack end' oudt
 Dan in mijn strijt, sach ic noyt in't bewaren
 Des honghers wijt, hen die op God betrou
 Want hy anschout, zijn *kinderkens* seer cleyn
 Siet haer in't lijden midden aen
 Dat sy om broot niet bidden gaen,
 Wilt op hem staen, die v verlost alleyn.

Portia schoon, sou al haer eer verliesen,
 Vrou Bruyt ydoon, dat sy in't leven was,
 V voor zijn loon, sou Paris self verkiesen,
 Stondt ghy ten toon, by Heleen op dit pas
 Als Sara was, deutsaem zijt ghy voorwaer
 Met luck en voorspoet in dien staet,
 Vermeerderen moet uwe zaedt,
 Gods wijsen raedt, des Houwelijcx eerbaer.

Wilt nu geneucht, met *ons* Bruyd'gom oorboren
 En zijt verheucht, in desen zijnen feest,
Aensiet die deucht, van ons vrou bruyt vercoren
 en singt *met* vreucht, als wi doen minst en meest
 Eenen blijden geest, betoont nu met der daet,
 Laet doch v fantasien staen
 Van v melancolijen gaen,
 Van zijen aen, siet ons Bruydt in dees staet.

Na Gods bevel, sult ghy vrou Bruyt verlaten
 Met goet opstel, v *Vaders* huys vermaert
 Zijt niet rebel, hoochmoedicheyt wilt haten,
 Maer voecht v wel, dicht by v Bruydegom waert
 ghy sult *van* aert, *kinderkens* krijgen goet
 Door dat ghy met v vrienden raet
 Verbonden zijt in d'echten Staet
 Met uwen zaet, vermeerden sal v goet.

Op de wijze: Wat rinckelter in de mouwe.

Sijt nu verheucht weest rustich
 En vrolijck van ghemoet,
 Ick min een Meysken lustich,
 Schoon en vry // van aenschijn bly,
 Van spraeck en wesen soet.
 Als ick haer mach aenschouwen
 Soo is mijn hart verheucht,
 Ick seg adieu veel rouwen
 T'verlicht het hert, van pijn en smert
 In mijne jonghe jeucht.
 Sy is nu in mijn armen
 Ick cus haer rooder mondt,
 Mocht ick haer eens verwarmen
 Dees waerde vrou // op eer en trou
 Mijn hert sou zijn ghesont.
 Dat nu noch niet wil wesen
 Can sy my gunnen haest,
 Mijn druck mach sy ghenesen
 Met fier ghelaet, en soete praet
 Dus ben ick niet verbaest.
 Princen wilt vrolijck leven
 En drinckt den coelen Wijn,
 Als sy my troost wil gheven
 Die ick bemin // met hart en sin,
 Die liefste sal sy zijn.

Op de wijze: Loeft Godt den Heer der Heeren soet.

QVelt v niet meer met sorghen swaer,
 Vermaeckt v hert, bruyckt deucht eerbaer
 Wilt nu v vreucht voortbringhen
 En sonder sorghen singhen.
 Met lusten drinckt die coele Wijn
 Die altijdt even droevich zijn,
 Sy schijnen selden rijcke,
 Sy zijn niet suyverlijcke.
 Maer die den Wijn by stoopen drinckt
 Hy lijkt wel rijck, zijn aenschijn blinckt,
 Zijn schat can hy niet tellen
 Gheen onrust sal hem quellen.
 Prins als ghy by t'Princesgen zijt,
 Drinckt wijn wt schalen, het Meysgen vrijt
 Soo sult ghy eer behalen,

Met trouwe sal sy't betalen.

Op de wijze, Ghy praet my veel van cussen.

HElpt my met luste singhen
Wat leven dat hy voert,
Die juyst voor alle dinghen
Nae moye Meyskens loert.

Die dach en sal niet comen
Zijn slapen is ghedaen
Dit doen zijn soete droomen
Die met zijn rust vergaen.

Die son en mach niet rijsen
Of hy is al ghecliet,
Hy nutticht dranck noch spijsen
Voor hy die liefste siet.

Hy loert en lonckt op't strate,
Elck merckt zijn wesen soet,
Hy houdt noch reghel noch mate
Maer loopt zijn lief te moet.

Heeft sy gheen lust in't wercken
Spaceert sy by den dijck,
Of gaet sy eens ter Kercken
Dit weet hy al ghelijck.

Hy eet noch drinckt met lusten,
Hy staet als op der jacht,
Zijn hert en can niet rusten
Liefd' quelt hem dach en nacht.

Hy dwaelt achter een vuere
Tot aen den avondt laet,
Comt sy dan in de duere
Sy crijcht een soete praet.

Soo hy een ander minnaer vindt
By zijn Joncvroutgen staen,
Van rou en vrees zijn hart begint
Als een vuyl ey te slaen.

Maer als het huys ghesloten is
Soo is hy sonder rust,
Die met dit sop begoten is,
Zijn hongher selden blust.

Hy blijft in wint en reghen
Tot dat die nacht passeert,
Maer t'is noch niet te deggen
Als hy dan t'huyswaert keert.

Soo hy begint te slapen
Sy is in zijn ghesicht,

Meent hy dan vreucht te rapen
 Soo valt zijn turf te licht.
 Die rust wijckt wt zijn ooghen,
 Hy tast met claer bescheyt
 Door desen droom bedrooghen
 Noch, nae die jongste Meyt.
 Dan dit zijn fantasijen
 Die met dit ongeval
 Den Prins altijd bestrijen
 Dus blijft hy even mal.

Op de wijze, Ick seg Adieu.

DOor liefde blint, leef ic in onrust sware
 Ic heb besint, *een* vROUTGEN wijs eerbare
 Van wesen schoon, fier van ghelaet,
 Van lichaem cloec, en soet van praet
 Ick vry met raet, maer sonder baet,
 In desen nieuwen Jare.
 Want als sy siet, mijn wil en cleyn geslachte
 T'is min dan niet, ic moet wt haer gedachte,
 Sy stuert de schuyt aen d'ander cant
 En houdt haer aen een beter landt,
 Dus tot een pandt, voor trou ick schandt
 In't nieuwe Jaer verwachte.
 Ic soec mijn hart // met reden te bedwingen
 Op dat ick smart, en droefheyt mach ontspringhen
 Maer als ick haer voor my sie staen
 Ick loop' weer in den selven baen,
 Ic spreekt haer aen, dan moet sy gaen
 End' sien nae ander dinghen.
 Ben ick niet sot, dat ick haer niet can laten
 Nu sy haer spot, met my houdt op der straten
 Waer door mijn val wert openbaer,
 Ick loop noch even stijf nae haer,
 End' hoop' voorwaer, in't nieuwe Jaer
 Dat Meysken te bepraten.
 Een yder hoor, ic van haer goetheyt spreken
 Dit is het spoor, dat my eerst heeft ontsteken
 Dit doet my minnen even seer,
 Al heeft haer hart van my een keer,
 T'comt noch wel weer, ist Gods begheer,
 Troost sal my niet ontbreken.
 Al is v knecht, Princes een slecht persoone
 Zijn hart oprecht aensiet, bruyckt wijsheyt schoone,

In't nieuwe Jaer v sinnen keert,
 Zijn woort te hooren v verneert,
 Eer droefheyte meert, doet zijn begheert
 En schenckt hem trou tot loone.

Op de wijze, Loeft Godt den Heer der Heeren soet.

SOo wie bemint een Meysgen rijck
 Van Lijf end' aenschijn suyverlijck,
 Heeft hy gheen ghelt, met schande
 Raeckt hy in Venus mande,

Al ist dat hy van herten mint
 T'beurt seldom dat hy trooste vint,
 Sy soeckt veel beter ware
 Tot haren nieuwen Jare.

Want is sy meer dan zijn partuer
 Al is sy mild' sy siet wel suer,
 Als hy denckt vreuchd' t'oorboren
 Soo wint hy noch twee ooren.

Met woorden schoon maeckt sy hem blijt,
 Met Tantalo gaept hy seer wijt,
 Om troost nae zijn verlanghen
 In't nieuwe Jaer t'ontfanghen.

Hy loopt somwijlen Jaer en dach
 Zijn hert gloeyt oft in't vyere lach
 Noch moet hy t'Meysgen derven,
 Verbrandt met Phaeton sterven.

Hem acht hy groot, die haer aenschout
 Gheluckich, die eens met haer cout,
 Salich die dees eerbare
 Crijcht tot zijn nieuwe Jare.

Pegasus houdt t'allen termijn
 Als hy meent dus geacht te zijn,
 Bellerophon hoochmoedich,
 Valt met zijn hoop dan spoedich.

Ixions radt draeyt hy onvroet,
 Al ist verloren wat hy doet
 Noch soeckt hy dees Jonckvrouwe
 In't nieuwe Jaer door trouwe.

Dick dunckt hem dat hy t'herte raeckt
 Dan valt hy dat hem t'lichaem craeckt,
 Met Icaro bedroghen
 Is hy te hooch ghevloghen.

Geen ander toont sy fier ghelaet
 Maer hy moet derven troost en baet,
 Hy blijft lief noch dienare

By haer in't nieuwe Jare.

T'een ongeval heeft hem gheplaecht,
 Als hem het ander weer naejaecht,
 Liefd' doet hem eeuwich suchten
 Een ander pluckt haer vruchten.

Die Voghel wort ghehaelt in't lest
 Soo houdt hy niet dan t'leghe nest,
 Hy moet met goe propoosten
 In't nieuwe Jaer sich troosten.

Hy loopt tot hy wort oudt en cout,
 Hy blijft gheen een al was hy gout,
 Zijn roosen sonder ruycken
 Vervallen van haer struycken.

Die hoep' en sorch maect hem seer grijs
 Hy eet zijn vleesch en bloedt tot spijs,
 Hy leeft in ellent sware
 En draeft van Jaer tot Jare.

Als desolaet hy dickwils sneeft
 Die nimmer Hen noch Kiecken heeft
 Elck hoep't zijn goet doort sterven
 In't nieuwe Jaer te erven.

Wie sal den dorren doornsteel
 Behaghen als die roosen eel,
 Nu zijn verwelckt by hoopen,
 Niemand en salse coopen.

Daerom in tijts v wel besint,
 Siet dat ghy sulcken meysgen mint
 Dat v in goet in eere
 In staet gelijk zy seere.

T'schip is dan schaloos in gheraect,
 Prins doet v best haer harte schaeckt,
 Ghy werdt een lieflijck pare
 In desen nieuwen Jare.

Op de wijze, Die lustelijke Mey.

ADieu mijn troost mijn toeverlaet
 Godt hoed' v doch voor schande,
 Adieu, want door mijn vrienden raedt
 Moet ick nu wt den lande
 Gaen doolen Liefgen achter dijck,
 Tot dat ick com' in Oostenrijck,
 Wilt somtijts om my peysen,
 Adieu, ick moet verreysen.

Adieu dien ick van harten min
 Wy twee wy moeten scheyden,

Adieu een wijl teghen mijn sin,
 Wy sullen moeten beyden
 Tot dat t'gheluck eens omme slaet
 Dat my dus crachtich teghen staet,
 Dat ick weer mach in eeren
 Met v mijn lief verkeeren.

Doen ick eerstmael Lief by v was
 Meend' ick vreuchd' te verwerven,
 V woorden soet op t'selve pas
 Deden mijn droefheyt sterven,
 Maer groot verdriet, comt haestich voort
 En werpt mijn vreuchd' gantsch overboort
 Nu ick van v moet wesen,
 Adieu lief wtghelesen.

Adieu mijn lust Cathuysers Hof
 Daer ick placht in te coomen,
 Adieu Fick met v bloemen grof
 End' Annitgen met v roomen,
 Adieu groen, met v bier en Wijn
 Adieu Reguliers Clooster fijn,
 Adieu Neeltgen by't hecke,
 Adieu want ick vertrecke.

Adieu vermaerde Warmoestraet
 Daer sy mijn jongst ontmoette,
 Met een speelnootgen t'savonts laet
 Doen ick haer lieflijck groette,
 Wy waren vrolijck ende bly,
 Wy ginghen t'samen zijd' aen zy
 Tot middernacht spaceeren,
 T'was mijn end' haer begheeren.

Adieu o stoep van steenen claer
 Daer ick mijn Lief eerst vonde,
 Adieu plaets daer ick vrolijck waer
 Doen sy mijn harte wonde,
 Adieu huys daer ick haer perfeckt
 Mijn liefd' met reden heb ontdeckt,
 Adieu hart daert my luste
 Dat ick haer mondeken custe.

Adieu Brug daer mijn Lief op sat
 Doen ick dit ginck verbreyen,
 Adieu deur, dies' in d'handen hadt
 Als ick van haer moest scheyen,
 Adieu Vryers en Dochters teer
 Die my niet gunt dan deucht end' eer,
 Nae Oostlandt moet ick varen
 Adieu Lief over twee Jaren.

Op de wijze, V liefde quelt my tot inder doot.

MEt Cupidos strael ben ick gewondt
 Gequest soo zijn mijn hert en sinnen
 Crijch ick geen troost van v lief t'deser stont
 So sal mijn hert van binnen
 Veel druck ende pijn ghewinnen.
 Alle vreucht en gheneucht heel van my vliet
 Als ick van v absent moet leven,
 Maer v presentie verlost my van verdriet
 En bevrijt my van sneven
 Dus wilt v by my begheven.
 Suchten en claghen sal van my vlien,
 Bevrijt soo sal ick zijn van trueren,
 Soo ghy my liefken ruste gaet bien,
 End' my troost laet ghebueren,
 Soo vergaen al mijn dolueren.
 Hartelijck soud' ick zijn verblijdt,
 Als ick v liefken creech te loone,
 Alle qua clappers haet ende nijdt,
 Soud' ick achten niet een boone,
 Ghepaert zijnde by v schoone.
 Bewijst schoon lief v vrouwelijck hart,
 En wilt doch mede lijdend' wesen,
 Aensiet wt liefden mijn druck en smart,
 Ghy alleen reyn bloem ghepresen
 Condt my daer van gheheel ghenesen.
 Gheeft doch gheen acht t'is mijn begheer
 Wat qua clappers van my verbreyen,
 Die soecken te rooven mijn eer,
 En door haer fenijn te saeyen
 Twist en strijt tusschen ons beyen.
 Laet my doch lief tot deser tijt
 Een troostelijck woort van v verwerven,
 Verlicht v dienaer zijn smert die hy lijdt
 Eer hy die doot gaet erven,
 En door v liefd' moet bederven.
 Princes ten soud verstaet wel mijn
 Hoep' ick niet zijn, tot uwer schaden,
 dat ghy ginct keeren t'mywaerts v aenschijn,
 Dus liefken laet v raden,
 En ontfangt v lief wt ghenaden.

Op de wijze, Wilt nu al // groot en smal.

NV aenhoort, met accoort, hoe Venus Goddinne
 Met *den* straelder minne, heeft deurwont menich hart
 Door Cupido expart,
 Ja *versmoort*, en deurboort, met opsette sinne
 En geeft tot gewinne, druc lijden ende smart,
 Sy zijn by ofte vart,
 Sampson seer crachtich, die is waerachtich
 In't minnen vyer vergaen,
 Hercules clachtich, is me onsachtich
 Daer door te niet ghedaen,
 Haer opset, is belet, door die sy beminden
 En in't net, heel verplet, gebrocht in ellinden
 So wy bevinden, door Schrifts ontbinden.

Noch zijn daer, veel door haer, ghecomen in rouwen
 So men mach aenschouwen, aen Piramus bekent
 En Tisbe zijn lief jent,
 Want dat paer, is voorwaer, heel in sdoodts benouwen
 Gevalle*n* vol trouwen, by den andere*n* present
 Haer leven beyd' gheent,
 Leander vyerich, Hero manierich,
 Hebben door liefde bloot
 Ind' Zee schoffierich, haer leven cierich
 Verlooren door den doot,
 Venus fel, niet haer spel, is dit wtgheresen
 Die seer snel *met* opstel, hier door heeft bewese*n*
 Haer cracht met dese*n*, also wy lese*n*.

Swaer dangier, door t'bestier, van Venus de schoone
 Creech Paris *ten* loone, also ons wert vertelt
 En door schrift voorgestelt,
 Met haer vyer, is meest schier, heel vergaen zijn Croone
 Zijn eygen persoone, bleef daer mede in't velt
 Met noch menich vroom Helt,
 Dus zijn haer daden, vol onghenaden
 Daer me sy nu meest loont,
 Druck sy meest laden, die met haer raden
 En werden veel gehoont,
 Men haer siet, gaen te niet, En gheheel verdwijnen
 Door verdriet, swack als riet, vol doleur en pijn*en*
 Met bleecke aenschijne*n*, t'alle termijne*n*.

Lij*n* snoot, druc en noot, crijcht die haer na treden
 Als ic heb met red*en*, v geve*n* te verstaen
 Wilt daer wel acht op slaen,
 Door pijn groot, sy verstoot, van haer rust en vreden
 En in veel droefhede*n*, maecten sy treuren saen

Die met haer zijn belaen,
 Men mach het mercken, aen alle wercken
 Van haer dienaren blent,
 Tot allen percken, zijnt doncker swercken
 Gheen licht is daer ontrent,
 Gantsch gheen vreucht, noch gheneucht
 Siet men hem vseeren
 Die zijn jeucht, gheheel veucht, Venus te hanteeren
 Dus ick met eeren, haer mach blameeren.
 Princen fijn, wiet mach zijn, wilt v voor haer wachten,
 Stelt wt v ghedachten, dees Goddin obstinaet
 T'sal zijn v eyghen baet,
 Hartseer pijn, droevich schijn, benautheyt en clachten
 By dagen en nachten, sal van v zijn verstaet
 Soo ghy haer heel verlaet:
 Want in haer scholen, gaet men swaer dolen
 Heel berooft van verstant,
 Daer wort bevolen, t'houden verholen
 Het ghesichte triumphant,
 Dus in tijt, v wel vlijt te schuwen haer wegen
 En subijt, niet en zijt, tot haer dienst genegen
 Want sys te degghen, schadelijck vercreghen.

Op de wijze, Wilt nu al.

Liefde soet, mijn gemoet, can v niet vol prijsen,
 Vreucht gaet ghy bewijsen, dien die v eeren hier
 Door v lieffelijck bestier,
 Want ghy doet, dat ic moet my nu verjolijsen
 Doet vreucht in my rijsen, als ghy soet van manier
 T'hert beroert met v vyer,
 O Godt der Goden, die v gheboden
 Hielden waren verblijt,
 Maer die v vloden, ginckt ghy ontbloden
 Van vreucht tot aller tijdt,
 Dies ic sal, met gheschal, uwen lof nu singen
 Doen verhal, over al, v eer' voort te brengen
 Oorspronc der dingen, die ons cont dwingen.
 Sonder v can men nu, geen vreuchde vertalen
 Dus siet mense falen, en leven heel verblent
 Daer ghy zijt onbekent,
 Ick verspuw, al die schuw, van v Godtheyt dwalen,
 Want sy sullen halen, niet dan druck ende torment
 Twist en t'weedracht in't ent.

Door u verpeenen // doet ghy vercleenen
 Dees Godinnen eenpaer,
 Dats' haer vereenen, en troost verleenen
 Die sulcx soecken aen haer,
 Wie v cracht, dan veracht, moet onredelijck wesen
 Want v macht, alleen tracht, om ons te genesen
 Dies zijt door desen, van my ghepresen.

V geweld, ganslijc stelt, de weerelt in vreden
 Die aers altijd streden, om t'aertsche goet met vlijt
 Stilt ghy alleen subijt,
 Wie ghy quelt, wert gevelt, ja men vint geen wreeden
 Die v ondertreden, want ghy die sterkste zijt
 En dwijngt haer in dit crijt,
 Ghy doet vergaren, en lieflijck paren
 Al t'ghediert op der Aert,
 Doet druck wech varen // oock al t'beswaren
 Als sy dan zijn ghepaert,
 Want verheucht, met geneucht, doet ghy ons useren
 Alle vreucht, gaet de jeucht, oock altijd begeeren
 Om v met eeren // nu te hanteeren.

D'arbeyt groot, allen noodt, doet ghy hier versachten
 Dies alle gheslachten, v prijsen met my seer
 Houden v voor een heer,
 T'lijdens noot, ghy verstoot, dat anders met clachten
 By ons sout vernachten, vernacht ghy van ons veer,
 Dies prijs ick v noch meer,
 Alle twist bloedich, doet ghy seer spoedich
 Van ons verstoten vert,
 En vrede spoedich, groeyet overvloedich,
 Daer ghy hier gheert werdt
 Alle nijt, ghy verbijt // doet ons vreucht verwerven
 Oock de spijt, ghy versmijt, en doet onrust sterven
 Dies sweerelts erven, v noode derven.

Prince schoon, seer ydoon, maeckt doch mijn ghedichten,
 Die ick heb gaen stichten, tot uwer eeren fijn
 Laets' v aenghenaem zijn,
 Gheenen croon, tot mijn loon, wesch ick maer v schichten
 Laet mijn druc verlichten, en my redde wt pijn
 Laet sijn // die liefste mijn
 Doorschoten crachtich dat sy ghedachtich
 Mijner nu wesen mach,

So sal't hart clachtich, in vreucht waerachtich
 Leven nacht ende dach,
 Deur t'verbondt, my ghejont, redt sy my wt sneven,
 Dies mijn mondt, v terstont, sal heerlijk verheven
 En eere gheven, voor al die leven.

Op de wijze, Ick seg adieu.

Lief v aenschijn, v bly en vrolijk wesen
 Can shertsen pijn, lustich alleen genesen,
 Daerom sal ick eeuwich voorwaer,
 Trouwelijck zijn, voort v dienaer,
 Jonckvrou eerbaer, aenschout my maer
 Met v ghesicht ghepresen.

Eerlijc beloont, reyn bloem v dienaer trouwe
 Nu hy betoont, hert sin en moet Joncvrouwe
 Tot v ghestreckt te zijn alleyn,
 In eeren croont zijn liefde reyn,
 Maeckt lieflijck greyn, t'groot lijden cleyn
 Verdrijft zijn smert en rouwe.

Met woorden soet, zijn pijn soect te versachten
 Zijn lijden boet laet hem niet langer wachten
 Ontfangt hem met een fier ghelaet,
 Die alleyn leeft op v ghenaeet,
 Hem nu bystaet, eert valt te laet,
 Laet hem niet heel versmachten.

Al zijt ghy schoon, en wijs lief boven maten
 Een slecht persoon, en wilt daerom niet haten
 Maer schickt v vry by hem wat dicht
 In eerbaerheyt hoort zijn bericht,
 Met v ghesicht, zijn hart verlicht
 En wilt hem dus niet laten.

Princes eerbaer, doet ws dienaers begeeren
 Zijn lijden swaer, sal haestelijck verkeeren,
 Soo ghy en hy zijt eens ghesint
 Met hem v in de echt verbint,
 Met raet van vrint, hy die v mint
 Sal v altijd vereeren.

May Liedeken, Op de wijze, Daer ick laest lach en sliep.

LAestmael sat ick alleen beswaert met fantasien,
 Daer *quam* hem by my vlien Mercurius van boven
 Dat men druck soud' vermijden, en hem als nu verblijen,

Beval hy tot dees tijen
 Want Phoebus had verschoonen
 Saturnum groot van cracht, ooc by de dach en nacht
 Vervolgen met eendracht, al Veneris gheslacht
 Momus met zijn gheselschap quaet
 Heeft hy verstooten door zijn raet
 Op dat het Amoureuse zaedt
 Vry sonder schromen soud' verheugen t'gemoet
 Want sy een welbehaghen vaet
 Dat men in Venus wetten gaet, ende Dianam obstinaet
 Nu heel versmaet, in desen tijdt seer soet.

Cupido sterck van crachten was ten Hemel ghevaren,
 Daer alle de Goden waren, Saturnum te beclagen
 En tbedroch te verclaren, van haet en nijts qua scharen,
 Die hem te seer beswaren
 En met achterclap plaghen,
 Dies Juppiter terstont, my wt den Hemel sont,
 Ick soud' soo ick't goet vondt, verderven in den gront,
 Al die den treyn der liefden fijn
 Benijden en afgonstich zijn,
 Op dat liefd' sonder valschen schijn
 Floreren mocht nae t'betamen seer soet,
 Dies o ghy clappers hoort nae mijn
 Schenckt niemant van v valschen Wijn
 En saeyt oock niet meer v fenijn
 Of v naeckt pijn in desen tijdt seer soet.

Dies O Goddinnen schoone, gheveynstheyt wilt versmaden
 V en sal niemant schaden, en wilt geen clappers vreesen
 Troost den minnaer beladen
 Met jonst uwer ghenaden
 Helpt hem ten besten raden,
 Ghy werdt dan seer ghepresen,
 Want Flora excellent, die comt ons nu ontrent
 Ceres haer t'ontswaert went, elck schenct v haer present
 Op dat ghy v voortaan sult spoen,
 Buyten te comen in het groen,
 Als men eertijden plach te doen,
 Hier toe treen sy Momum onder de voet,
 Voor die clappers seer stout en coen,
 En derft ghy v nu niet meer hoen,
 Maer met lust de liefde te voen
 Wilt nu bevroen in desen tijdt seer soet.

Jonstwaerdighe Princesse wilt v doch nu verneren
 Reyne liefd' te vseren, so sal v vreuchde groeyen
 Die v bemint in eeren, genadich wiltr tracteren
 T'is Veneris begheeren
 Als een roos sult ghy bloeyen,
 En wert nae mijn verstant
 Door Phoebie stercke handt
 Bevrijdt voor druck en schandt,
 Dies O Nimphen playsant,
 Voecht v doch nu met allen vlijt
 Dat ghy Venus ghehoorsaem zijt
 Soo sult ghy nu en t'aller tijdt
 Toenemen seer in vreuchden en voorspoet,
 Van leughens waengunst allen spijt,
 Qua tonghen, en oock haet en nijt
 Van alle t'gheen dat liefde verbijt,
 Zijt ghy bevrijdt, in desen tijdt, seer soet.

Op de wijze: Schoon Liefken jent.

CVpidoos schicht, met recht bedicht
 Die cracht der minnen,
 In't hart brant sticht, en my aen een verplicht
 Wiens lieffelijck ghesicht, my als der sonnen licht
 Doorschijnt van binnen,
 In gaven rijck, ick noyt en vandt
 Een haers ghelijck, van cloeck verstant,
 Maer laes ick vinde in my gheplant
 Twee die partijen
 Om d'overhant, beyde even vailliant
 Dats hope en vreese want
 Sy steken vry den brant, in't herte om strijen.
 De hoepe soet, wil in't ghemoet,
 Een sterckte bouwen
 Maer vreese ontdoet, en werptse onder de voet
 D'een tuycht quaet, d'ander goet, gheluck of teghenspoet
 Wort my ghebrouwen,
 Och oft gheluck my jonstich waer
 En vreuchd' nae druck woud' schencken claer
 Gheen pijn soo groot die my te swaer
 Soud' zijn om draghen,
 Mocht ick met haer, mijn liefste lief eerbaer,
 In echt verlost van vaer,

Als een getrou minnaer eynden mijn daghen
 Wat vreucht can doen, dit te vermoen
 Alleen inwendich,
 Ick wil my spoen, by haer om mijn behoen,
 En maecken my soo coen, dat ick haer deed' bevroen
 Mijn druck elendich,
 Maer schaemtens macht verbiedet my
 En Liefdens cracht, seyt doet het vry
 Op hoep' van troost wil ick my by
 De liefste voeghen,
 Wech schaemte ghy, en vreese aen d'een zy
 Ghy doet lichts dat ick ly, o Venus maeckt dat wy
 Ons beyde ghenoeghen.

Princes mijn noot, en lijden groot
 Wilt doch ontfermen
 Levende doot, verwacht schoon lief minioot
 Wt v mondeken root, een troostelijck woort alsoot
 Vereyscht, mijn kermen,
 Mijn dienst oprecht, ick presenteer
 V in der echt, op deucht en eer,
 Ghy zijt alleen dien ick begheer
 Mijns hartsen leven,
 En werpt niet veer, hem jonstich te sien weer,
 Wiens pijn is veel meer
 Dan hy mach claghen seer, of can aengeven.

Op de wijze, Daer ick laest quam in een Pallaes.

LAest doen ick ginck, in't bosch ter jacht
 Elaes bevinck, my haest den nacht,
 Dies ic daer blijven moest met cracht,
 En rusten my int groen,
 Maer t'viel my swaer om doen,

Dese nacht lang, my seer verdroot
 Ick truerde bang, claegde mijn noot,
 Want d'alderliefste lief minioot
 Daer ick om truerde seer,
 Die was van my heel veer.

Smorgens heel vroeck, hoord' ick een toon
 Doen ickt acht sloech, wast Echo schoon,
 Die riep schenckt my v liefd' te loon,
 Ick meynde sy my nae liep,
 Maer een ander sy riep,

Narciscum jent, heeft sy met lust,
 Deur liefde blent, hartelijck ghecust,
 En sprack mijn lijden nu doch blust,

My ghevende confoort,
Oft t'hardt door rou versmoort.

Maer hy vertooch, van haer aenschijn,
Sy hem nae vlooch, bevaen met pijn
En truerde seer op dat termijn,
Want haer bed' en begeert
Heeft aen hen ghefalgeert.

Ick moest besien, hoet voort gaen sou
Doen hy ginck vlien, van dese vrou
Door medooghen droech mijn hart rou
Want had my sulcx gheschiet
Ick had gheweygert niet.

Venus gh'eert, sach dees wreetheyt,
Heeft straff' begheert, over dit feyt,
En heeft hem daer stracx opgheleyt,
Dat hy door liefde saen,
Selfs weerom soud' vergaen.

Nu hier by lach, een clær fonteyn,
Waer in hy sach, een schaduw' reyn,
Van sijn eyghen schoonheyt certeyn,
En meende op dat pas,
Dattet een Goddinne was.

Int twater diep // seer dick greep hy,
En luyde riep, lief comt by, my
Want v schoonheydt die maeckt my, bly
Ws gelijcx excellent
En heb ick noyt ghekent.

Maer siend' int ent, sy niet en quam,
Een groot torment, zijn hart beclam,
Waer hy soo grooten druck wt nam,
Dat hy door t'groot geweent,
Allenskens gans verdween.

Als nu de doot, hem had verneert,
In een bloem root, is hy verkeert,
Hier door worde my doen gheleert,
Wie rechte minne hoont,
Werdt altijdt soo gheloont.

Een liedeken, Op de wijze, Comt al ghy Venus dierkens, etc.

CVpido wreet moordadich, mijn vyant seer mispresen
Toond' hem laestmael genadich
Als oft mijn vriendt woud' wesen,
Een Goddin wt gelesen, heeft hy tot my gewent
Die mijn smaert soud' ghenesen, en blusschen mijn torment.

Dies dees schoone Goddinne ginc haer fierheyt verlaten
 En quam wt rechter minne
 In eenen droom by my praten,
 Dat ic droefheyt sou laten, bat sy so my docht claer
 Want sy quam t'mijner baten, my soo verschijnen daer.

Met liefd' zijnde bevanghen
 Ginck ick haer mijn noot claghen,
 Want t'hartelijck bevangen, deed' my by na vertsaghen
 Dies was al mijn gewagen
 My doch ghenadich zijt,
 En red my wt dees plagen, die t'hart, o Goddin, lijt.

Sy sprack doet wech v treuren
 Laet sorghe zijn verdreven
 V sal nu jonst ghebeuren
 V werdt gheschoncken t'leven,
 So ic v heb doen sneven, en v jonc hart deurwont,
 Sal ick v weer troost geven, en haest maken ghesont.

Maer elaes cort zijn de vreuchden
 Van de rechte minnaren
 Een bedroch t'hart verheuchde, en ded' druc van my varen
 Want doen ick my woud' paren
 Met haer druc te versmaen,
 Ontwaect' ic met beswaren, en mijn vreucht was gedaen.

Tot slapen ic my pijnde, sluytende dicht mijn oogen
 Met smart mijn vreucht verdwijnde
 mijn troost was my ontvlogen
 Ick bevant my bedroghen, door den droom met beswaer
 Mijn vreucht was valsch en loghen, en mijn lijen was waer.

Dees wreede Godt verbolghen,
 Laet hem niet contenteren,
 Dat hy my gaet vervolghen, als ick waeck met begeeren
 Dies soument schier versweeren
 Hem te dienen ghetrou,
 Want wie hem ghetrou eeren, loont hy met druck en rou.

Op de wijze, Du moets wanderen.

IN't hart heb ick vercoren, hier
 Een Venus Laes gheboren, dier
 Die my met groot torment,
 Mijn hart door fierheyt schent
 Sy wil nae my niet hooren, mier
 Dus moet ick druck oorboren, schier

Als ik haer ben absent, is vreucht van my ghewent,
 Haer liefelijck bestieren, hout my in haer bedwanck
 Haer seer soete manieren, maken mijn sinnen kranck
 Haer wesen soet, zedich en goet
 Dwingt tot haer mijnen ganck,
 Haer schoonheyt doet, dat ickse moet
 Lieven teghens mijnen danck.

Gheen schoonder in de sinnen, mijn
 Macher by de Goddinnen, zijn,
 Want haer lieflijcke praet, die al te *boven* gaet
 Sy doet in my verdinnen, pijn
 Dies moet ick haer beminnen, fijn
 Door haren wijsen raet, bevrijt sy t'hart van quaet
 Haer claer schijnende *oogen*, hebben my t'hart deurwont
 Haer wtsprake heeft ghetogen
 My in droefheyts afgront,
 Niemandt dan sy, mach helpen my
 Noch troosten t'gheener stondt
 Niet maken bly, ontlast noch vry
 Ten zy, sy my troost jont.

Door liefd' op deucht en eeren, tru
 Seer schoone wy begheeren v
 Te dienen dach en nacht, in vreed' liefd' en eendracht
 Dies wilt v doch vermeereren, nu
 Wilt v van my niet keeren schu
 Maer aenhoort mijn geclacht, want ic lig in onmacht
 V behoort die victory, t'hart v de eere gheeft,
 V schenkende de glory, want t'gemoet voor v beeft
 V jonst eenpaer, en deucht voorwaer
 Mijn hart verwonnen heeft,
 Want in druck swaer, O bloem eerbaer
 T'hart om uwent wil leeft.

Princes wilt my verlaten, niet
 Want die liefd' boven maten, hiet
 My inwendich verbrant, dies o Venus playsant
 Qua nijders die my haten, vliet
 My wilt wt liefd' aenvaten, siet
 So wert vreucht abundant, by v reyn bloem gheplant,
 Wilt mijn liefde aenmercken, siet den doot my verslint
 Laet weer liefd' in v wercken
 Eer ick sterve, begint
 Hier in dit dal, endt v pijn al,
 Door een die v bemindt,
 Twist en misval, oock wech zijn sal
 Want liefd' alles verwint.

Op de wijze, Hoe soud' hy hem verblijden.

CVpido heer der Heeren
 Heeft over ons alle ghewelt,
 En waer hy comt regeeren,
 Wert wijsheyt en verstant neder gevelt
 Dies o Goddin zijn brant te heet versmaet
 maer bruyct voordacht, eer ghy yemant besint
 Ghedaen en beclaecht, is veel te laet,
 Eer ghy't dan doet, pleecht wijsen raet,
 Vreucht en solaes ghy vindt
 Als ghy t'Houwelijck begint.
 Laet blinde liefde crachtich
 V ghemoet doch regeeren niet,
 Maer zijt cloeck en voordachtich
 Met wijsheyt hier voor alle dinghen siet,
 Rijckdom schoonheit hoocheyt of groot geslacht
 Weynich betrou, want sy seer haest vergaen
 Op deucht en verstant hebt meerder acht
 Die te verwerven alleen tracht,
 Soo suldy vreucht voortaan
 In v Houwelijck ontfaen.
 T'is veel nutter te trouwen
 Een wijs regeerder sonder ghelt,
 Dan hem aen t'ghelt te houwen,
 Dat sonder goed' regeering smelt,
 Dies kiest de vrees' des Heeren boven al
 Want sy baert Rijckdom groot en sweerelts goet
 Wie my vrees spreect de Heer die sal
 Met zijn vruchten in groot ghetal
 Groeyen met overvloet,
 Gheluckich in voorspoet.
 Natuer heeft ons twee ooghen
 En twee ooren ghelijck vereert,
 Hier me wil sy betooghen
 Dat ghy Goddin mocht zijn gheleert,
 Dat ghy t'gehoor soo veel als t'licht betoont
 Want schoon in't oogh is dick vol valschen schijn,
 Dies proeft hem aen wie ghy v houdt,
 Want t'Oor v meer als d'Oogh waerschout
 Dus trout, ghy sult van pijn
 Door mijnen raedt vry zijn.
 Edele Princesse schoone
 Merckt doch wie hem deuchdelijck draecht

En schenckt hem dan de croone,
 Die door zijn deucht v hart behaecht,
 Soo sal lief', by v groeyen t'aller tijdt
 Vreed'samich met eendracht verplicht te gaer
 Gedoot wert ongheluck twist ende nijt,
 Van druck droefheyt werdt ghy bevrijdt,
 En sult sonder beswaer
 Leven in vreucht voorwaer.

Jaer Liet, Op de wijze, alst begint.

Uerheucht, in deucht, lieflijc met reyn gheneucht,
 Ghy die in Syon zijt, ghy die, etc.
 Tot vreucht, v veucht, hertelijck terwijl ghy meucht,
 Nu in dees nieuwen tijdt, nu in dees, etc.
 T'ghesicht opent met vlijt
 Nae t'licht ghebenedijt
 Dat ons verlicht seer schoon,
 Al wt des Hemels troon,
 Gods Soon, maket ons openbaer,
 Zijn croon, te loon, biedt hy elcke persoon
 Al in dit nieuwe Jaer, al in dit nieuwe Jaer.

Met raet, en daet, gaet soecken t'uwer baet
 V Salichmaker goet, v Salichmaker goet,
 Verlaet het quaet, ghy vindt de rechte straet
 door ware rou en boet, door ware rou en boet
 V schat opend' met spoet
 Op dat ghy offer doet
 In een verslaghen // gheest
 T'is zijn behaghen meest,
 Dus weest hem een ghetrou dienaer,
 T'quaet beest, niet vreest, want hy v Ziel geneest
 Al in dit nieuwe Jaer, al in dit nieuwe Jaer.

Hebt acht, en tracht, met hart sin en ghedacht,
 Nae zijn genade groot, nae zijn genade groot
 Hy wracht, en bracht, te niet des vyandts macht,
 Met zijnen bloede root, met zijnen bloede root
 Aencleeft, hem in der noot
 Hy heeft d'eeuwighe doot, door zijnen voor vertreen
 En dat wt liefden reen,
 Alleen, is hy ons Middelaer,
 Gebeden, gestreden, heeft hy voor ons gemeen
 Al in dit nieuwe Jaer, al in dit nieuwe Jaer.

Verneert en keert, v tot dees Prins geeert
 In liefd' bloeyende net, in lief bloeynde net
 Begeert en leert, zijn weert dat hy vermeert
 Als *een* groeyende geset, als *een* groeyende geset
 Hy wist af onse smet,
 Hy ist die d'oude Wet
 Voor ons hier heeft voldae
 En doet een nieu vermaen,
 Te gaen, op zijne weggen clae
 Die paen, hy plaen, wt liefde heeft bestaen
 Al in dit nieuwe Jaer, al in dit nieuwe Jaer.

Op de wijze, Laestmael ontrent den avont par avontueren.

VENus die heeft mijn hart van binnen
 met Cupidos strael seer swaer gewont
 Daer in onsteken het vier der minnen
 Dat in my brant tot deser stont
 Een bloem verheven
 Staet vast geschreven
 Al in dat herte mijn, en sal daer altijt zijn
 Soo langhe als ick leve.
 Om haer alleen ben ick in lijden
 Treuren soo moet ick dach ende nacht,
 Troost sy my niet tot desen tijden
 Soo blijf ick heel in druck versmacht,
 Maer ick vertrouwe
 Op dees schoon Vrouwe
 Daer sy eerbaer, niet sal laten haer dienaer.
 In sulcken rouwe.
 Mijn lijden wil ick haer openbaren
 En haer ontdecken mijns herten gront
 Die reyn liefde haer oock verclaren
 Daer me ick doodtlijck ben gewondt
 En my gaen keeren,
 Van haer begheeren
 Troost en confoort, door *een* minnelijc woort
 De bloem vol eeren.
 Aenhoort schoon lief het bitter claghen
 Van my die v trouwelijck bemin
 Ghy hebt mijn vryheyt neder geslaghen
 En hout ghevanghen hartmoet, en sin,
 Dat ick op aerden
 Niet can volhaerden
 Of ghy lief jent, moet zijn mijn assistent
 Schoon bloem vol weerden.

Peynst niet schoon lief dat ick beminne
 V goet oft schat t'eenigher stondt,
 V eerbaer wesen oprecht van sinne
 Heeft mijn jonck hert dus seer ghewondt

V lieflijck talen,
 Waert om verhalen

V schoon samblant, v zeden triumphant
 Brenghen my in qualen.

Och mocht ghy sien mijn hart van binnen
 En mijn ghedachten bekennen vry,
 Niemandt dan v, soudt ghy daer vinden,
 Want waer ick ben zijt ghy by my,
 Ghy zijt ghebleven, mijn troost verheven
 Altijt dach ende nacht, staet ghy in mijn ghedacht
 Seer vast gheschreven.

Lief ghy alleen condt my ghenesen
 Met een troostelijck woort wt uwen mondt,
 Wilt doch schoon lief melijlich wesen
 En maken mijn ghequest hart ghesont
 Dat nu moet quijnen, en heel verdwijnen
 So ghy mijn alderliefste greyn, door v goetheyt certeyn
 Niet helpt wt pijnen.

O Lief wilt v tot mywaerts keeren
 Verlost v dienaer van verdriet,
 Die v bemint in deucht en eeren,
 Acht doch qua nijders tonghen niet,
 Moet ick v derven, soo moet ik swerven
 Altijt nacht ende dach, leven in groot geclach
 Tot op mijn sterven.

Alle mijn droefheyt soude ick verliesen
 Ende mijn treuren heel vergaen,
 Als ghy schoon Lief my ginckt verkiesen
 Als ick v tot liefden heb ghedaen.
 Want tot elcken keeren, gae ick v begheeren,
 Wtvercoren Karsou, tot een echte huysvrouw
 In deucht en eeren.

Princesse Lief wilt v doch wenden
 Tot my v dienaer tot deser stondt,
 En hem nu troost en confoort senden
 Dat bidde ick v wt harten gront,
 Wilt doch aenschouwen, mijn hart vol trouwen
 En niet aensien, wat qua clappers bedien,
 O fleur der Vrouwen.

Op de wijze: La fille d'un Advocat, ell' a fait la folle.

VRijsters verblijt, soo ghy hier zijt, by ons vreucht te vermeerren,
 V bid ick siet, versmaet ons niet
 Fari, lari, lette, lan, fan, la, fa, ladararan,
 Maer wilt v nu vermeerren.

Vermeerren ras, alst comt te pas, om te Bruyloft te comen,
 Vrou Vuylendruyt, sal zijn de Bruyt,
 Fari, lari, lette, lan, fan, la, fa, ladararan,
 Dus comt doch sonder schromen.

Des Bruygoms naem, is onbequaem,
 Die heb ick heel vergheten,
 Maer Pieter muyl, en ooc Jan druyl, fari, etc.
 Zijn Speelnoots willet weten.

Al achter top, als puys soo moy, suldy de Bruyt sien prijcken,
 Dan sullen daer, van ons en haer, fari, etc.
 Vier Calveren musijcken.

Den coelen wijn, al wt den rij, drincktmer om vreucht beginnen,
 Daer toe goet bier, dus maect goet chier,
 Fari, lari, lette, lan, fan, la, fa, ladararan,
 Dat hiet daer houdt v sinnen.

Braen pricken net, met uyen vet, en Ael met langhe moten.
 oock bocking fris, en goeye stocvis, fari, etc
 Met vuystlock overgoten.

Maer t'alderbest, comt op t'lest, een candeel van den claren,
 Wie hem dan moeyt, dan hy best roeyt,
 Fari, lari, lette, lan, fan, la, fa, ladararan,
 Die sal altijd me varen.

Den thienden May, als bloeyt de kay, ick wil v recht waerschouwen,
 In't Jaer voorleen, t'Armuyen reen, fari, etc.
 Sal men dees feeste houwen.

Princesgen fijn, past hier te zijn, wy seggent v te veuren,
 Wier niet en is, die krijcht de bris, fari, etc.
 Of sal een koeck verbeuren.
 FIFIS.

Het tweede byvoechsel van de nieuwe Liedekens.

**Een nieu Liedeken, Daer in Leander schrijft, ende Hero antwoordt.
Op de wijze, Die Winter is ons verganhen.**

Leander 1.

EEn groet send' ic v met woorden
Die ick liefste selver bracht,
Maer den windt wt den Noorden
Belet my dat door zijn cracht,
Hoe menich jonst der minnen
Draecht Godt: want mijn begheert
Is slechts vreucht te ghewinnen,
Met v mijn liefste gh'eert.

Hero 1.

V troost my toegeschreven
Zijn woorden, en soet verdriet,
Dies schickt o lief verheven
Dat ick de daet gheniet,
De tijdt die v gaet houwen
Van my die doet mijn pijn:
Haest v: denckt dat de Vrouwen
In't minnen vyerich zijn.

Leander 2.

Soo haest hem sal betemmen
De lucht soo swart als peck,
Sal ick my spoen te swemmen,
Nae v lief, sonder vertreck,
Want my waer aenghenamer
Het swemmen dan de Pen,
Dus wort het weer bequamer
Terstont ick by v ben.

Hero 2.

Ghy condt v liefd' vergheten
Als ghy rijdt en vliecht ter jacht,
Maer wy niet anders weten
Dan te spinnen dach en nacht,
Mistroost denck ick door desen,

Soo haest het weer wat stilt,
Hy had hier moghen wesen,
Maer hy heeft niet ghewilt.

Leander 3.

Mijn hert is seven daghen
Als de Zee ontstelt gheweest,
Ick en doe niet dan claghen,
Altijdt dunckt my, in mijn gheest
V fackel sie ick lichten,
Mijn Leydster in mijn noot
Die in my staech doet stichten
Een vyer der minnen groot.

Hero 3.

Met veel droevighe clachten
Gae ick dickmael aen strant,
Dick wacht ick heele nachten,
En ick steeck het licht aen brandt,
Dickwils in't fantaseeren
Door liefdes groot onrust
Worden v saechte cleeren
In v plaets van my ghecust.

Leander 4.

Gheen jealousy laet krencken
V seer liefdraghend' ghemoet,
Want als wy overdencken
Dien troost ende die kuskens soet
Die wy naet' swemmen moedich,
Van v corale mondt:
Ontfanghen overvloedich
Werdt ick van nieuws doorwont.

Hero 4.

Mocht ick v eens ontfanghen
Ghelijck ick wel eertijts plach,
Daer nae staet mijn verlanghen
Wel menighen nacht en dach,
V liefde gaet my dwinghen
Tot v liefd', dit claech ick nu,
Mijn praten, couten, singhen,
Is mijn lief altijdt van v.

Leander 5.

Ick sucht om v ghestadich,
Want by v lief is mijn hart,
Maer die wint onghenadich
Altijdt meer en meerder wert,
T'is ons een groot beswaren
Dat onse liefd' voortaan,

Neptuny lichte baren,
Ten dienst sal moeten staen.

Hero 5.

Altijt in mijn ghedachten
Dunckt my schier dat ghy al swemt,
Sal slaep mijn druck versachten,
Den droom mijn hart beclemt,
In v armkens seer lieflijck,
Werd' ick dunckt my ghecust,
En nae v swemmen griefflijck
Werdt uwen brandt gheblust.

Leander 6.

V jonst en v schoonheden
Acht ick alle moeyten waert,
Dies was ick corts gheleden,
Nae v drie mael op de vaert,
Maer Boreas ontsinnich
My weer te rugghe dreef,
Hy en woey niet soo vinnich
Doen Hellas hier in bleef.

Hero 6.

Dat ick door wint en weder
V derf: en is my gheen druck
Maer ick in liefde teder,
Sorghe voor quaet ongheluck,
Dats, dat ghy yemandt aerdich
Voor v lief sult aenslaen,
En my dan als onwaerdich
Sult vergheten en versmaen.

Leander 7.

Als Tantalus ongheluckich
Ick seer diep in't water sit,
Nochtans versmoor ick druckich
Van dorst door liefde verhit,
Ghy sult my niet lang derven,
Troost v zijt niet verbaest,
Ick sal in't water sterven
Of by v wesen haest.

Hero 7.

Waerom swemt ghy soo traechlijck,
En verhoept nae soeten tijt,
Ben ick v noch behaechlijck
Hier te comen doch v vlijt,
Sorcht niet voort weder keeren,
Het way of t'zy dan stil,
Hier meucht ghy nae begheeren

Volbrenghen uwen wil.

Leander 8.

Princes in't hart vercoren,
Had ick slechts een ur respijt,
Sy sou niet gaen verloren
By my dit wel seker zijt,
Trou blijf ick weest te vrede,
Voor ontrou weest niet bang,
Omhelst dees in mijn stede,
In v armkens so lang.

Hero 8.

Ghetrouheyt wilt betoonen,
Edel Prins weest niet te stout,
En wilt ghy ws niet schoonen
Soo schoont mijns: t'onweder schout,
Het swemmen wilt wat staken,
Op mijn leven doch let,
En wilt v hert vermaken,
Door desen doch altemet.

Op de wijze, Alst begint.

Venus ghy en v kindt
Zijt alle beyde blindt
En doet oock heel verblenden,
Die haer tot v gaen wenden
Dit heb ick wel ervaren
In mijne jonghe Jaren.
Cupido vlucht en licht,
Doorwont haest met zijn schicht,
Soo wat hy eens aenroert
Het hart terstont vervoert,
Dat heb ick wel ervaren
In mijne jonghe Jaren.
Voor eens vrolijck te zijn
Gheeft ghy veel duysent pijn
Voor eens hy heeft te strijden
Gheeft ghy hartseer en lijden,
Dit heb ick wel ervaren
In mijne jonghe Jaren.
Dies Princen is mijn raet,
Die liefde haest verlaet,
Ghy sulter niet in vijnen
Dan door druck te verdwijnen,
Dit heb ick wel ervaren
In mijne jonghe Jaren.
FINIS.

Een nieu Liedt.

Hoe salich zijn de Landen
 Daer de wijsheyt regeert,
 Alle cloeck van verstanden
 Houdt sy onghecorrumpeert,
 Daerom spant sy de croone,
 Boven den goude schoone,
 Al wt des Hemels troone
 Is sy ghedessendeert.

Sy was voor allen tijden
 Met Godt sonder begin
 d'Afgronden om bevrijden,
 Had sy in haren fin,
 Wt Godt was sy gheboren
 Daerom heeft sy te voren
 De waerheyt wtvercoren,
 Ghebracht ter Weerelt in.

Ghy Regeerders op der Aerden
 Van Godt daer toe ghestelt,
 De Wijsheyt wilt aenvaerden,
 Schoudt jonste en ghewelt,
 Soo salse v vercloecken,
 Dus wilt wel ondersoecken
 De Goddelijcke boecken
 Eer v de waerheyt melt.

Nu oock ghy ondersaten,
 Zijt die wijsheyt onderdaen
 Want die quaetwillighe paten
 Daer en salse niet inne gaen,
 Dies wiltse obedieren
 Die v wel gouverneren
 Soo saldy prospereren
 En v Rijck sal blijven staen.

Princesse, O edel Vrouwe
 Blijft in ons Prinssen raedt,
 Als hy v is ghetrouwe,
 Gherust blijft in dien staet,
 Maer en wilt niet ghelooven
 Die t'Landts welvaert berooven,
 Sy souden v verdooven
 Al om haer eyghen baet.

Op de wijze: De Fransoysen met wapenen aen, Oft, Gheeft my te drincken nae mijnen dorst.

GHy onbedochte jeucht seer slecht
 Die hier in sweerelts lust comt kijcken,
 Eer ghy v wel versint te recht
 Gaet schoon samblant d'ooghen bestrijcken
 Met domme vreucht, en haer practijcken
 Quade natuer comt v te baet,
 En leert v de wijsheyt te wijcken
 Door joncheys daet reden ghy haet.

Vrijt ghy een Dochter in v jeucht
Let op haer vromicheyt tot eeren,
Ooc op haer Ouders, en haer deucht
Niet op haer chierelijcke cleeren
Daer t'jeuchdich hert d'ooghen nae keeren,
Neemt vry een Jonck, liever dan oudt,
Om v gheslachten te vermeerren
T'is haest ghetrouwt, dat lang berout,

Ghy dochters fier vroom opgevoet
Van Ouders eerelijck van namen
Den welcken ghy seer sorghen doet,
Bewijstse danck al naet betamen,
Laet sonder haer v niet beschamen,
Wacht v voor eenich ongheval
Soo sal v niemant connen blamen
Want Ouders sorghe gaet boven al.

Comt v een Vrijer in t ghemoet
Al is hy niet wel ws ghelijcke,
Spreeckt hy wel, gheeft hem woorden soet,
Laet wt v wesen vrientschap blijcke,
Reden en sal v niet beswijcken,
Al spreeckt hy wat, neemt ghy't verdrach,
Den Rechten doet gelijk den rijcken
T'is quaet dat men niet hooren en mach.

Hebt ghy een Lief die v bemint,
Doet niet buyten v Ouders weten,
Kent haer voor al wat ghy begint,
Swijcht voor haer niet uwe secreten
Begint met raet zijt niet vermeten,

De liefd' is blent, en heel vermomt,
 Die v goet doen, wilt niet vergeten,
 Buycht voor den boom daer t'goet van comt.

Princen en ghy Princessen goet,
 Neemt doch in danck dit cleyn verhalen,
 Gedoocht ghy tsuer, ghy crijcht het soet
 Hebt pacienty ten sal niet falen,
 Wilt op dees rijm doch gheensins smalen
 Laet in v groeyen liefd' boven al,
 Reden ghebruyckt in v vertalen,
 Dus blijft courtoys ende loyael.
 FINIS.

Nae de wijze: Hoe cont ghy my bedroeven.

GHy minnaers fraey en lustich
 Die gheerne liefde draecht,
 Tot die v hart behaecht,
 Quelt v Venus onrustich
 En t'jonghe hart doorknaecht,
 Haestich om troost dan vraecht,
 Want Cupido die plaecht
 Haer die zijn liefde helen,
 Dus siet wel wat ghy maeckt,
 T'is quaet met hem te spelen,
 Zijn loon soo bitter smaect.

En mint oock niet te vyerich,
 Want liefde meest verslint,
 Al die te vyerich mint,
 Maer toont v goedertierich,
 Te vooren wel versint,
 Eer ghy t'minnen begint,
 Narciscus heel verblint,
 Verdween door liefde crachtich,
 En is Leander niet
 In Zee verdroncken clachtich?
 Dits al door liefd' gheschiet.

Hoe menich sach men sterven
 Door dwase liefde groot?
 Om Atalanta bloot,
 Die haer schoonheyt ginck erven
 Aen Hippomenus snoot
 T'welck haer naemaels verdroot,
 Dat Cibille verboot,
 Deen sy teghen t'betamen
 Door liefde heel ontstelt,
 Nu gaen sy sonder schamen
 Als Leeuwen op het velt.

T'is niet wel te verhalen
 Wat al door liefde soet
 Gheschiet, en wat sy doet
 Maer als haet en nijt falen
 En eendracht t'leven voet,
 Als dan is liefde goet
 t'Voorleden bitter roet

Verandert sy sucadich,
Maeckt van twee herten een,
Die al in liefd' ghestadich
Haer trou maken ghemeen.

Prince.

Princesgens alghelijcken
Hier is ghenoech verclaert,
Wat men door liefde baert,
Dus laet oock jonste blijcken,
Die v gheen jonste spaert,
En zijt niet wreet van aert,
Vrolijck te samen paert,
Wilt gheen goe minnaers hoonen,
Schout nijders fel en quaet,
Wilt liefd' met liefde loonen
Het wort v eyghen baet.
FINIS.

**Het is al goet, wat hy doet
Is hy bemint,
Het is al quaet, is hy ghehaet,
Wat hy begint.**

Eynde deses Boecx.